QP TÜRKİYE
SAYI 14
20 TL

@QPTURKIYE
QPMAGTR.COM
FB.COM/QPTURKIYE

DOSYA

PATEK PHILIPPE REF. 5320
YENİ TAKVİM, ÖNCEKİLERE KIYASLA NASIL İŞLİYOR?

ZOOM

KRONOGRAFTA FORM MU FONKSİYON MU?

AUTAVIA YENİLENDİ
TAG HEUER ARŞİVİNDEN BİR KLASİK

DOSYA
Otomobillerdeki yüksek saatçilik ürünleri

RÖPORTAJ
Jaeger-LeCoultre'un maskülen stratejisi

SEYAHAT
Issız ama güvende hissettiren Namibya

SANAT
Farklı ülkelerdeki sergileri arasında Erwin Wurm

ISSN 2149-4371
Lup.
Temmuz-Ağustos Sayı: 14 2017-4 20 TL

ROLEX

THE YACHT-MASTER II

The ultimate skippers' watch, steeped in yachting competition and performance,
featuring an innovative regatta chronograph with a unique programmable countdown.
It doesn't just tell time. It tells history.

RHODIUM

www.rhodium.com.tr
Teknik Servis 0212 225 62 62

Akasya	0216 290 37 70
Akmerkez	0212 282 08 10
İstinyepark	0212 345 56 97
Nişantaşı	0212 291 82 30
Suadiye	0216 463 78 01

OYSTER PERPETUAL YACHT-MASTER II

+90 212 230 70 71 | AUDEMARSPIGUET.COM

TO BREAK THE RULES, YOU MUST FIRST MASTER THEM.

KURALLARI YIKMAK İÇİN, ONLARA HÜKMETMELİSİNİZ. JOUX VADİSİ YÜZYILLAR BOYUNCA ZORLU VE ACIMASIZ BİR ORTAM OLUŞTURDU VE 1875 YILINDAN BU YANA LE BRASSUS KASABASINDA AUDEMARS PIGUET'E EV SAHİPLİĞİ YAPTI. İLK SAATÇİLER BURADA DOĞANIN GÜCÜNE DUYDUKLARI HAYRANLIKLA USTALIKLARINI GELİŞTİRDİLER VE SUNDUKLARI KOMPLİKE MEKANİZMALAR İLE ONUN GİZEMİNİ ÇÖZME YOLUNDA EMİN ADIMARLA İLERLEDİLER. İŞTE BU ÖNCÜ RUH, BUGÜN HALA YÜKSEK SAATÇİLİĞİN GELENEKLERİNE SADIK, SAĞLAM ADIMLARLA İLERLEMEMİZ KONUSUNDA BİZE İLHAM KAYNAĞI OLUYOR.

ROYAL OAK
KRONOGRAF
PASLANMAZ ÇELİK

AUDEMARS PIGUET BOUTIQUE:
İSTANBUL: MİM KEMAL ÖKE CADDESİ, NİŞANTAŞI

AUDEMARS PIGUET
Le Brassus

MILLE MIGLIA CLASSIC CHRONOGRAPH (168589-3001)

MILLE MIGLIA

Chopard

CHOPARD BOUTIQUE İSTANBUL

Mim Kemal Öke Caddesi, 35/9, Nişantaşı | Tel. (0212) 225 17 75

Siz anın tadını ağır ağır çıkarın. Önceliklerinize göre
yatırımlarınızı değerlendirme işini bize bırakın.

Garanti Masters'ın özel bankacılarıyla paranıza yön vermek için:
garantimasters.com - 444 0 700

Garanti
Başka bir arzunuz?

masters
ÖZEL BANKACILIK

HAYATINDA SINIRLARA YER VERMEYENLER İÇİN

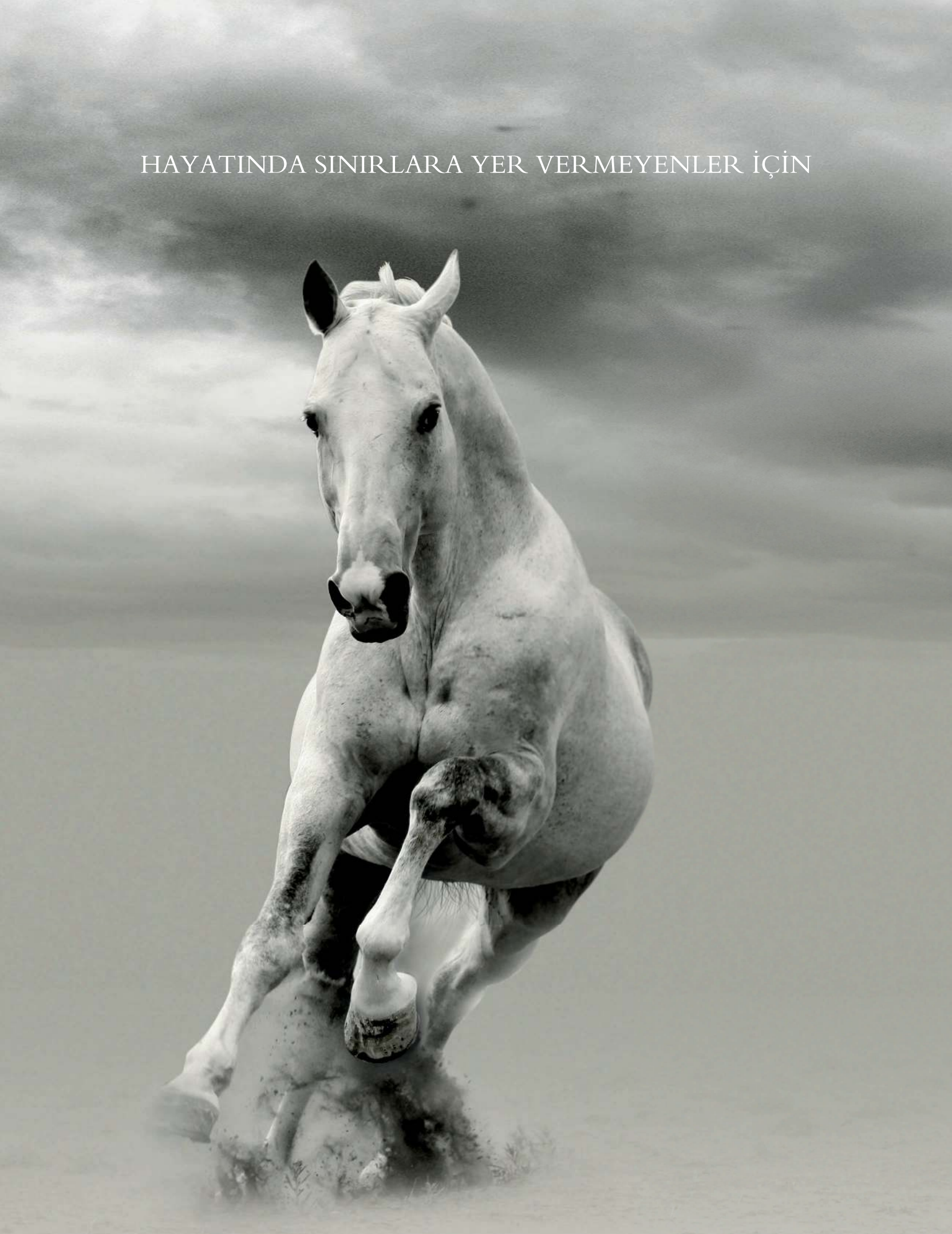

Havalimanında Sınırsız Ayrıcalıklar Kulübü
TAV Passport Edition

- *Sınırsız ve ücretsiz otopark & vale*
- *Sınırsız yurtiçi ve yurtdışı lounge kullanımı*
- *Sınırsız transfer*
- *Havalimanında kişiye özel asistanlık hizmeti*
- *Havalimanlarında özel girişler*
- *Hızlı pasaport ve güvenlik geçişleri*
- *Business check-in*
- *Havalimanı içi özel ring aracı*
- *Duty Free'de indirim ve özel kasa*
- *Havalimanı restoranlarında indirim*
- *Türkiye'de özel fiyatlı araç kiralama*
- *Havalimanı otelde konaklama ve daha birçok ayrıcalık...*

www.tavpassport.com/edition 444 25 75

TAV İşletme Hizmetleri A.Ş.

BELEK | KEMER
etstur

MAXX ROYAL
RESORTS

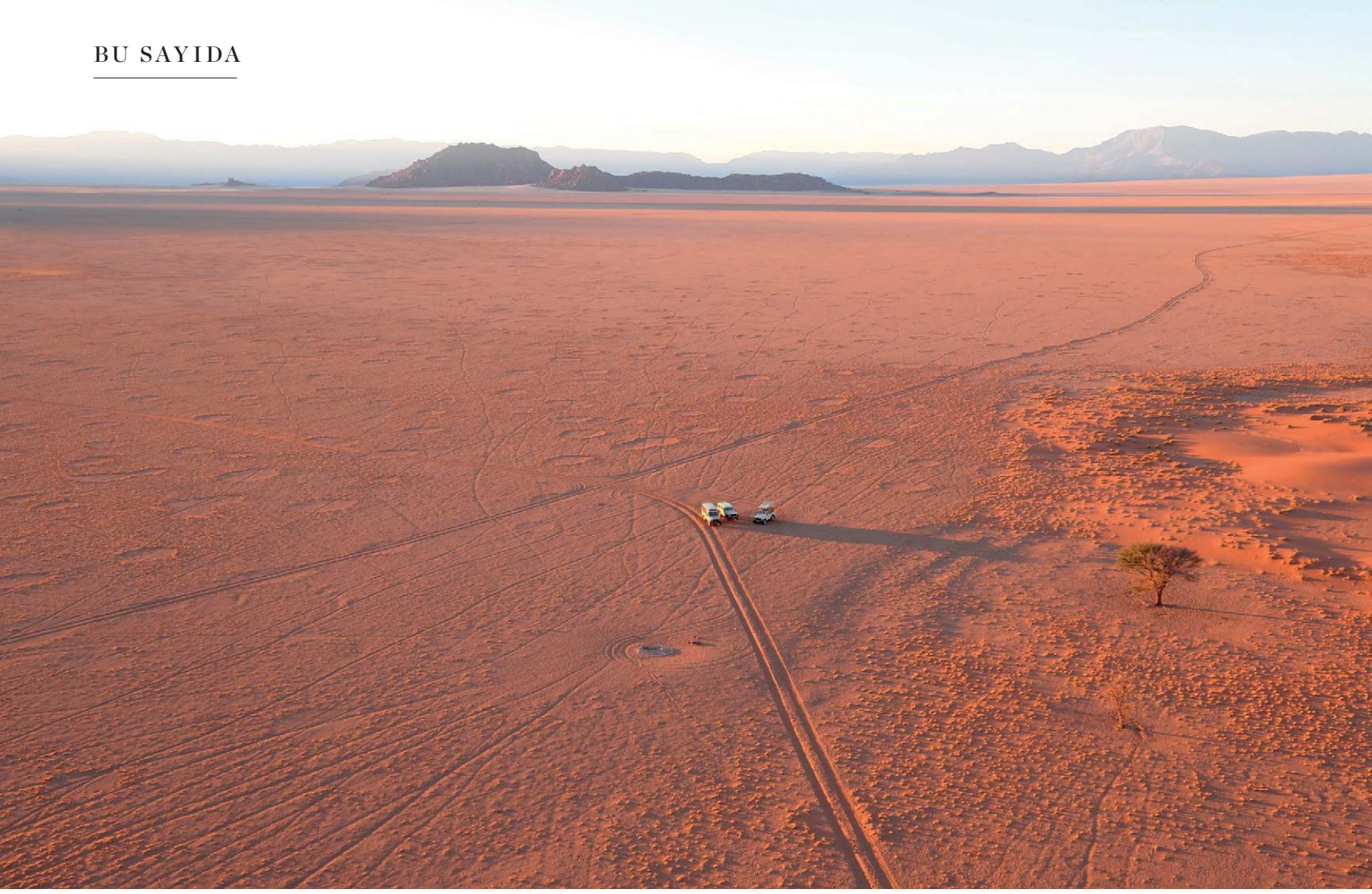

EDİTO

Normalde her yaz uzun tatiller yapmayı destekleyen biriyim; "insanın zihnini rahatlatıyor" gibi cümleler kurmadan yalnızca denizi çok sevdiğimi söyleyeyim. Ama 14. sayımızı farklılaştırabilmek adına açıkçası alışkanlığa çevirdiğim bu düşünceden feragat ettim. Ya da doğrudan konuya gireyim: Bu sayı çok çalıştık. Yaz sayısını, bir önceki sayıya göre 8 sayfa fazla hazırlayarak, dergicilik geleneğinin dışına bile çıktık. "Namibya'ya (sf.102) sen gitmedin mi?" diye soracak olursanız da; "neyse ki sevdiğim işi yapmayı seçtim!"

Peki, gelelim yeniliklere. Bir süredir 'Zoom' çekimi yapmamıştık, bu sayı özenle bu çekim için biriktirdiğimiz cetvellerle kronografları (sf. 66) fotoğrafladık. Nejat Türkmen'le fotoğraf üzerine (sf.98) konuştuk. Erwin Wurm'le heykellerini (sf. 86) irdeledik. (Bu arada bir daha Venedik Bienali'ne katılmayacağını söylüyor, röportajı mutlaka okuyun.) Sohbetler yetmedi; bir de Vallée de Joux'ya gidip Stephane Belmont'dan Jaeger-LeCoultre'un pazarlama anlayışını öğrendik. Bu zamana kadar yaptığım en samimi röportajlardan biri olduğunu da belirteyim. Kısacası bu sayı kreatif direktörümüz Müjde'nin de dediği gibi (sf. 30), diyalog üzerine yoğunlaştık. Zira önümüzde İstanbul Bienali var; "Kim, nasıl bir komşu?"diye düşünüp duruyoruz... Bir sonraki sayıda analizlerimizi elbette paylaşacağız.
O zamana kadar, size iyi tatiller!

Beran Toksöz, Genel Yayın Yönetmeni
berantoksoz@qpmagtr.com

Üstte: Fotoğraf, Namibya'da Beran Toksöz tarafından Leica T (Typ 701) ile çekilmiştir.

PANERAI

LUMINOR SUBMERSIBLE 1950 CARBOTECH™
3 DAYS AUTOMATIC - 47MM
(REF. 616)

PANERAI BOUTIQUE
ISTANBUL - ABDİ İPEKÇİ CADDESİ ALTIN SOKAK NO:2/2 TEL. +90 212 291 5959

PANERAI.COM

LABORATORIO DI IDEE.

TEMMUZ/AĞUSTOS 2017

HER SAYIDA

21 *BU AYIN HABERLERİ*
GÜNCEL
Saat kültürü, stil, beğendiğimiz tasarımlar, sanat sergileri, seyahat destinasyonu önerileri, teknolojik yenilikler ve diğerleri.

40 *EN SON TRENDLER*
QP SEÇTİ
Sanat, teknoloji, dekorasyon ve benzeri; yani en sevdiğimiz objeler.

48 *YENİ SAATLER*
ÖN PLAN
Yüksek saatçilik dünyasının en güncel ve dikkat çekici 6 modeli tüm detaylarıyla mercek altında.

60 *KAPAK KONUSU*
TAG HEUER
Havacılık ve otomotiv sektörlerine yönelen bir dashboard saati klasik dokularını kaybetmeden bileklere taşınmıştı ve şimdilerde bir güncellemeyle yenilendi.

76 *RÖPORTAJ*
STEPHANE BELMONT
Jaeger-LeCoultre'un pazarlama ve üretim stratejilerini markanın bu bölümlerinden sorumlu ismi Stephane Belmont tüm şeffaflığıyla dile getirdi.

98 *PORTRE*
NEJAT TÜRKMEN
İş adamı, fotoğraf sanatçısı ve sanatıyla paralel olarak da bir koleksiyoner. Çok yönlü kişiliğiyle bu ayın konuğu Nejat Türkmen.

110 *SATIŞ*
MÜZAYEDE
Uluslararası müzayedelerden öne çıkan parçaları detaylarıyla inceliyoruz.

118 *QP TEST*
A.LANGE &SÖHNE
En özgün koleksiyonlardan biri olan Lange 1 World Time komplikasyonunu nasıl taşıyor?

120 *DÜNDEN BUGÜNE*
RITZ CARLTON
César Ritz'in adım adım çıktığı basamakların sonunda Ritz Carlton'ı yaratma hikayesi.

Saat yönünde: Erwin Wurm röportajı (sf. 86); Namibya seyahati (sf. 102); kronograf çekimi (sf. 66)

BU SAYIYA ÖZEL

66 *ZOOM*
CHRONO RULES
Kronografi ayıran form mu, fonksiyon mudur? Çekimimizi gördükten sonra karar verin.

72 *DOSYA*
HIZLI & DAKİK
Otomobiller ve onlarda yer alan saatler bugüne gelene kadar hangi evrelerden geçti, bilmek istiyor musunuz?

82 *DOSYA*
PATEK PHILIPPE
Patek Philippe bu yıl Perpetual Calendar komplikasyonunu daha önce hiç olmadığı kadar ulaşılabilir kıldı, yeni 5320 makul bir pratiklik sunuyor.

86 *RÖPORTAJ*
ERWIN WURM
Dünyanın dört bir yanına yayılan sergileri arasında Erwin Wurm ile gündemini konuştuk.

92 *DOSYA*
GRAND JAPAN
Grand Seiko neden geleceğini 60'lar üzerine kuruyor?

96 *TREND*
SHOW YOUR AGE
Arşivden ilham alıp yıl dönümü kutlamak artık bir trend.

102 *SEYAHAT*
NAMİBYA
Afrika'nın en medeni ülkesi Namibya'da çöl ve safari anıları...

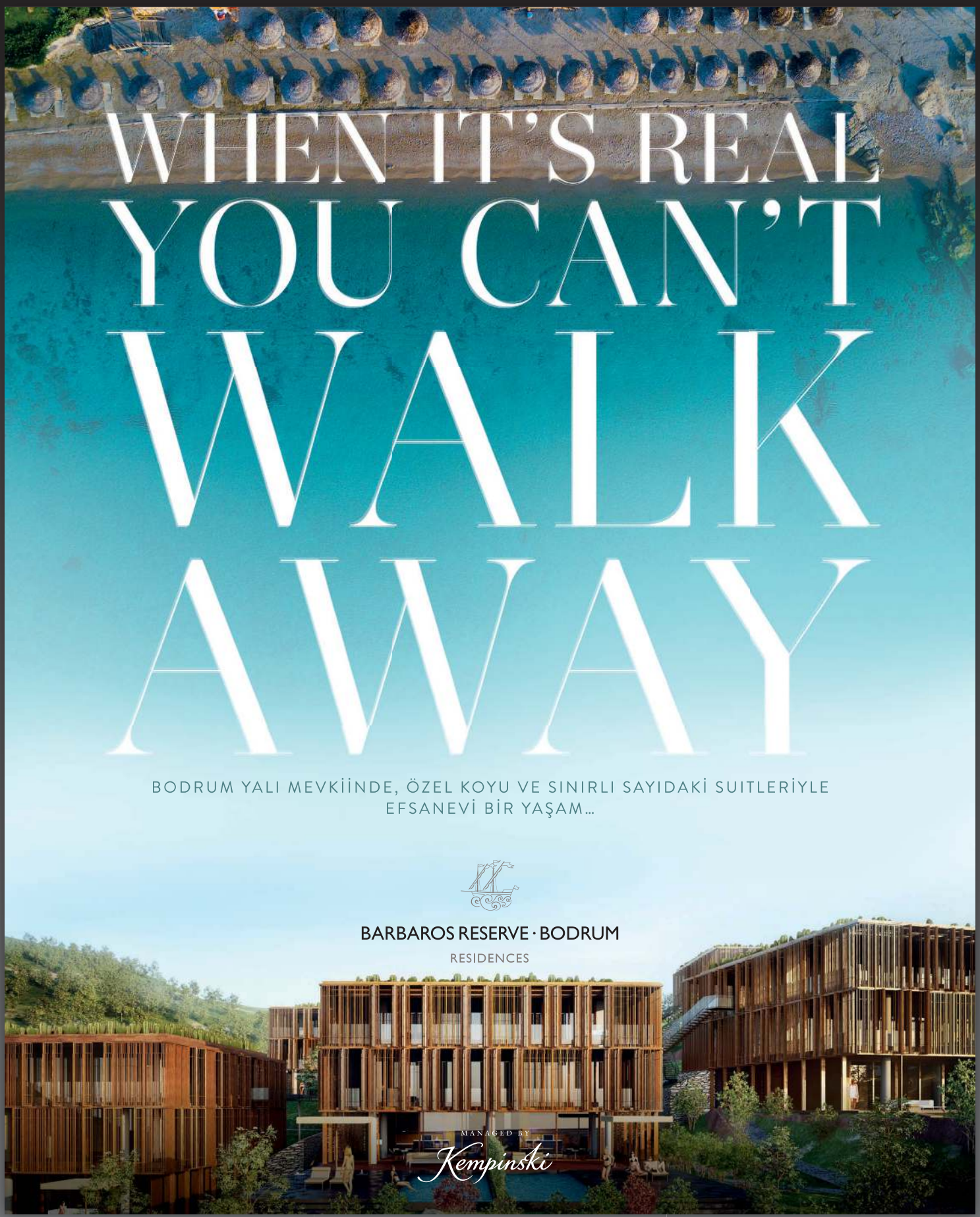

Bilgi için:

İstanbul Bebek Mah. Manolya Sokak No:30, 34342 Beşiktaş, İstanbul/Turkey **T:** 90 212 265 60 00
Bodrum Gerenkuyu Mevkii, Kızılağaç Koyu, Yalıçiftlik 48400 Bodrum/Turkey **T:** 90 252 311 02 27 **C:** 90 531 081 07 92
E: info@barbarosreserve.com **W:** www.barbarosreserve.com

The Barbaros Reserve Bodrum is developed, marketed and leased by PESKA TURİZM YATIRIM ANONİM ŞİRKETİ, a company independent from the Kempinski group, and the "Kempinski" name is used by the developer under a license from Kempinski Hotels SA. The role of the Kempinski group is limited to supervising the management of the tourism facility.

KATKIDA BULUNANLAR

ASLI ZUHAL TOKSÖZ

Aslı Zuhal Toksöz, Unilever'in uluslararası ana merkezinde çalışıyor. Marketing sektöründe geliştirdiği görsel zevkini tutkusu olan 'yemek yapma' sanatıyla birleştiren Zuhal, işi gereği Londra'da olması gerekmediği her anı farklı kültür ve lezzetleri keşfederek ve deneyimlerini kaleme alarak geçiriyor.

TIMOTHY BARBER

2013'te QP'nin yazı işleri ekibine katılan Timothy Barber derginin basılı ve online edisyonu üzerinde değişiklikler yaptıktan sonra Telegraph grubunun saat editörü olarak görevine başladı ve o günden bu yana farklı mecmualar için yazılar yazmaya devam ediyor.

HALE YILDIRIM

2005 yılından bu yana saat sektörün içinde yer alıyor. 2011 yılında saat sektöründe uzmanlaşmış tercüme ofisini kurdu. Yüksek saatçilik konusunda deneyim sahibi olan Hale, Saatolog, QP dergileri için teknik çeviriler yapıyor ve yazılar hazırlıyor.

REBECCA CLARKE

New York'ta yaşayan illüstratör Rebecca Clarke çarpıcı renkler kullanarak yaptığı ve insanların deneyimlerini tasvir ettiği çalışmalarıyla biliniyor. Trend bölümümüzde çalışmasına yer verdiğimiz Clarke boş zamanlarını ise seyahate ve yemek pişirmeye ayırıyor.

BERKANT DEMİRBEK

Fotoğrafçı Berkant Demirbek, fotoğraf çekmediği zamanlarda illüstrasyonla ilgileniyor. Kronograf çekimimiz içerisinde yer alan fotoğraflar da Demirbek'e ait.

Maserati Levante Dizel. Başlangıç fiyatı 201.412 Euro

Bir SUV'un pratikliği ve çok yönlülüğü mü yoksa bir Maserati'nin gücü ve ihtişamı mı? Şimdi, yeni Levante ile her ikisinin de tadını çıkarabilirsiniz. Maserati Levante, güçlü 3.0 V6 benzinli ve dizel motoru, Q4 akıllı dört çeker sistemi, 8 ileri vitesli ZF şanzımanı ve gelişmiş havalı süspansiyonuyla her santiminde rafine bir SUV. Seçkin İtalyan tarzı, lüks iç tasarımı ve benzersiz egzoz sesi Maserati DNA'sını her detayında hissettiriyor.

Gerçek Maserati performansı ve bir SUV'da aradığınız her şey onda. Size sadece karar vermek kalıyor.

Motor: V6 60° 2987 cc - Maksimum Güç: 275 HP@4000 d/d - Maksimum Tork: 600 Nm@2000-2600 d/d - Maksimum Hız: 230 km/h-0-100 km/s Hızlanma: 6,9 sn. Yakıt Tüketimi (Karma): 7,2 l/100 km - CO_2 Emisyonları (Karma): 189 g/km

İlanda gösterilen araç belirtilen özelliklerden farklılık gösterebilir.

MASERATI

Levante

www.maserati.com.tr

Maserati Türkiye

Fer Mas OTO TİC. A.Ş.
Kuruçeşme Cad. No: 29 Kuruçeşme/İstanbul
Tel: 0212 263 30 01 Web: www.fer-mas.com.tr
E-mail: info@fer-mas.com.tr

BİRMOT ANKARA
Söğütözü Mh. Söğütözü Cd. No: 2 Koç Kuleleri, C Blok,
No: 8-9 Çankaya/Ankara Tel: (0312) 220 55 02
E-mail: info@birmot.com.tr

Koç

KÜNYE

YÖNETİM
İmtiyaz Sahibi Lup Medya Ltd. Şti. adına
Beran Toksöz
Kreatif Direktör Müjde Metin

YAYIN
Genel Yayın Yönetmeni Beran Toksöz *berantoksoz@qpmagtr.com*
Yazı İşleri Müdürü (Sorumlu) Erçağ Akın *ercagakin@qpmagtr.com*
Konular Editörü Aslı Zuhal Toksöz *zuhaltoksoz@qpmagtr.com*
Görsel Yönetmen Can Açıl *canacil@qpmagtr.com*

Katkıda Bulunanlar
Timothy Barber, Rebecca Clarke, Berkant Demirbek, Güneş Engin,
Kristin Fındıkoğlu, Aslin Kumdagezer, Serden Salman, Hale Yıldırım, Yağız Yılmaz

Çeviri Alaz Çeviri ve Yayıncılık

İletişim Gümüşsuyu Mah. Ayaz Paşa Camii Sok. 7/5 Kat:3
34437 Beyoğlu/İstanbul
T: 0212 243 61 42 F: 0212 243 64 71

REKLAM VE İLETİŞİM
Reklam Direktörü Evrim Yücesoy *evrimyucesoy@qpmagtr.com*
İdari İşler Sorumlusu Ali Alişan *alialisan@qpmagtr.com*

İletişim Gümüşsuyu Mah. Ayaz Paşa Camii Sok. 7/5 Kat:3
34437 Beyoğlu/İstanbul
T: 0212 243 61 42 F: 0212 243 64 71

ÜRETİM
Baskı Uniprint Basım San. Tic. Aş. Ömerli Köyü, İstanbul Cad. No: 159
Hadımköy 34455 İstanbul T: 0212 798 28 40 F: 0212 798 20 63
Dağıtım Dünya Dağıtım, "Globus" Dünya Basımevi 100. Yıl Mah.
34204 Bağcılar/İstanbul
T: 0212 440 29 85 F: 0212 355 35 86
Yayın Türü Yerel Süreli

Yazı ve fotoğrafların tüm hakları *QP Türkiye* Lup Medya Ltd. Şti.'ne aittir. QP ile yapılan lisans sözleşmesi uyarınca lisans alan Lup Medya Ltd. Şti. yazılı izni olmaksızın hiçbir şekilde yazı ve fotoğraflardan alıntı yapılamaz. Basın ilan sorumluluğu ilan sahiplerine aittir. Dergide yayınlanan ürünlerin fiyat değişikliklerinden *QP Türkiye* sorumlu değildir. Bu dergi Basın Meslek İlkeleri'ne uymayı taahhüt eder.

Garanti Başka bir arzuniz? | masters ÖZEL BANKACILIK VE TAV Passport KATKILARIYLA

QP İNGİLTERE

Editor James Buttery ⁘ **Creative Director** Scott Bentley ⁘ **Deputy Editor** Chris Hall
Publishing Director Carley Ayres ⁘ **Advertising Manager** Alex Waltham
Editor-in-Chief James Gurney
Editorial enquiries +44 (0) 20 7931 3939 ⁘ **Advertising enquiries** +44 (0) 20 7931 3368
QP Magazine, 111 Buckingham Palace Road, London SW1W 0DT

© 2016 QP Magazine Ltd. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced in any form in whole or in part without the prior written permission of the copyright owners. While every effort has been made to ensure that all information contained in this magazine is accurate, QP Magazine Ltd. cannot be held responsible for any inaccuracies herein or for any consequences arising from them.

QP TÜRKİYE

ABONELİK

GÜNCEL VE ÖZGÜN HABERLERİYLE YÜKSEK SAATÇİLİĞİN YETKİN DERGİSİ SENELİK ÖZEL KUTUSUYLA

1 YILLIK 100 TL 6 SAYI
2 YILLIK 180 TL 12 SAYI

Telefon
+90 212 243 61 42

E-mail
abone@qpmagtr.com

MONT BLANC

Inspired by performance

TIMEWALKER

Hugh Jackman and the new TimeWalker Chronograph

The new TimeWalker Chronograph is inspired by performance and the spirit of racing.

montblanc.com/timewalker

Crafted for New Heights.

GOODWOOD FESTIVAL OF SPEED

Official Timing Partner of the Goodwood Festival of Speed.

İSTANBUL MONTBLANC BOUTIQUE: ABDİ İPEKÇİ CADDESİ NO:53 NİŞANTAŞI / İSTANBUL TEL:+90 (212) 219 26 68
İSTANBUL MONTBLANC BOUTIQUE: ZORLU CENTER LEVENT / İSTANBUL TEL:+90 (212) 353 64 74
BAŞKENT MONTBLANC BOUTIQUE: ARJANTİN CAD. 16/B ANKARA TEL:+90 (312) 467 68 28

MILIMETRIC

İstinyepark • Ritz Carlton • Çırağan Kempinski • Ankara (Kavaklıdere)

www.milimetric.com • (İstanbul) 212 345 63 91 • (Ankara) 312 466 08 02

Erçağ Akın, Kristin Fındıkoğlu,
Müjde Metin ve Beran Toksöz'ün yazılarıyla
QP'NİN BU AY RADARINA TAKILANLAR

5 DAKİKA: Audemars Piguet'nin sanatçı portfoyünden Sebastian Errazuriz / *22*
KARŞILAŞTIRMA: Çağdaş bir ultra-thin mi klasik bir Breguet mi? / *24*
STİL: Bir çift Berluti'nin yaratım süreci / *28*
SANAT: Yaklaşan İstanbul Bienali / *30*
YÜKSEK TEKNOLOJİ: Graphene etkisinde gelişen Richard Mille / *36*

GÜNCEL

TASARIM

Konumuz: Manyetizma

MAG-LEV teknolojiyi, tasarımı ve geleceği eski bir geleneği kullanarak birleştiriyor.

Konumuz son birkaç yılda vintage akımla birlikte artan plakların değeri de olabilirdi, fakat kendisi bahsedeceğimiz ürün özelinde en önemli ikinci etmen. DJ'liğin artık önemli bir gelir kapısı olduğu çağımızda evinde turntable olmayanlar kendilerini eksik hissedebilir, fakat bu cihaza sahip olanları dikkate alırsak alternatiflerinin ne kadar çeşitli olduğundan da bahsetmemiz gerek. Arada bir fark yaratmak adına potansiyel DJ'lerimizin ya da plak severlerimizin teknolojiyi takip etmesi iyi olacaktır. Mesela kendi yerçekimsiz ortamını yaratan bir turntable fikri kulağa nasıl geliyor? Bazılarını yeterince heyecanlandırmış olacak ki kickstarter olarak MAG-LEV Audio ortaya çıkmış. Modelde dikkat çeken nokta plağın konulduğu bölümün manyetizma sayesinde boşlukta duruyor olması. Sistem oldukça basit, öncelikle dönüş hızını 33 ya da 45 devir olarak ayarlamanız gerekiyor. Ardından plağınızı yerine yerleştirmeniz ve ton kolunu yerine getirmeniz lazım. Bunun sonrasında MAG-LEV plak haznesini havada tutan kolları aşağıya indirecek ve soft bir turuncu eşliğinde uçan plağın neler sakladığını ortaya çıkaracak. Sistem gayet göz alıcı, bunun yanında da akıllı, tasarımcılar küçük darbelere karşı manyetik alanın etkilenmemesi için önlemlerini almış, aynı şekilde güç kesintilerine karşı da. MAG-LEV enerji depolama kabiliyetine sahip, güç kesintisi olduğunda sistem bir anda yerle bir olmuyor ve yavaşça kendini kapatıyor. Markanın mottosu da teknolojileri kadar cazip: Yaşam tarzımızın tamamen değişeceği ve yeni ufukların keşfedileceği bir çağın başındayız, bu noktada teknolojinin ve sanatın önemini asla unutmamamız gerek.

Detaylı bilgiye *maglevaudio.com* sitesinden ulaşabilirsiniz.

Yaşam tarzımızın tamamen değişeceği ve YENİ ufukların keşfedileceği bir ÇAĞIN başındayız, bu noktada teknolojinin ve SANATIN önemini asla unutmamamız gerek.

5 DAKİKA

Sebastian Errazuriz

Art Basel Hong Kong'da Audemars Piguet'nin booth'u için hazırladığı enstalasyonu vesilesiyle Sebastian Errazuriz ile buluştuk.

Çağdaş sanat, tasarım ve zanaat arasındaki sınırları nasıl görüyorsunuz?
Olabildiğince esnek; konuştuğumuz dillere benziyor biraz. İngilizce belki ana dilimiz değil ancak onun üzerinden iletişim kurabiliyoruz. Bazen bir dilde olmayan ama farklı lisana ait bir sıfatı kendi dilimize entegre etmeye çalışıyoruz ki anlatmak istediğimizi daha net anlatabilelim. Kendimizi daha iyi ifade etmek için farklı disiplinler arasında geçiş yapabilmemiz bence çok önemli. Bu yüzden sanatçıları, tasarımcıları ya da zanaatkarları ayrı ayrı düşünmektense bir görmek özellikle günümüzde daha mantıklı.

Brooklyn'de yaşayan biri olarak New York'un size nasıl ilham verdiğini söyleyebilir misiniz?
New York maddi açıdan zorlayıcı bir yer olduğu için burada çalışmak demek problemlerle karşılaşmayı göze almak demek. Rekabetçi olduğu için de dünyanın başka yerlerinde hem maddi hem de manevi açıdan yakaladığınız avantajlara burada sahip olamıyorsunuz. Fakat New York dünyanın kültürel başkenti; bunu moda defilelerine ya da müzelere erişimin kolaylığı olarak algılamayın. Burada yaşayanların üretimi, birikimi ve sizin onlarla olan ortak yaşamınız bir kültür yaratıyor. Genel olarak işindeki en iyi insanların buluştuğu yer olması sebebiyle de New York ister istemez sizi çok farklı perspektiflerden besliyor.

Sanat eserlerinin koleksiyonunu yapmakla özel tasarım mobilyaların koleksiyonunu yapmak arasındaki fark nedir?
Bence sınırlı üretim özel tasarım mobilyaların bu kadar popüler olmasının sebebi sanat koleksiyonerlerinin evlerinin eserlerle dolup taşması. Kısacası sahip olabilecekleri her şeye sahipler, etraflarına baktıklarında en güçlü alternatif mobilyalar oluyor. Çünkü evlerindeki koltuklar ya da masalar her ne kadar değerli olurlarsa olsunlar başkalarının evlerinde de mevcut. İnsanlar bunun farkına vardıklarında yönelimlerini sınırlı üretim özel tasarımlara doğrultuyorlar. Temelde ikisi de aynı alışkanlıkların sonucu olarak ortaya çıkıyor, fakat her ikisine harcanan meblağlar arasında uçurum kadar fark var.

> "Kendimizi daha iyi İFADE etmek için farklı disiplinler arasında GEÇİŞ yapabilmemiz bence çok önemli."

Dijital dünya düşünme ve çalışma tarzınızı nasıl etkiliyor?
Aslında bu hafta sadece dijital dünyaya yönelen ikinci stüdyomu açıyorum. Teknoloji, sanat ve tasarımın bir arada kurgulanacağı bir alan olacak. Milennial'lar bugün obje satın almak yerine tecrübe satın almayı tercih ediyor. Trendler gösteriyor ki insanlar günden güne daha az ürün alıyor; üretimlerden aldığımız tatmin azalıyor ve yaratıcılık ön plana çıkmaya başlıyor. Dokunabileceğimiz şeylerden ziyade paylaşabileceğimiz şeyler daha popülerleşiyor.

Dan Holdsworth uzun zamandır Audemars Piguet ile çalışıyor, siz uzun soluklu işbirliklerine nasıl bakıyorsunuz?
Uzun ortaklıkların enteresan bir tarafı var, her yıl birbirinizi daha iyi tanıyorsunuz.

Audemars Piguet ile olan birlikteliğiniz nasıl başladı?
Audemars Piguet az sayıda tasarımcının katıldığı kapalı bir yarışma düzenlemişti ve oradan seçilerek işbirliğine başlamıştık.

Audemars Piguet gibi bir aile şirketiyle beraber çalışmak projelerdeki işleyişi nasıl etkiliyor?
Bir markanın hissedarı ne kadar fazlaysa mutlu etmeye çalıştığınız kişilerin sayısı da o kadar artıyor. Bununla birlikte hızlı bir şekilde sonuç bekleniyor. Alınan riskler de bununla bağlantılı olarak azalıyor. Audemars Piguet'de söz sahibi olanların sayısı daha az; bu yüzden ortak fikre ulaşmak daha kısa sürüyor. İkna etmeniz gerekenlerin sayısı da doğru orantılı olarak azalıyor.

Enstalasyonunuzu tek cümleyle özetlemeniz gerekse ne derdiniz?
Enstalasyon mekanik saatlerin günümüzde horolojik fonksiyonlarını kaybettiğine vurgu yapıyor. Zamanı her an her yerde kolumuzdaki saatlere bakmadan öğrenebiliyoruz.

Üstte: Errazuriz, Art Basel'de AP booth'u için tasarladığı enstalasyonla.

MANÜFAKTÜR GEZİSİ

JAEGER-LECOULTRE VE QP

QP Türkiye ekibi 3-5 Temmuz arasında Jaeger-LeCoultre'un yenilenen Heritage Gallery'sine ziyarette bulundu. Stephane Belmont ile röportaj yaptığımız (bkz. sayfa 76) ve Chaplin's World'ü gezme fırsatını yakaladığımız gezide Jaeger-LeCoultre'un geçmişinde yer alan ve profesyonel amaçla kullanılan parçaları da inceledik. Ürettiği mekanizmalar ile tarihin bu anlamdaki en yetkin saat markalarından biri olan Jaeger-LeCoultre otomotiv ve havacılık sektörüne de destek vermiş bir manüfaktür.

SANAT

PARFÜM: ŞİŞE TASARIMI VE KOKUNUN BIRAKTIĞI ANI

Somerset House, 17 Eylül'e kadar gösterimde kalacak yaz sergisiyle, olfaktif bir denklem kuruyor.

İnteraktif sergilerden pek hoşlanmıyorsanız, Somerset House'da gösterimde olan Perfume: A Sensory Journey Through Contemporary Scent, bu konudaki fikrinizi değiştirebilir. Hem de bu sırada koku duyunuzu geliştirirken. İlk girdiğiniz odada modern parfümerinin en önemli kurucu ürünleriyle karşılaşacaksınız. En popüler örneklerden CK One (1994) da dahil olmak üzere pek çok 20. yüzyıl parfümüne "temiz koku" tabiriyle referans noktası olmuş, 1917'de François Coty'nin yarattığı Chypre de Coty de dahil olmak üzere... Sonra da tek tek 10 ayrı odaya girip, karşılaştığınız kokuyu tahmin etmeye çalışacaksınız. Elinizdeki küçük kağıda tahminlerinizi yazdıktan sonra, serginin son bölümünde hangi parfümleri kokladığınızı içerikleriyle birlikte öğrenince, ya burnunuzla gurur duyacaksınız; ya da moleküllere duyarlılığınızı geliştirmek isteyeceksiniz. Ama ne olursa olsun yazar Lewis Thomas'a hak vereceksiniz: 'Herhangi bir şeyi koklamak, düşünmeye çok benziyor.'
somersethouse.org.uk

SEYAHAT

La Co(o)rniche'in Dune du Pilat manzarasına sahip restoran bölümü.

QP loves...

DUNE DU PILAT VE PHILIPPE STARCK

Fransızlar için Dune du Pilat uzun zamandır turistik bir bölge ve La Co(o)rniche 1930'dan beri burada. Otel kısa süre önce yenilemeye ihtiyaç duydu ve Philippe Starck ile anlaşıldı. Starck ilk günden bu yana klasikleşen bazı bölümleri ve detayları eskisine sadık kalarak yeniledi ya da olduğu gibi bıraktı ancak otelin geri kalanında birbirine yakın tondaki renkleri kullanarak kontrast yarattı. Bununla birlikte tasarım öğelerinde de genel anlamda doğal seçimler yaparak La Co(o)rniche'i bulunduğu ortama daha iyi bir şekilde entegre etti.

Breguet Classique 7147 VS Piaget Altiplano

Vermek istedikleri mesajlar arasında takriben yüz yıl kadar fark olabilir, önemli olan sizin hangisine daha yakın hissettiğiniz.

Breguet Classique 7147		Piaget Altiplano
Saat, dakika, küçük saniye göstergesi	FONKSİYON	Saat, dakika, küçük saniye göstergesi
45 saat	GÜÇ REZERVİ	44 saat
Otomatik kurmalı mekanizma 502.3SD	MEKANİZMA	Otomatik kurmalı mekanizma 1208P
40 mm	KASA ÇAPI	43 mm
Beyaz altın	KASA MATERYALİ	Beyaz altın
30 metre	SU GEÇİRMEZLİK	20 metre

QP KARARI

Bir tarafta yüksek saatçiliğin tradisyonel kodlarını literatüre yerleştiren ve onların gelişimi için çalışan Abraham Louis Breguet'nin kurduğu Breguet, diğer tarafta ise özellikle 1960'lardaki kabuk değişimi vesilesiyle kendine yeni bir imaj çizen ve bu şekilde uzun yıllardır devamlılığını sürdüren Piaget. Aslına bakılırsa modelleri teknik ve görsel anlamda değerlendirmekten ziyade karşılaştırmayı bu şekilde ele almak karar verme sürecinde daha etkili olacaktır. Çok fazla dikkatli biri olmasanız dahi bu soyut farkları saatlerde somut olarak görmeniz de mümkün. Breguet'nin klasik logosu ve ikonik Arabik rakamları, ibrelerde kullanılan mavi ve hem kasanın hem de kulakların vintage saatlerdeki türevlerine olan benzerliği 7147'yi klasik yapmaya yetiyor. Öte yandan Altiplano'nun baton indeksleri, Piaget logosunda kullanılmış sert hatlara sahip font ve kasa formundaki detaylar ultra-thin saatin zaman olarak Breguet'nin çok ilerisinde olduğunu gösteriyor. Seçim yaparken modellerin kağıt üzerindeki özelliklerini değerlendirmektense klasikçi mi yoksa yenilikçi mi olduğunuzu bilmenizde fayda var, Breguet kadar ağır kanlı mı yoksa Piaget kadar elegan mı? Bize göre Altiplano'nun zarafeti karşısındaki rakip her ne kadar Breguet olsa dahi ultra-thin Piaget kolay alt edilebilecek bir unsur değil.

SÖZLÜK

COMPAX
1936 yılından itibaren Universal ve Zenith'in kronograflarındaki komplikasyon sayısını ifade etmek için kullandıkları bir tabirdi Compax, fakat yıllar içerisinde alt kadranların dizilimini belirtmek için tercih edilmeye başlandı. Buna göre alt kadranlar 3, 6 ve 9'da ise model compax; ikili olarak karşılıklı duruyorsa bi-compax ve dörtlü olarak dizilmişse de tri-compax olarak isimlendiriliyor.

TAKİMETRE
Takimetre skalası mekanik bir kol saati sayesinde belirli mesafe arasındaki ortalama hızınızı göstermeye yarıyor. Örneğin 1 km'lik bir mesafeyi 20 saniyede aldığınızı varsayalım, ortalama hızı öğrenmek için kronografı başlangıç noktası ile bitiş noktası arasında çalıştırıyorsunuz, ardından saniye ibresinin gösterdiği rakamı okuyorsunuz ve bu sizin ortalama hızınız oluyor. Mesafeleri ve bezel üzerindeki rakamları aynı oranda küçültürseniz de 1 km ya da 1 mil'den az mesafeler arasındaki hızları öğrenebiliyorsunuz.

Elegance is an attitude

Simon Baker

LONGINES®

The Longines Master Collection

YENİ SAAT

LOUIS VUITTON SMARTWATCH KONSEPTİNİN KADERİNİ DEĞİŞTİRMEYE HAZIRLANIYOR

Sanırız bu kez oldu; evet, bir smartwatch kendi için en iyi kalıbı seçmiş olabilir. Louis Vuitton Tambour Horizon sektörde bir iPhone etkisi yapabilir.

Yüksek saatçiliğin kendini ifade etme konusunda bir sıkıntısı var, insanlara kol saatinin neden değerli olabileceğini anlatamıyorlar. Smartwatch'lar konusunda da Samsung ve Apple'ın kapsayıcılığına sahip değiller, ancak Louis Vuitton bu alandaki en başarılı maison'lardan olabilir. Yeni Tambour Horizon, pratikliği ve LV logosuyla büyük "abilerinin" ulaşamadığı çoğunlukları yakalamaya hazır.

KEŞİF

Yam'TCHA

Son zamanların en önemli şeflerinden Adeline Grattard'ın Paris'te, Fransa ile Çin'in tatlarını birleştiren egzotik ama duygulu mutfağı...

Füzyon mutfağı milenyumun gelmesiyle birlikte bizi bir anda uzay çağına taşıyacağı düşünüldüğü için 2000'lerin başında popüler olmaya başlamıştı, aslında bunun sinyallerini 90'ların sonunda almıştık. Ardından bazı hevesli ve acemi şefler 'füzyon mutfağı' tamlamasındaki 'mutfak' kelimesinin gereksiz olduğunu düşünerek sadece füzyona yöneldi ve geriye gustosu olmayan basitlikler kaldı. Neyse ki yeme içme dünyasındaki bilinçli üyeler bu tekniğin de doğru ellerde ne kadar leziz olabileceğini gösterdi, tıpkı Adeline Grattard gibi. Yam'TCHA son dönemlerde butik teahouse'uyla gündemde olsa da restoran Avrupa ve Asya mutfağından örnekleri füzyon pişirme teknikleriyle sunuyor. Yani bir Michelin yıldızına sahip şefin menüsünde Norveç ıstakozlarının ördek yumurtalarıyla servis edildiği ya da uzak doğu çaylarıyla marine edilen kırmızı etlerin kömür ateşinde ağır ağır pişerek sunumunun yapıldığı tabaklara rastlayabilirsiniz. Paris'e gelmişken Çin ya da Japon mutfağını denemek ister misiniz bilmiyoruz ama Grattard'ın yam'TCHA'sı şimdiye kadar sizin gibi düşünen onlarca insanı yanıltmayı başardı. Kaldı ki burada Fransız kültürü bir kenarda yalnız başına bırakılmıyor, yam'TCHA fondüleri, tatlı soğanları ya da meşhur Fransız soslarını da yemeklerinde kullanarak aslen bir Parisli olduğunu gizlemiyor. *yamtcha.com*

Adeline GRATTARD'ın mutfağı, eleştirmenlere göre çok duygulu ama çok da kuvvetli.

Söylemeye gerek var mı?

Ben Moser ve siz benim kim olduğumu zaten çok iyi biliyorsunuz.

SAAT KÜLTÜRÜ

Yandaki üçlünün hangi markaya ait olduğunu hepimiz biliyoruz, H. Moser & Cie. Marka her nasılsa bunu çok kısa sürede ve kendini hiç ön plana atmadan yaptı. Manüfaktürün adını bilmeyenler dahi kadranında logo olmayan üretici diyerek tarif ediyor H. Moser & Cie.'yi. Hatta öyle ki markanın logolu saatleri kimi zaman bizlere dahi farklı geliyor. Venturer serisine ait olan Purity modelleri isimsiz kadranları ve kulaklarla birlikte kompakt bir duruş sergileyen formlarıyla farklılığını hemen belli ediyor. Üstelik bu örnekler her ne kadar farklı renk tercihlerine gitseler de her seferinde temel aldıkları tasarım kodları sayesinde beğeni kazanıyor. H. Moser & Cie. ilk başta yarattığı baz dizaynı o kadar nitelikli bir şekilde kullanıyor ki kendini tanıtmasına gerek bile kalmıyor.

Kimileri onu yeni tasarım anlayışıyla fütürist bir eser olarak tanımlayabilir. Kimileri uyandırdığı duygularla onu romantik bulabilir. Kimileriyse aykırı duruşunu gerçeküstü olarak yorumlayabilir. Biz ona sanatın eseri diyoruz.

Sanatla mühendisliğin mükemmel uyumu Yeni Arteon, Volkswagen Yetkili Satıcılarında sizi bekliyor.

facebook.com/vwturkiye

instagram.com/vwturkiye

Volkswagen

Doğuş Otomotiv | **Trafik Hayattır** | **DANIŞMA HATTI: 444 89 24**

Yeni Arteon'un resmi spesifik CO_2 emisyonu (99/94/EG) 116-152 g/km arasında, resmi yakıt tüketimleri (99/94/EG) lt/100 km: Şehir içi 5,4-7,1, şehir dışı 4,0-5,1 ve ortalama 4,5-5,9 arasındadır.

TARİHÇE

Bir çift Berluti ayakkabının yapımı için 50 saat harcandığını biliyor muydunuz?

Alessandro Berluti'nin el yapımı bir çift ayakkabıya kendi adını vereli 120 yıl geçmesinin ve bu ay İstanbul'da açılan Berluti butiğinin şerefine markanın geçirdiği transformasyonu incelemeye alıyoruz.

Berluti'nin 120 yıllık tarihi boyunca değişmeyen en önemli özelliği zanaatkarlığa ve bilgi birikimine verdiği önem. Berluti'yi bugünkü konumuna taşıyan ise bu ögeleri yaratıcılıkla harmanlayıp güncel kılabilme başarısı. Markanın hikayesi 19. yüzyılın başında kreatif enerjisini Paris'e taşımak isteyen Alessandro Berluti'nin ilk el yapımı ayakkabı tasarımına kendi adını vermesiyle başlıyor. Bu model, tek parça deriden oluşup dikişsiz oluşuyla kısa zamanda imza bir model haline gelmesi çok sürmüyor. Kişiye özel tasarım servisini benimseyen Berluti, müşterilerinin istek ve beklentilerini tümüyle karşılamak için hepsiyle birebir bir ilişki kurmanın öneminin farkında bir tasarımcı. Bu yöntemle kısa sürede müşteri portföyünü genişletip markanın geleceği için bir çeşit saltanat yöntemini benimseyerek markayı oğlu Torello Berluti'ye devrediyor. Berluti, babasından devraldığı mirası girişimci yanıyla birleştirerek 1928'de Rue du Mont-Thabor'da ilk workshop-butik konseptini hayata geçiriyor. 1964'te bayrağı babasından devralan Talbinio Berluti ise 14 yaşından beri iç içe olduğu baba mesleğini almış olduğu mimarlık eğitimiyle farklı bir vizyon kazandırmanın peşinde genç bir yenilikçi. Savaş sonrası dönemde doğduğu için değişime çok açık olan Berluti, 1959'da sunduğu ilk hazır giyim ayakkabı koleksiyonuyla çok daha genç ve modern bir kitleye ulaşmayı başarıyor. Markanın reformasyon dönemi ise kesinlikle Olga Berluti'yle başlıyor. Butikleri adeta kreatif bir çizim odasına dönüştüren Berluti, Yves Saint Laurent, Roman Polanski ve Karl Lagerfeld gibi isimlere özel tasarladığı ayakkabılarla markanın bilinirliğini arttırıyor. 80'lerde erkek ayakkabılarını renkle tanıştırmasının ardından Andy Warhol'un ilgisini çekmeyi başarıp, sanatçıya özel tasarladığı modelle kısa sürede markanın kült tasarımlarından birini yaratıyor. Aynı dönemde Venedik derisini keşfeden Olga Berluti, verniklenmiş bir parlaklığa sahip bu deriyle farklı renk kullanımı ve yaratıcılık için yepyeni bir tuval oluşturuyor. 2005'te marka koleksiyonlarına çanta ve diğer aksesuarları ekliyor. 2012'de ise Berluti ruhu baştan aşağıya bir görüntü sunmak için hazır giyim koleksiyonunu müşterilerinin beğenisine sunuyor. Geçtiğimiz sene Berluti'nin kreatif direktörlük koltuğuna oturan Haider Ackermann markanın geleceği konusunda varislerle sözbirliği etmişçesine " Erkekleri yakışıklı göstermek değil bir tavır yaratma peşindeyim" diyerek Berluti ruhuna sadık kalacağını, 2017 Sonbahar/Kış koleksiyonundaki kalitenin ön planda olduğu imza parçalar ve özgün renk kullanımıyla ispat ediyor.

Not: İstanbul butiği Nişantaşı'nda Abdi İpekçi Caddesi'nde açıldı.

AKSESUAR

HATS ON

Şapka siparişinizi şimdiden verip sonbahara yetiştirmek veya yaza birkaç tane beyaz Panama eklemek için...

18. yüzyıl Avrupa'sında sokağa şapkasız çıkmak büyük bir ayıp olarak kabul edilirdi. Bu ayıbı örtmek için ilk olarak kolları sıvayanlar ise şüphesiz geleneklerine bağlılıkla özdeşleşen, İngilizler idi. Bu noktada bahsi açılması gereken ilk marka da, 1773 yılından beri aynı yöntemlerle şapka üreten Christys. Markanın öyküsü Edinburgh'da bir şapkacının yanında çırak olan Miller Christys'in kendi şapka atölyesini açmasıyla başlıyor. Bilinirliğini kraliyet ailesinin üyelerinin gardıroplarına sızmayı başararak artıran marka, aldığı bu soylu destekle 1843 yılında dünyanın en büyük şapka fabrikasına sahip olmayı başarıyor. Markanın elitist görünümüne aldanmamakta fayda var, zira Christys günümüzde hala İngiliz polis memurlarının adab-ı muaşeret kurallarına bağlı kalmalarından sorumlu. Marka, ürün gamını genişletip her döneme adapte olan modelleri ve modernizasyonunun kanıtı niteliğinde sayılabilecek çeşitli markalarla yaptığı işbirlikleriyle ve büyük department store'larda ulaşılabilirliğini artırsa da, gerçek bir Christys deneyimi için tavsiyemiz markanın Londra'da bulunan Princes Arcade'deki mağazasını ziyaret etmeniz.
www.christys-hats.com

TREND

SUIT YOURSELF

'Businesswear' Wall Street ile birlikte milenyumda hızlıca düşüşe geçti. Karşısındaki 'streetwear' özellikle son yıllarda moda sektörünün kontrol paneli haline gelmiş durumda. Neredeyse her ay -hatta bazı dönemler her hafta bile olabiliyor- bir streetwear markasıyla lüks bir maison'un yeni bir iş birliği haberini duyuyoruz. Kumaşın kalitesinden, dikiminden veya formundan ziyade logoların çarpıştığı bir düzlemdeyiz. Bunun en yakın örneklerinden biri, Supreme ve Louis Vuitton idi. Anlayacağınız lüks, bildiğiniz lüks değil artık. Bambaşka bir kavrama dönüşüyor. Elbette halen başarılı bir fitting her takım elbisede dikkat çekiyor ve bazı lokasyonlardaki hükümdarlığını da sürdürüyor. Ama maalesef genel olarak baktığımızda William Burroughs'un esin verdiği bir tekstil çağında değiliz; herhangi bir davette çok şık giyindiğini gördüğümüz birinin haberi belki iki saniye takdir görüyorken, Pharrell Williams'ın giydiği Chanel ceketler (kadınlar için yapılmış bir tasarım olduğunun altını çizelim) hafızada yer edebilmeyi başarıyor. Markalar da bunun farkında olacaklar ki, finansal açıdan mecburen yön değiştirmek zorunda hissediyorlar. İsminin uluslararası repütasyonu yaygın olan birçok markanın tasarımı bu rüzgardan etkileniyor. Fakat bize soracak olursanız bu konuda halen daha naif düşünenlerden biri, Hugo Boss. Önümüzdeki yaz satışa çıkacak 2018 koleksiyonunu sunduğu defile de bunun bir ispatı gibiydi. Yıllardır çoğunlukla herkesin aklında kurumsal bir algı yarattığı doğru. Fakat defilelerinde bu tavrına 'casualwear' tarafını öyle yumuşak bir manevrayla ekliyor ki, yavaş yavaş aklımızdaki kimliğini farklılaştırıyor. Kısacası kendi iş adamını, hem kendince gençleştiriyor, hem de kendi sokağında yürütüyor.

Kumaşın kalitesinden, dikiminden veya FORMUNDAN ziyade LOGOLARIN çarpıştığı bir düzlemdeyiz. Bunun en yakın ÖRNEKLERİNDEN biri, Supreme ve Louis Vuitton idi.

Sağdaki fotoğraf Hugo Boss İlkbahar/Yaz 2018

EDİTÖRDEN

Bir tür "okuryazar" testi...

Ne zaman Victoria&Albert'e gidip heykel odalarında dolansam, heykelin üçüncü boyut sayesinde zihnimizi daha rahat doldurduğunu; ama iki boyutlu esere bakıp o mevzubahis üçüncü boyutu kendi hayal gücüyle yaratabilen kişilerin, aynı duyguyu her sanat eserinde yakalayabildiğini düşünürüm. Geçen ay Erwin Wurm ile yaptığımız konuşmada da (röportajımız sf.86'da), tam olarak bu noktaya değindik. Bana her şeyi heykel gibi gördüğünü, her düşünceye heykel gibi yaklaştığını anlattığında, kendimi V&A'de yürürken buldum. Sonra oradan çıktım ve Paris'e gittim. Ardından Venedik'e... Sanırım gerçek bir sanatçının en karakteristik gücü bu. Sizi anında başka bir yere ışınlayabiliyor. Ben de Wurm gibi, sanatla düşünen bireyin, ne yaparsa yapsın, çalışmasının sosyolojik bir anlam taşıdığına inanıyorum. Kendi dilini bulmuş her kimse bu sanatçı, size hissettiğini aktarıyor ve siz hangi toplumda olursanız olun, bundan etkileniyorsunuz. (Aslında sanırım bu yazıyı, röportajdan sonra okumanız daha doğru olabilir.)

Yazı kaç boyutludur veya boyutları sayılabiliyor mu, bu tartışma konusunda bihaberim ancak okumanın da aynı aktarım gücüne sahip olduğundan eminim. O sebepten dergi okuyan kesimin çok az olduğunu hep tartıştığımız bir ülkede, bir kişi okusa bile işe yarar diyerek, bu yaz sıcağında tatil yerine ofiste size yazı yazıyoruz... (Çok mu dürüst oldum?) Dolayısıyla sizden bir ricam var bu ay, bu yazıyı okuyorsanız, bana en sevdiğiniz sanatçıyı yazar mısınız? Çünkü bienal sırasında hazırlayacağımız sanat dosyasında, sizin de istediğiniz bir yere ışınlanabilmenizi gönülden diliyorum! (Küçük bir not: Monolog yapıyor hissine kapılmadım, yalnızca şu ara interaktif olma taraftarıyım.) Ayrıca her şey olabilir cevabınız; veya benim şu sıralar kafamı taktığım disiplinlerarası eserler (özellikle solda çalışmalarını gördüğünüz Hélène de Saint Lager'in) üzerinden bile konuşabiliriz. Kısacası, yazınız: ***mujdemetin@qpmagtr.com***

SANAT

15. İSTANBUL BİENALİ

16 Eylül-12 Kasım tarihleri arasında gerçekleştirilecek 15. İstanbul Bienali, bu yıl yürüme mesafesindeki mekanlara yayılarak, teması komşulukla uyuşan bir rota çiziyor. Şimdiden bilmek isteyeceğiniz diğer birkaç detay ise...

1987

İlk İstanbul Bienali, 30 yıl önce 25 Eylül-15 Kasım 1987 tarihleri arasında gerçekleşti. Adı, "1. Uluslararası İstanbul Çağdaş Sanat Sergileri" idi. Ardından 1989'da "2. Uluslararası İstanbul Bienali" olarak isim değiştirdi. Ve 2011'de 'uluslararası' ibaresinin atılmasıyla da güncel haline kavuştu.

2015

2015'te Adalar'a kadar uzanan gösterimle, bienal toplamda 13 mekana yayılmıştı. Küratörlüğü 2012'deki dOCUMENTA'nın küratörü olan Carolyn Christov-Bakergiev üstlenmişti. Bakergiev'in İstanbul'a davet ettiği sanatçılardan bienal için üretmelerini istediği eser sayısı yaklaşık 60 idi.

1997

Bu yılki bienalin küratörleri, Elmgreen&Dragset. Duo, "İyi Bir Komşu" başlığını verdiği bienalde, komşuluk ve ev kavramlarını farklı açılardan ele alacak. Sanatçıların birlikte katıldıkları ilk bienal, 1997'de Slovenya'daki Galerija Murska Sobota'da düzenlenen plastik sanatlar sergisiydi.

ZENITH

WATCH MANUFACTURE SINCE 1865

LEGENDS ARE FOREVER

EL PRIMERO | Chronomaster

KONYALI SAAT 1951

"ZENITH Branch of LVMH Swiss Manufactures SA"
Türkiye Distribütörü Konyalı Saat San. Paz. ve A.Ş'dir.

T:. 0212 494 32 32 info@konyalisaat.com.tr

www.zenith-watches.com

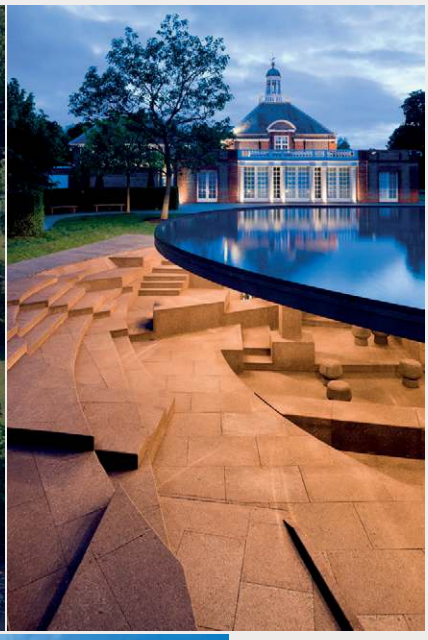

Soldan başlayarak saat yönünde: Serpentine Gallery Pavilion 2014 designed by Smiljan Radić, Photograph © 2014 Iwan Baan; Serpentine Gallery Pavilion 2001, Eighteen Turns, Designed by Daniel Libeskind with Arup Photograph © 2001 Hélène Binet; Serpentine Pavilion designed by selgascano 2015; Photograph © Iwan Baan; Serpentine Gallery Pavilion 2012 Designed by Herzog & de Meuron and Ai Weiwei Photograph © 2012 Iwan Baan.

Altta: Serpentine Gallery Pavilion 2012 Designed by Herzog & de Meuron and Ai Weiwei Photograph © 2012 Iwan Baan.

MİMARİ

Hyde Park'ta çalışmak

Zaha Hadid, Oscar Niemeyer, Rem Koolhaas, Frank Gehry, Herzog & de Meuron... Serpentine'ın bahçesi bu isimleri ağırlamıştı. Ve bu yazın konuğunun galeri için hazırladığı tasarım da geçen ay gün yüzüne çıktı.

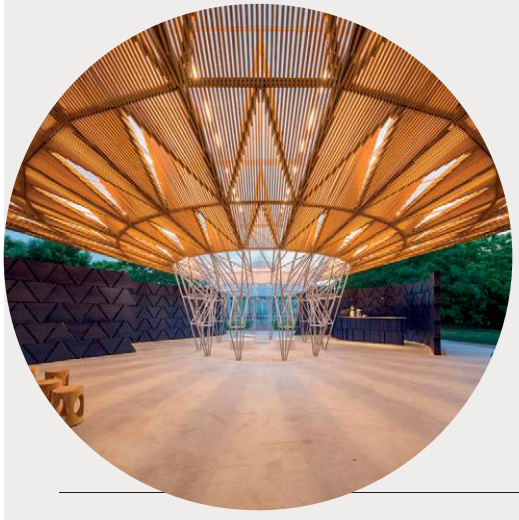

Serpentine her yaz, galerisinin yanında kurduğu mimari pavyona farklı bir mimarı konuk ediyor. 2000 yılında Zaha Hadid ile başlayan bu seri, her sene yaklaşık 250 bin ziyaretçi alıyor. Café veya toplantı alanı; tercih, mimarın. İsimleri ise Serpentine'ın Artistik Direktörü Hans Ulrich Obrist ve CEO'su Yana Peel seçiyorlar. Bir kural var ki, o da mimarın, davet edildiği tarihe dek İngiltere'de bina tasarlamamış olması. Dolayısıyla bu hem bir tür "yetenek avcısı" imajı yaratıyor; hem de mimarlara İngiliz kontaktlar sağlıyor. Bu yılın mimarı da, Diébédo Francis Kéré. Burkina Fasolu mimar, çalışmalarında ekolojik ve sosyal değerlere verdiği önemle tanınıyor. Yerli materyallerle teknolojiyi birleştirerek ülkesinde yaptığı ilkokul ile, bu sene American Academy of Arts and Letters'dan ödül almıştı. Bu zamana kadar Mali, Çin, Mozambik, Kenya, Togo, Sudan, Almanya ve İsviçre'de binalar tasarladı. Serpentine pavyonunu da, Gando'da ağacın altındaki buluşma noktasından esinlenip, yine doğadan yola çıkarak tasarladı. Yapının geniş çatısı, ağacın gölgeliğini referans alıyor. Hem hava dolaşımını sağlıyor, hem de yağmur ve sıcaktan koruyor. Kéré'nin bu sosyal bakış açısına paralel, Serpentine'ın da bir projesi var: Radical Kitchen. Yani pavyonda haftalık piknik konuşmaları düzenleniyor. 8 Ekim'e kadar gösterimde kalacak 541 metrekarelik tasarımın sponsoru da Goldman Sachs.

TAG HEUER

TAGHeuer

CONNECTED

MODULAR 45

#connectedtoeternity

saat&saat
Türkiye'nin Saatçisi

FIRST TAG HEUER MODULAR SWISS MADE WATCH
50M WATER RESISTANT | GPS

www.tagheuer.com

YENİ SAAT

Bond ve Seamaster

Eğer James Bond'un ordudaki denizcilik geçmişini bilmiyorsanız Omega'nın yeni Seamaster'ı size biraz renkli gelebilir.

Judi Dench'in canlandırdığı M dahi James Bond'un hayatını Omega ya da Aston Martin kadar çok kurtaramamıştır. 007'nin hayranları her ikisinin de hakkını teslim etmeli ve yeni Commander's Watch'un rengarenk tutumuna aldırış etmeden bu Seamaster Diver'ı kabullenmeli. Britanya Kraliyet Donanması'nın renkleriyle bezenen paslanmaz çelik modelden 7007 adet üretilecek, sarı altın kasalı örnekten ise sadece 7 adet.

QP loves...

Opinel & Tour de France

Başarı hikayelerini seviyorsanız eğer boş zamanınızda Opinel'in küçük bir nalbant atölyesinden bugünkü haline nasıl geldiğini muhakkak inceleyin. Savoie'lu bıçak üreticisi uzun yıllardır Fransızların milli spor etkinliği Tour de France için özel bıçaklar üretiyor. Bu yılın örneklerinde de ana gruptan kopan üç bisikletçi tasvir edilmiş.

TASARIM

KAWECO SEÇKİSİ MAT, ŞEFFAF VE PİRİNÇ

Almanlar tanıtıma ihtiyaç duymuyor gibi gözükebilir, Kaweco 1883'ten bu yana mekanik anlamda en yetkin birkaç kalem üreticisinden biri ve kendisini hiç de ön plana atmıyor. Yalın çizgilere sahip geniş hatlı kalemlerle sessizce bildiğini yapmaya devam ediyor.

SOFT VE MAT

AL Sport mekanik kalemler serisinde yer alan renkli parçalar 0.7 mm'lik kurşun uçlar kullanıyor, altıgen tasarım muadillerine oranla kısa tutulan gövdenin avuca daha iyi oturmasını sağlıyor ve bu yolla rahat kullanım ve zarif bir görünüm vadediyor.

ŞEFFAF YA DA PARLAK

Mat modeller dışında AL Sport ailesinde iki farklı alternatif daha mevcut. Şeffaf modeller bir mimarın tercihi olabilecek kadar teknik görünürken materyal olarak pirinç kullanılan örnekler ise mütevazı olmak istemeyenlerin tercih edeceği tarzda. Şeffaf parça Kaweco'nun mekanik olarak nasıl bir sadeliği benimsediğini göstermek konusunda iddialı, dizayn ve teknik anlamında Almanların sadelikten yana olduğunu tek bir kalem üzerinden anlayabilmek mümkün. Pirinç tasarımında ise parlaklık tamamen görsel duyulara hitap etmesi için tercih edilmiş, geriye kalan bütün bileşenler AL Sport ailesinin bütünüyle uyumlu.

ANKARA JW Marriott Hotel Ankara, Söğütözü · Tel. +90 312 285 01 77
ISTANBUL Abdi İpekçi Caddesi No:6-8/A, Nişantaşı · Tel. +90 212 343 60 30
Four Seasons Istanbul at the Bosphorus, Beşiktaş · Tel. +90 212 236 40 00

stefanoricci.com

STEFANO RICCI

YÜKSEK TEKNOLOJİ

RICHARD MILLE RM 50-03 MCLAREN F1

SIHH'deki göz alan modellerden RM 50-03 dünyanın tourbillon'a sahip en hafif split second chronograph'ı unvanını elinde bulunduruyor. Kabul etmemiz lazım ki pek rakibi yok, 38 gramlık ağırlığın hakkını da vermemiz gerekiyor.

■ GRAPHENE
RM 50-03'ün en dikkat çeken tarafı modelin kasasında ön plana çıkıyor. Bir karbon alaşımı olan ve 2010'da Nobel ödülü de kazanan graphene saatin genel bileşenlerinde kullanılıyor. Bu sayede Richard Mille'in son saati çelikten 6 kat daha hafif fakat ondan 200 kez daha dayanıklı hale geliyor.

■ ZEMBEREK GERİLİMİ
12 pozisyonundaki göstergeler kullanıcının mekanizmanın hassasiyetini kontrol etmesini sağlıyor. Zembereğin üzerindeki gerilimin değerlerini veren dairesel alt kadranlar 53 dNmm'nin altında ana yayın gevşediğini, 65 dNmm'nin üstünde ise fazla gergin olduğunu belirtiyor.

■ SPLIT SECOND CHRONOGRAPH
Modelin split second chronograph'ı altı farklı kolon çarkının kontrolünde çalışıyor. Kadran üzerinde okunurluğu artırmak adına sarı uçlu ibreyle gösterilen komplikasyonun mekanizma içerisinde yer alan kelepçelerinin bu çarkları kilitlemesiyle de RM 50-03'ün hassasiyeti korunmuş oluyor.

■ TORK KONTROLÜ
RM 50-03'ün otomobillere gönderme yapan bir başka elementi de tepe kolu üzerinde yer alan tork kontrolünü sağlayan güvenlik kilidi. Acemi kullanıcıların kurma sırasında mekanizmaya zarar vermemesi adına yerleştirilen sistem fazla güç uygulandığında kalibreyi koruma görevini üstleniyor.

■ MEKANİZMA
Karbon ve titanyumun kalibrede de kullanılması sayesinde mekanizma da oldukça hafif kalıyor, sadece 7 gramlık ağırlığıyla kendisi saatin genelinin sadece 38 gram (kayış dahil olmak üzere) olmasını sağlıyor. Kalibre aynı zamanda kullanılan materyaller sayesinde 5.000 g şiddetindeki şoklara da dayanıklı hale geliyor.

■ VİTES KUTUSU
Kadran üzerinde 3 pozisyonunda yer alan çeyrek dairelik gösterge otomobillerdeki vites kutusunu andıran bir tasarıma sahip. Bununla birlikte kendisi tepe kolunun hangi amaçla aktif edileceğini de gösteriyor; W tepe kolunun kurma, H zamanı ayarlama pozisyonunda olduğunu gösterirken N ise aradaki geçiş görevini üstleniyor.

ABDİ İPEKÇİ CADDESİ NO: 27A – NİŞANTAŞI – İSTANBUL – +90 212 224 00 50

Üstte: Marcel Ceuppens, The Dancer 2015. Bu eseri Frame televizyonunuzda görmek için bir seferlik 7.500 Dolar ödeyebilirsiniz, ya da aylık 660 Dolar.

TEKNOLOJİ

Sanat eseri kiralamak isteyen?

Samsung'un Frame televizyonu, sanat işbirliklerine etkileyici adımlarla devam ediyor.

Dijital dünyanın gelişimi alışkanlıklarımızı değiştireli çok oldu, lükslerimizi ve sanata olan bakışımızı da etkilemeye başladı. Üstelik bunu yaparken teknolojik yeniliklerden de faydalanıyor ve kapsadığı alan genişliyor. Artspace çağdaş sanatın online satış kanalları arasındaki en yetkin isim ve kısa süre önce adını bir teknoloji deviyle ortaklığa giderek hiç duyulmadığı sosyal çevrelerde dahi duyurdu. Hikayenin bir tarafında Artspace varken diğer cephesinde ise Samsung ve onun naif ve sanata önem veren son teknolojik eseri Frame ya da bir başka deyişle The Frame var. Daha önce kendisinden haberdar olmayanlar için Frame'i açıklayalım; kendisi sanat eserine de dönüşebilen bir televizyon. TV modundayken bir televizyonun tüm gerekliliklerini yerine getiriyor ve Art moduna geçince de sanat eserlerini duvarınıza taşıyor. Üstelik Frame'i artık ahşap bir çerçeveyle de sipariş edebiliyorsunuz. Samsung kısa süre önceye kadar sanat eserlerini kendi 'Art Store'undakilerle sınırlı tutuyordu ancak Artspace gibi bir online platformla işbirliğine gitme kararı aldı ki bu da Samsung'a olan sempatinin artmasını sağladı. Artspace ve Samsung'un seçkisi doğrultusunda sanat eserlerinin online olarak satıldığı platformda yer alan parçalar farklı tutarlara Frame sayesinde evinize getirebiliyorsunuz. Üstelik bu tabloları aylık olarak kiralamanız da mümkün. Frame'in tasarımı ve teknolojisi sayesinde tablolar sanki bir galerideymiş kadar doğal sergileniyor, Samsung modelinde kablo bağlantıları görünmüyor ve çerçeve ışığa duyarlı olduğu için kendini ortama adapte edebiliyor.

BUTİK

HARRY WINSTON TÜRKİYE'DE

İstinye Park, Zorlu AVM ve Nişantaşı'nı İstanbul'un A+ markalarını barındıran üçlü bir merkez olarak görebiliriz. Avrupa Yakası'nın bu konuda büyük avantajı var, ancak Anadolu Yakası bu anlamda eksiklik yaşıyor, ya da yaşıyordu. EMAAR Square'in ardından bu kanı ortadan kalkacak gibi duruyor. En azından Harry Winston'ın Türkiye pazarına girişi dahi bu savı destekler nitelikte. Amerikalı mücevher ve saat üreticisi EMAAR Square'deki 400 metrekarelik mağazasıyla İstanbul'daki yerini almaya hazırlanıyor. 1932'de Harry Winston tarafından yaratılan ve kurucusuna 'King of Diamonds' ve 'Jeweler to the Stars' gibi iddialı takma isimler kazandıran maison mücevherci kimliğinin yanında yüksek saatçiliğinde önemli bir temsilcisi.

QP DÜNYASI

NEREDE OLURSANIZ OLUN, QP'YE ULAŞIN

İnternet
qpmagtr.com'dan saat haberlerine ve özel içeriklere ulaşın.

Bülten
qpmagtr.com'dan aylık bültenlerimize üye olun.

Instagram
Ekibimizle sahne arkasına geçin:
@qpturkiye

E-posta
İlginç hikayesi olan bir saatiniz mi var? İletişime geçin:
info@qpmagtr.com

iPad Edisyonu
Apple Newsstand'den **QP Türkiye**'yi indirin.

DENİZE AÇILAN KAPI

Çeşme'de beş eşsiz destinasyon... Kapıları denize açılan, lüks yaşamlar...
Elbette İzmir'in en beğenilen yaşam markası **Folkart**'tan.

FOLKART
ÇEŞME

PAŞALİMANI | FENERBURNU | ARDIÇ | ILICA | BOYALIK

WWW.FOLKARTCESME.COM | 444 22 78

YAZ MASASI

Fotoğraf Berkant Demirbek
Realizasyon Müjde Metin

Ne, nerede?

Sol sayfada, Louis Vuitton kravat ve Brioni golf setiyle, Classico'dan Sutor Mantellassi para klipsi, kerata ve kravat iğnesi; bu sayfada, Louis Vuitton klips, Berluti tişört ve Panerai masa saatiyle (PAM00651), Brioni cüzdan, pasaportluk ve gözlük yer alıyor. Tüm emayeler ise vintage ve editöre ait.

Leica TL2, alüminyum ve siyah olmak üzere iki renkte satışa çıktı. Kameranın gövdesi:
1.950 Dolar

TL2 LEICA

Odaklanma problemi

Leica TL, aslında T'nin upgrade edilmiş hali olarak 2014'te lanse edilmişti. Tasarım olarak atasından pek farklılık göstermeyen bu modelde, 'autofocus' performansıyla birlikte teknik altyapı artırılmıştı. En önemlisi TL, Wi-Fi üzerinden cihazlara bağlanabiliyordu. Her yere bağlanmaya ultra ihtiyaç hissettiğimiz bu çağda, büyük ekranıyla haliyle TL'i de çok sevmiştik. Leica zamanla TL'e türlü lensler geliştirerek bağımızı kuvvetlendirdi. Elimizde TL ile hayli mutluyuz derken, Leica bu ay TL2'yu tanıttı. Panik halinde TL kameramıza bakarken, yeni TL2'nun daha da geliştirilen autofocus performansını düşünüyoruz bu günlerde. Zira onunla bir objeye sadece 165 milisaniyede odaklanabilirdik.

Yenilikler

24 megapiksel, APS-C formatında CMOS sensörüyle yenilenen Leica TL2, yalnızca fotoğraf kalitesiyle çıtayı yükseltmedi. Aynı zamanda video çözünürlüğünü de artırdı. Ancak bu detayı belirtelim ki, TL, 16 megapiksel. TL2'nun işlemcisi de Maestro II ile sınıf atladı. Tüm gövdesi alüminyum olan TL2'nun en kullanışlı tasarım değişikliği ise, alüminyum gövdesinin kenarları artık tamamen pürüzsüz. Denemeden anlatmanın zor olduğu bu değişikliği; Apple ürünlerinin pürüzsüzlüğünü hayal ettiğinizde daha rahat kavrayacaksınız. Son olarak, 3.7 inç boyutundaki dokunmatik kontrol ekranı ise orijinal TL'dekinin aynısı.

Hazırlayan Müjde Metin

En alttaki işi 'Bread and Balsamic Vinegar (35.5 x 40cm)' satılan işlerinden. Ancak üst soldaki 'The Red Jug (50.8 x 33.3cm)' Jonathan Cooper'da halen satışta. 'Reprise: Three Quiet Pots (16.5 x 22.5cm)' da. Sırasıyla:
12.500 Sterlin
4.800 Sterlin

JAMES GILLICK JONATHAN COOPER GALLERY

Duygusal taktik

Figüratif resimleriyle bilinen James Gillick'in natürmort eserleriyle tanışmamıza, Londra'daki sanat galerisi Jonathan Cooper Gallery vesile oldu. Kendisini portre eserleriyle de tanıyor olabilirsiniz. Zira Margaret Thatcher ve papa John Paul II, Gillick'ten resimlerini yapmalarını rica etmişlerdi... 20 yıldır devam ettiği sanat kariyeri yaklaşık 400 eseri kapsıyor. Pek çok sanat koleksiyonerinde eserleri olan Gillick, gündelik yaşamdaki sıradan objeleri, felsefecilerin, teologların, veya şairlerin de diyebiliriz, eskiden ele aldığı gibi değerlendirerek çalışıyor. Natürmortlarındaki ışık mükemmelliği, o zamanları anımsatıyor.

Tradisyonel kulübü

James Gillick, tablolarındaki Orta Çağ reveransını yakalayabilmek için, tutkal, yağ, toz boya ve vernik kullanıyor. Eski döneme o kadar içten bağlı ki, kanvaslarını dahi ahşap panellerin üzerine gerdiği keten beziyle stüdyosunda kendisi üretiyor. Atölyesinin lokasyonu da çalışma yaklaşımına uygun: hiç de metropoliten olmayan kıyı şehri, Lincolnshire. Hayli yalın kalmaya çalıştığı sanatında, eski usul matematiksel keskinliği kullanıyor. Ama ortaya çıkan kompozisyonların esas amacı, form ve karmaşıklık arasında diyalog kurmak. Gillick, eserleriyle ilgilenenlerle de bire bir iletişim kurmak istiyor. Zira web sitesi üzerinden stüdyo ziyareti ayarlayabiliyorsunuz.

Caliquo tasarımlarını web sitesinden sipariş verebiliyorsunuz.
(caliquo.com)
55 Euro

DİŞ FIRÇASI CALIQUO

Napolyon noktası

Eskiden diş fırçası aristokratların kullandığı bir objeydi. Bu bahsettiğimiz, 16. yüzyılda çıkan ilk diş fırçalarının hayli değerli olduğuna işaret ediyor. 18. yüzyılda ise Napolyon'un önclüğünde bu durum değişiyor ve diş fırçası daha genele yayılıyor. Ama zamanla sanayileşme ile birlikte diş sağlığı ritüeli de farklılaşıyor; o zamanların masif ahşap diş fırçaları evrim geçiriyor ve genellikle üretimde plastik kullanılmaya başlanıyor. Ahşap diş fırçaları üreten Caliquo ise, fikren, 19. yüzyıldan kalma bir evin renovasyonu sırasında bulunan eski bir fırçadan ortaya çıkıyor.

Ağaç ve zanaat türleri

Caliquo markasının ürünleri Fransız zanaatkarlar tarafından üretiliyor. Yalnızca diş fırçası değil; ahşap gövdeli tıraş aksesuarları da tasarlanıyor. Meşe ve ceviz ağaçlarından yapılan ahşabın kullanıldığı tasarımların her biri el yapımı. O yüzden ürünler arasında küçük değişiklikler olabiliyor. Üst plastik bölümü zaman içerisinde değiştirilebiliyor. Fakat ahşap tutma kısmı uzun süre kullanılıyor. Meşe, Fransız zanaatinde kullanılan en önemli ağaçlardan biri. En iyi Fransız şaraplarının fıçıları halen meşeden yapılır. Ceviz ağacı da en kaliteli müzik aletlerinde kullanılır. Yani renkten ziyade, fırçalar arasındaki seçimi ağaç ve zanaat ikilisinin arasındaki kökene göre de yapabilirsiniz.

Gözlük siparişinizde çerçeve modelleri üzerinden materyal ve renk seçimi yapabiliyorsunuz. Fiyatlar o yüzden değişken. Bu gördüğünüz de M. Saint Laurent modeli.

GÖZLÜK MAISON BONNET

Yükleniyor

Evet, karşınızda bir aile markası tarihçesi daha var. Daha doğrusu bir hikaye daha mı demeliydik? Kapitalizm sağolsun, bu hikayeleri daha da değerlendiriyor. Gelelim sadede, Bonnet ailesinin gözlük tarihi, büyük-büyükbaba Alfred Bonnet'nin 1930'larda kurduğu Morez'de kurduğu atölye ile başlıyor. Morez bugün halen "gözlük başkenti" unvanına sahip. Alfred Bonnet de bu altın kemeri erken fark edenlerden olsa gerek. Ama yalnızca o değil; oğlu Robert de aile işlerinde dönüm noktası sayılabilecek bir gereklilik görerek -ki bu 1950'de atölyeyi markalaştırmak- Maison Bonnet'yi bir tasarım gurusuna çeviriyor.

Ünlü gözlükler

Maison Bonnet markalaştıktan sonra, pek çok ismin dikkatini çekiyor. Bu isimlerin sizin de dikkatinizi bir o kadar çekeceğini düşünüyoruz, zira söz konusu, Le Corbusier, Yves Saint Laurent, Jackie Kennedy, Ming Pei ve birkaç Fransa başkanı... Maison'un orijinallik talebini fazlasıyla karşılamasıyla, ünü daha da artıyor. Böylece gözlüklerin iç kısmındaki Maison Bonnet imzasının değeri daha artıyor. Ve bu değer resmileşiyor: 2000'de Fransa'da Kültür Bakanlığı'ndan, Alfred'in torunu Christian, ülkedeki üstün zanaate sahip çıkan 74 kişiden biri olduğu için Maitre d'Art ödülüne layık görülüyor. Son yıllarda da, 4. kuşak Franck Paris'te açtığı ilk butikle hikayeyi devam ettiriyor...

Websitesinden
ulaşabilirsiniz.
(holmegaard.com)
149 Euro

HOPARLÖR HOLMEGAARD

Yeşil şişe devrimi

1823'te, Kont Christian Danneskiold-Samsøe, Danimarka kralından Holmegaard Mose bölgesinde cam fabrikası kurmak için izin istiyor. Ama kont kralın cevabını alamadan vefat ediyor. Ardından kontes Danneskiold-Samsøe projeyi sürdürme kararı alıyor ve kocasının ölümünden kısa süre sonra kraldan gelen izinle birlikte, fabrikayı açıyor. 1825'te üretim başlıyor, ilk başlarda yalnızca yeşil cam şişeler üretiliyor. Ama kontes daha parlak bardaklar dileğiyle üretimi genişletiyor. 20. yüzyılda da sıra daha kreatif objelere geliyor. İşte Danimarka'nın önde gelen cam üreticilerinden Holmegaard'ın köklü ama inovatif kimliği de günümüze böyle evriliyor.

Eski ve yeninin kesişimi

Holmegaard çağa adapte olma mevzusunda hassas. Telefon standı yapmasının bir sebebi de bu olmalı. Amerikalı cam sanatçısı Aric Snee'nin ürettiği, aynı zamanda hoparlör işlevi gören bu akustik tasarımın adı Urania. Aric Snee, 15 seneyi aşkın süredir cam alanında çalışmalarına devam ediyor. Aynı zamanda New York'ta heykel üzerine master eğitimi alan Snee, 2014'ten beri Holmegaard'da çalışıyor. Urania'nın tasarım fikri de ona ait. Modern "slow-sound" felsefesini benimseyen Urania'nın pili, elektrik bağlantısı veya başka bir bağlantısı yok. Tek gücü, cam tasarımının başarısından doğan ses iletimi.

Conran Shop'ta el işi üretimi daha pek çok farklı yastık kılıfı tasarımı satılıyor.
140 Euro

YASTIK CONRAN SHOP

Terrence Conran efekti

Conran'ı bir tasarım keşfi mabedi olarak adlandırabiliriz, sakıncası yoksa. Ama satın alımının başarısını ve bünyesinde barındırdığı markaların etkileyiciğini bir kenara bırakacak olursak, kendi üretimi olan tasarımların da bir o kadar dikkat çektiğini söyleyebiliriz. Bize göre özellikle keten nevresim takımlarının başarısını, el dokuma yastıklar takip ediyor. Kurucusunun İngiliz tasarımcı, restoratör ve iş adamı Terrence Conran, ya da tam adıyla Sir Terence Orby Conran'ın olduğu bir mağazada elbette tekstil ürünlerinden bahsedeceğiz. Ne de olsa Terrence Conran da, Central Saint Martins'de tekstil tasarımı okumuş bir isim.

Ve devamı

Ama sanmayın ki Terrence Conran okuldan mezun oluyor. Öğrenciyken bir mobilya atölyesi kuran Conran, aynı yıl bir mimara asistanlık yapmak için okulu bırakıyor. 1951'de bu girişimini Notting Hill'de Conran and Company'ye dönüştürüyor. Ve böylece Conran mobilyaları ortaya çıkıyor. 1964'te Habitat'ı açan Conran'ın inovatif "flat-packaging" konsepti sayesinde, bazılarımızın Ikea ile bildiği "evde kendimizin kurabildiği eşyalar" devri başlıyor. Ve bu efsane, 1974'te Conran Shop'ın kurulmasına kadar uzanıyor. Bir de belirtelim, Design Museum'un kurucusu da Terrence Conran.

48 **AUDEMARS PIGUET**
Royal Oak ile sarı altın eski günlerine dönüyor.

50 **CHANEL**
Chanel, Mademoiselle J12'de Gabrielle'in gücünü kullanıyor.

52 **TUDOR**
Marka Heritage Black Bay S&G ile müşteri kitlesini büyütüyor.

54 **OFFICINE PANERAI**
Panerai paslanmaz çelik tercihini yaptı.

56 **MAURICE LACROIX**
Retrograde fonksiyonu iki modelle genişliyor.

58 **GLASHUTTE ORIGINAL**
Pavonina kararsızlığa son verecek gibi.

YENİ SAATLERLE İLGİLİ GÜNCEL HABERLER

ÖN PLAN

Detaylar

Audemars Piguet Royal Oak

Fiyat: 62.800 CHF
Materyal: Sarı altın
Mekanizma: Otomatik kurmalı manüfaktür kalibre 2121
Kasa çapı: 39 mm
Güç rezervi: 40 saat
Su geçirmezlik: 50 metre

QP kararı: 15202, spor ve çelik olarak doğan bir koleksiyonda sarı altın eski günlerine dönmesinde rol oynuyor.

Solda: 39 mm'lik kasa çapıyla sarı altın ve altın renkli kadran kombinasyonu.

Altta: 1972'de üretilen ilk Royal Oak.

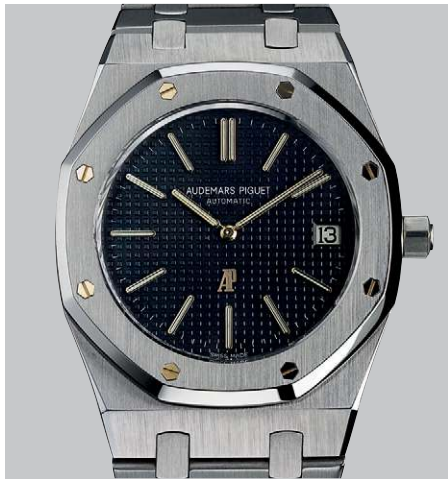

ALTIN ESAS RENGİNE DÖNDÜ

Audemars Piguet 1977 yılında üretilen ilk sarı altın Royal Oak Ultra Thin'in anısına 15202 ailesine aynı materyalle iki versiyon daha ekledi.

En son hatırladığım Royal Oak'un 40. yılı şerefine yani 2012 yılında kalibre 2121 ile donatılmış bir ultra thin 15202'nin ortaya çıkışıydı. Hem de mini tapisserie kadranda AP logosu saat 6 yönünde markanın ismi ise saat 12 yönünde konumlanmıştı. Bazılarına göre bu detaylar çok önemsizmiş ve yazıyı uzatmak için bir bahaneymiş gibi düşünülebilir fakat köklü markalar, özellikle de Audemars Piguet gibi saat dünyasına çelik spor tabirini yerleştirmiş kuvvetli bir manüfaktür için nüans olmaktan çıkıyor ve daha da çok önem kazanıyor. Üstelik sonunda her şey bir şekilde matematiğe bağlanıyor. Nasıl mı? 2012 yılında marka ilk Royal Oak'un anısına lacivert kadranlı 39 mm'lik çelik bir model tanıtmıştı ve tesadüfe bakın ki 39 mm'lik ilk altın ultra thin Royal Oak'un 40. yılı da 2017'ye denk geliyor. Koleksiyonerler ve meraklılar için tam bir ilgi odağı; daha da merak edersek sarı altın ve lacivert tapisserie kombinasyonu AP tarafından 39 mm'lik modelde ilk defa kullanılıyor. SIHH'te bu sene ve geçen sene marka som altın modellere çok daha fazla yöneldiğini ufaktan belli etmişti, bana göre bu da matematiksel. Düşünsenize 1972 yılında tamamen yeni bir segment yaratıyorsunuz ve adı her yerde spor lüks olarak anılıyor ve bu başarı paslanmaz çelik ile gelirken olayı daha da iddialı bir hale getirerek spor-elegan saatlerde de ben sektörün öncüsü olacağım diyorsunuz. Alışılagelmişin dışındaki tasarım anlayışına, sekizgen bezele ya da isminin İngiliz donanmasındaki bir gemiden alıntı olduğuna veya ilk başta bu tasarımın Rolex tarafından denenip de mekanizma seçiminde yaptıkları stratejik hataya hiç girmeyeceğim. Benim değinmek istediğim nokta 45 yıl önce tasarlanan bir ürünün hala bu kadar güncel olması, dikkat çekmesi ve her yerde boy göstermesi. Burada tasarım dışında da değinmemiz gereken yerler var; fonksiyonellik ve kullanışlılığın dışında markalar arasındaki iletişim bugünkü kadar sığ değildi, hatta oldukça sağlamdı (ilk çıkan Royal Oak'larda kullanılan kalibre 2121 esasında Jaeger-LeCoultre üretimi kalibre 920'dir ve70'li yıllarda hem Vacheron Constantin hem de Nautilus'ta tarih modülü bulundurmayan 2120 türeviyle kullanılmıştır). Kalibrenin dizayn hakları 2000'lerin başında tamamen Audemars Piguet'ye geçmiş ve artık 2121 kalibre manüfaktür kalibresi olmuştur. En önemlisi sosyal medyanın o zamanlar da olmayışından dolayı modelin bilinirliğinin yavaş fakat çok sağlam bir temelle yayılmış olmasıdır. Bugün hala güncel modeller arasında erkeklerin en çok tercih ettiği metal bilezikli saatlerin başında Royal Oak gelir. Hiç sevmediğim bazı tabirleri bu model için kullanmam gerekiyor hem de birkaçını birden. İkonik, zamansız ve cool... Bu sevmediğim üçlemeyi Royal Oak 15202 hem altın hem de paslanmaz çelik modelleri ile sonuna kadar hak ediyor. Güncel koleksiyonda eğer Uzakdoğudaki Hour Glass butiği için üretilmiş özel modeli saymazsak 2 sarı altın 1 pembe altın ve 1 paslanmaz çelik olarak toplam 4 adet 15202 mevcut. Koleksiyonumda birçok paslanmaz çelik bilezikli saat olmasına ve en çok takmayı tercih ettiğim saat türü olmasına rağmen benim favorim kesinlikle sarı altına altın renkli kadran birleşimi. Som altın saatler için bazen çok ihtişamlı ya da gösterişli gibi tabirler etrafta konuşulur üstüne üstlük som altın kasa, som altın bilezik ve altın renginden kadran adeta ufak bir mücevher mağazası gibi anılabilir ama ben bunlara hiç aldırış etmiyorum çünkü kişi kendi tarzını belirler ve favori modelim her koşulda gerek spor bir takım elbisede gerekse de kot t-shirt opsiyonunda bile mükemmel fark yaratır gibi. Audemars Piguet bu model ile hem 1977'de ürettiği ilk sarı altın modeline atıfta bulunuyor hem de 8.1 mm'lik kalınlığı ve 39 mm'lik tradisyonel kasa boyutu ile güncel ve vintage bir hava yakalıyor. En önemlisi som altın saat piyasasını uzun yıllardan beri domine eden Rolex'e tüm segmentlerde olmasa bile kendi seviyesinde açıkça meydan okuyor. Evet artık kesinleşen bir olay var ki pembe ve kırmızı altına yerini kaptıran sarı altın yavaş yavaş da olsa tekrar birinciliğe geri dönüyor ve şüphesiz Audemars Piguet'nin Royal Oak modellerinde sergilediği radikal duruşu diğer markaları da peşinden sürükleyeceğe benziyor.

Beran Toksöz

"COOL, İKONİK, ZAMANSIZ" üç klişe kelimenin buluşma noktası AMA gerçek."

Detaylar

Chanel J12

Fiyat: İstek üzerine
Materyal: Beyaz seramik ve paslanmaz çelik
Mekanizma: Otomatik kurmalı mekanik kalibre
Kasa çapı: 38 mm
Su geçirmezlik: 200 metre
Güç rezervi: 42 saat

QP kararı: J12, 2017'de Boy. Friend'in gölgesinden kurtuldu.

Soldan sağa: Bu sene de satışa sunulan J12'nin klasik modeli; Baselworld 2017 gösterilen yeni reklam kampanyası.

Altta: Chanel Mademoiselle J12.

ÇİN'DEN ÖTEYE

Chanel, J12'ye nihayet doğru ögeyi ekledi. Ya da diğer bir deyişle, her şeyden evvel bir kadın markası olduğunu hatırladı.

Chanel, 20 yıla yakın aradan sonra, 2014'te "L'instant Chanel" temalı yeni bir saat ilanı serisi yayınlanmıştı. Première, J12 ve Mademoiselle'in yeni modellerinin yer aldığı bu reklam kampanyasında, elbette hayli meşhur bir fotoğrafçıyla çalışılmıştı: Patrick Demarchelier. Ve görseller de isim tercihine paralel, şaşılmadık şekilde keskindi. Benim o siyah-beyaz fotoğraflardan aklımda kalan ise J12 olmuştu. Aynı tarihlerde J12-365 modelinin lansmanı için ürettiği fikirle de dikkat çekmişti. Bu kez fotoğrafçılar, Chanel'in dünyanın dört bir yanına dağılan iletişim ekibiydi. 'Yılın 365 gününde uğurlu bir nesne gibi J12-365 takılabilir' düşüncesi ile kurulan proje, Instagram'ın ilk yıldızlarını verdiği bir dönemde, başarılı bir dijital adımdı. Böylece Chanel saat koleksiyonlarına istediği ilgiyi toplamıştı. En azından yeterli sayıda dergiye konu olmuştu. 1987'de Première ile başladığı saat yolculuğunda Chanel, ilk yüksek saatçilik rütbesini, 2000 yılında beyaz seramiğin değerli bir materyal gibi kullanıldığı ilk saatlerden olan J12'yi tanıtmasıyla almıştı. O dönemde bir de yalnızca Rado seramik üzerine yoğunlaşmıştı. Première, bilekliği andıran bileziğiyle tam bir kadın saatiydi. J12 ise, daha maskülen, yani daha Gabrielle Chanel felsefesiyle doluydu. Chanel'in saat departmanının başındaki Nicolas Beau, bu durumu "erkek için düşünülmüş kadın saati" olarak özetliyordu. (Anlayacağınız, Boy.Friend'in J12'den arakladığı birkaç nokta yok değil.) Ve J12, sonunda, özellikle geçen sene eldivenden kelepçeye hatta yüzüğe kadar pek çok forma adapte edildikten sonra, bu yıl tasarımla sempati kazanabildi. Daha doğrusu Chanel'deki yeni modeller arasında öne çıkabildi... Mademoiselle J12'nin yakaladığı bu başarı, kadrandaki Gabrielle Chanel figüründen geliyor. Coco'nun kollarıyla saati ve dakikayı gösterdiği bu sistem esasen kukla gösterisi gibi işliyor. Timex'in ilk 1969'da ürettiği Snoopy'i hatırlattığından mı, yoksa Coco'nun ikonik tüvit tayyörü, inci küpeleri, şapkası ve iki tonlu ayakkabılarıyla aktardığı sevimlilikten midir bilinmez ama, geçtiğimiz ay satışa sunulan J12 Mademoiselle, bu kez Chanel'in yalnızca Çinli müşterilerini memnun etmeyecek... Sırada biz de bekleyebiliriz!

Müjde Metin

Sheer
Driving Pleasure
ZİRVEYE YENİ GÜÇ.
BMW M760Li xDRIVE.
610 beygir gücü, 0'dan 100 km'ye 3.7 saniyede çıkan
üstün performansıyla şimdi Türkiye'de.
34 RC 6096
Borusan Otomotiv
İnce zevkler, yüksek standartlar.
BMW 7 Serisi, ayrıca yeni 2.0 litre dizel, benzinli, plug-in hybrid ve 3.0 litre dizel motor
seçenekleriyle Borusan Otomotiv Yetkili Satıcıları'nda sizi bekliyor.

KİMLİK KARTI

Tudor yeni modeliyle ulaşabileceği kitlenin perspektifini genişletiyor.

Üstte: Model ailesinde kullanılan MT5612 kalibre.

Solda: Eskitilmiş deri kayışı ile Heritage Black Bay.

Sağ üstte: Tudor Heritage Black Bay S&G.

Saat markaları için 2016 ekonomik anlamda durgundu; ancak 2017'ye dair büyük beklentilerin oluşmasının sebebi sanırız artık çözüm yolunun bulunmuş olmasıydı. Bundan sonra üretilen modellerin çok kimlikli, günlük şartlara uygun, kolay ulaşılabilir ve rahat kullanılabilir olması lazımdı. Fark etmişsinizdir, daha önceden karşılaştığımız komplike parçaların ya da değerli materyallerin sayısı yavaş yavaş azalmaya başladı. Bunun temel sebebi herkese dokunabilmek, yüksek kar marjlarından ziyade satış adetlerine odaklanmak. Yüksek saatçiliğin ekonomik yönüne giriş niteliğindeki bilgilerden sonra şimdi tek bir markaya, onun yeni modeline ve marka elçisine değinmemiz gerekiyor. Websitemizi (qpmagtr.com) takip eden okuyucularımız kısa süre önce Tudor'un yeni marka elçisiyle tanışmışlardır. David Beckham'ı bu günlerde reklam afişlerinde sıkça görüyoruz; üreticilerin satış rakamlarını artırdığı bir gerçek, çok bilinirliği sebebiyle de herkese ulaşabilme kapasitesi fazla. Beckham, A.B.D.'nin futbolla olan ilişkisini perçinlemişti, bu yüzden kıtayla olan bağı iyi, aynı şekilde Avrupa'nın hemen her yerinde adı biliniyor ve Uzakdoğu için tam bir pazarlama silahı. Yazının ilk bölümünde bahsettiğimiz herkese ulaşabilme planı için gayet iyi bir tercih, tabii kendisine bileğine takabileceği bir de saat lazım. Tudor Heritage Black Bay S&G. Her şeyden önce şunu belirtmemiz lazım, David Beckham'ın Tudor çekimlerindeki fotoğraflarını görenler ünlü futbolcunun hem bir takım elbise hem de spor bir kıyafetle poz verdiğine dikkat etmiştir. Her iki durumda da Beckham aynı modeli, Black Bay S&G'yi takıyordu. Saatin her ortama uygun olacağı mesajını kolayca ve üzerinde fazla düşünmeden vermişler, kaldı ki en basit yol bazen en iyi olandır, fazla düşünmeye hiç de gerek yok. Tudor'un Rolex'le olan bağı markanın elini çok kimlikli olması konusunda güçlendiriyor, bir Black Bay'i her ortamda takabilirsiniz, üstelik bu saat yaklaşık 60 yıllık bir hikayeye de sahip, Tudor'un gerçek anlamdaki ilk dalış saati 1954'teki Ref. 7922'ydi. Amerikalı mimar Louis Sullivan'ın obje amacına uygun olarak düşünülmelidir mottosuna sadık bir şekilde tasarlanmıştı ve amaç hiçbir zaman değişmediği için de bu model her zaman dizayn anlamında ilk haline uygun olarak güncellendi. Yeni Heritage Black Bay S&G'de de büyük bir değişiklik yok, model iki küçük yeniliğe sahip. Baselworld'de gördüğümüz cyclops lense sahip Sea-Dweller'a benzer bir şekilde yeni parça tarih penceresiyle geliyor. Bu Heritage Black Bay serisinde yer alan ilk tarih fonksiyonlu model, arkasında da otomatik kurmalı MT5612 var. Kendisini daha önce Black Bay'lerde görmüştük, MT5601'in tarih modülü eklenmiş hali de denebilir bu mekanizma için. Model Rolex'in Submariner'ından 1 mm daha geniş bir kasaya sahip, 41 mm'lik çapıyla saat dalış saatlerinin retro havasını verme konusunda sıkıntı çekmiyor. Model adındaki S&G ibareleri Steel ve Gold'u betimliyor; paslanmaz çelik ve altın kombinasyonu saatteki ikinci büyük yenilik. Sarı altın hala herkes için ilk tercih değil ancak çelikle olan birleşimi bu iddialı materyale giriş yapmak isteyenler için ideal. Bunu geniş kitlelere ulaşmak adında Tudor'un yaptığı yerinde bir hamle olarak görebiliriz. Akılcı bir başka hamle de modeli alternatif bir kayışla birlikte sunmak, eğer eskitilmiş deri kayış sizin için fazla vintage görünüyorsa kumaş kayış daha iyi bir alternatif olabilir.

Erçağ Akın

Detaylar

Tudor Heritage Black Bay S&G

Fiyat: 4.610 Euro
Materyal: Paslanmaz çelik ve sarı altın
Mekanizma: Otomatik kurmalı manüfaktür kalibre MT5612
Kasa çapı: 41 mm
Güç rezervi: 70 saat
Su geçirmezlik: 200 metre

QP kararı: Tudor için genel kitleye hitap edebileceği en nitelikli modellerden biri, yeni S&G günlük koşullara uygun ve hikayesi olan bir parça.

saat&saat
Türkiye'nin Saatçisi

MARINA'NIN TERCİHLERİ

Yeni Luminor çelik bileziği sayesinde Panerai ailesindeki opsiyonları artırmakla kalmıyor, trendlere de göz kırpıyor.

Detaylar

Panerai Luminor Marina 1950 3 Days Automatic Acciaio PAM00722

Fiyat: 7.400 Euro
Materyal: Paslanmaz çelik
Kasa çapı: 42 mm
Mekanizma: Otomatik kurmalı manüfaktür kalibre P.9010
Su geçirmezlik: 100 metre

QP kararı: Mavi kadranların ardından Panerai yeni Paneristi'ler kazanmak için paslanmaz çeliğe profesyonelce yöneliyor.

Söz konusu tarihi kökenler olunca eli Panerai kadar güçlü başka bir manüfaktür var mıdır bilmiyoruz. Deniz altında kullanılmak için üretilen sayısız modelin ardından -ve bu modellere ait bilinmeyen tarihi hikayelerle birlikte- birden fazla bileşen Panerai için yeniden kurgulanabilir parçalar kategorisine girebiliyor. Bu kez ise sıra Panerai'nin 1999'da kullandığı çelik bileziğin yeniden kurgulanmasındaydı. Mavi kadranlar, kronograflar ve pandalar sırasıyla trend olurken bu yılın öne çıkan bir başka eğilimi de paslanmaz çelik oldu; Jaeger-LeCoultre'un Geophysic'ini hatırlarsınız. Paslanmaz çeliğin saatlere aniden birden fazla karakter kazandırdığı ortada; takım elbisede sportif bir görünüm, günlük kıyafetlerle de uyumlu bir çizgi ortaya koyduğu gerçek. Bu anlamda bahsettiğimiz bileşen, manüfaktürlerin arada sırada gidip akıl danışabilecekleri biri niteliğinde. Fakat paslanmaz çeliğin kimi zaman ağır bir yanı olduğunu unutmamak gerek, bu ağırlık kullanıcıyı rahatsız edebilir, o yüzden kendisini kullanmayı bilmek gerek. Panerai çelik bilezikler konusunda dikkat çeken bir marka değil, onlar daha çok derileri nasıl kurgularsak konfor ve kullanışlılık sağlarız diye düşünüyorlar, ama trendlerden ayrı düşmek de istemiyorlar, tıpkı mavi kadran tercihlerinde yaptıkları gibi. Panerai PAM00722'yi bu unsurları göz önünde bulundurarak geliştirdi. Luminor'lara ait karakteristik tepe kolunun formu yeni modelin bileziği tasarlanırken dikkate alındı, parçalar aralarında herhangi bir vidaya ihtiyaç duymadan birbirine entegre edildi, böylelikle hem fazla ağırlıklar atıldı hem de bileziğin bilekteki hareketinin payı artırılmış oldu. Materyal olarak cilalanmış AISI 316L kullanıldı, bu sayede yakalanan parlaklık kadrandla kontrast yaratarak görünüm anlamında pozitif etki yarattı. Modelin kompakt tarafı yansıtılırken sadece dış etmenlerden yardım alınmadı, Panerai yeni PAM00722'de otomatik kurmalı mekanizma P.9010'u kullandı. 6 mm'lik kalibre hem incelik anlamında saate yardım etti hem de spor bir çelikte ihtiyaç duyulan tarih fonksiyonunun ve belki de küçük saniye göstergesinin kadranda yer almasını sağladı. Luminor Marina 1950 3 Days Automatic Acciaio Panerai kullanıcıları için yeni bir alternatif sunmakla kalmıyor, aynı zamanda kimileri için markayla tanışmak adına güzel bir fırsat yaratıyor.

Erçağ Akın

Italian Masterpieces

SCARLETT SOFA. DESIGNED BY J.M. MASSAUD.
SALA OVALE, VILLA PALAGONIA, BAGHERIA, PALERMO.

poltronafrau.com

Poltrona Frau
1912

bms

Representing Herman Miller, Poltrona Frau and Baccarat with their years of experience in design, BMS creates environments that answer life's necessities.

When home feels perfect.

AYAZMA YOLU SOKAK NO:5 ETILER ISTANBUL, TR | +90 (212) 263 6406

bms.com.tr

UZMANLIK ALANI

1999'dan bu yana Maurice Lacroix retrograde modeller konusunda çalışıyor ve Basel'de tanıtılan son iki model manüfaktürün yetkinliğini yansıtıyor.

Alıştığımız bir şey var; saatlerdeki ibreler turlarını bir eksen üzerinde tamamlar, ancak yaratıcılık bu bağımlılığı bitirdiğinde henüz 17. yüzyılın sonlarındaydık. İlk kez bu dönemde cep saatlerinde bir yeniliğe gidilmişti; saat ibresi tam turunu tamamlamak yerine günün yarısında kadranın sadece ilk bölümünü dolaşıp başladığı noktaya geri dönmüştü. Retrograde fonksiyonunun literatüre girişi de bu şekilde gerçekleşti. Abraham-Louis Breguet bu sistemin bir benzerini yaklaşık 100 yıl sonra tarih ve equation of time fonksiyonlarında kullanmıştı. Fakat bu teknik kimilerine pek de çekici gelmemiş olacak ki retrograde 20. yüzyılın ortalarına kadar neredeyse sırra kadem bastı. Aslında retrograde o kadar da büyük bir teknik altyapı gerektirmiyordu, dişlileri tutan mandalları ve yayları nasıl kombinleyeceğinizi bilirseniz herhangi bir komplikasyonu bu şekilde gösterebilirdiniz. Fakat sistemin başka bir avantajı vardı, o da farklılık. Bu tekniğe sahip olan saatlerin kadranları genellikle alışılmış görünümden uzak oluyordu, yarım ya da çeyrek daireler fonksiyonu ne olursa olsun alternatif bir imaj çiziyordu. Aynı şekilde bileğinizdeki mekanik parçanın bir bölümü aniden harekete geçince yüzünüzdeki küçük gülümsemeyi saklamak da pek mümkün olmuyordu. Retrograde'ın bu iki temel özelliği dışında bugünlerde ön plana çıkarılan artısı ise saat ustalığındaki yetkinlik. Bir üretici bu fonksiyon üzerinde ne kadar becerikliyse üretimin teknik aşamasında kendini o denli gösteriyor. Maurice Lacroix'nın söylemek istediği de bu. Basel'de manüfaktür retrograde alt kadranlara sahip iki farklı model tanıttı; Masterpiece Double Retrograde ve Masterpiece Moon Retrograde. Az önce bahsettiğimiz şekilde Maurice Lacroix bu iki saati de teknik yetkinliğini ön plana çıkarmak için kullanıyor, parçaların Masterpiece serisi altında tanıtılmasının sebebi de bu. Marka 1999 yılından bu yana retrograde modelleri konusunda çalışmalar yapıyor ve 2003'ten bu yana da double retrograde saatler üretiyor. Bir nevi bu Maurice Lacroix'nın kendisine çizdiği yol. Bu ailede iki farklı kasa üzerinden beş versiyon tanıtıldı. Masterpiece Double Retrograde'ın gümüş ve siyah renkli kadranlarının yanı sıra moonphase'e sahip modelde ise bunlara ek olarak mavi bir kadran daha var. Her iki ailede de 43 mm'lik çelik kasalar kullanılıyor, bu Maurice Lacroix'nın ulaşılabilir bir marka olmasında büyük önem taşıyor. Double retrograde modeli 6 ve 12 yönündeki iki alt kadranla ismini kazanıyor. 12'de ikinci zaman dilimi, 6'da ise tarih komplikasyonu retrograde fonksiyonuyla gösteriliyor. Kadran, üzerinde altı ibre olmasına rağmen oldukça okunaklı, alt birimlerin dağılımı 43'mm'lik kasanın iyi şekilde kullanıldığını gösteriyor. Moonphase'in olduğu modelde ise ibrelerin sayısı beşe düşüyor. Sadece 10 yönünde tarihi gösteren alt kadran retrograde ibreye sahip. 2 yönünde güç rezervi belirtilirken 6 konumunda ise haftanın günleri ve moonphase var. Her iki saatin de otomatik kurmalı manüfaktür kalibrelere sahip olması kullanım açısından müşterinin hanesine bir artı yazdırıyor. Görsel anlamda da saatlerin güzel bir farklılığı var, double retrograde'lardaki siyah kadran Côtes de Genève, gümüş kadran ise Clous de Paris motiflerine sahip. Moonphase de ise gümüş kadran aynı kalırken siyah kadran dikey, mavi kadran ise Côtes de Genève çizgileriyle sunuluyor.

Erçağ Akın

Üstte (yukarıdan aşağıya doğru): Siyah kadranlı Masterpiece Retrograde, siyah kadranlı Masterpiece Moon Retrograde.

Detaylar

Maurice Lacroix Masterpiece Moon Retrograde

Fiyat: İstek üzerine
Materyal: Paslanmaz çelik
Kasa çapı: 43 mm
Mekanizma: Otomatik kurmalı manüfaktür kalibre ML192
Güç rezervi: 52 saat
Su geçirmezlik: 50 metre

QP kararı: Okunurluğu yüksek kadranı ve retrograde ibresiyle hem markanın yetkinliğini hem de görselliğe verdiği önemi vurguluyor.

Service by Volvo | Volvo Car Garanti | Volvo Car Finance | Volvo Car Kasko | VOLVO CAR PRIME

volvocars.com.tr | facebook.com/VolvoCarTurkey | twitter.com/VolvoCarTurkey | Volvo Car Asistans 444 48 58

Solda: Beyaz altın kasaya sahip Pavonina.

SAKSONYA İMZASI

Yeni Pavonina koleksiyonu sayesinde, Glashütte'nin kadınlar üzerindeki etkisi artık daha fazla.

Yastık kasa formunun erkek saatlerinde pek tercih edilmediğini biliyoruz, en azından IWC'nin Da Vinci'si bize bunun bir gerçek olduğunu göstermiş oldu. Ancak söz konusu feminen modeller olduğunda kadınları etkilemek için farklı şeylere ihtiyaç duyulduğu da bir gerçek. O yüzden dairesel kasalar bu sularda maskülen alanlarda olduğu kadar rahat hareket edemiyor. Buraya hakim olabilmek adına ya Chanel'in Boy·Friend'i gibi aykırı bir parçayla dikkat çekmelisiniz ya da mücevher ışıltısına başvurmalısınız. Pavonina çok zarif bir şekilde ikinci şıkkı tercih ediyor, 1920'lere ait bir imajı var ve 2013'ten beri Glashütte'nin kadın saatleri skalasını genişletiyor. Üstelik Almanların tasarım dünyasındaki keşfedilmeyen taraflarını da ön plana çıkararak benzerlerinden ayrılıyor. Onunkisi Bavyera kültürünün karanlık mühendislik ve teknik tarafına biraz estetik katmak oluyor. Pavonina paslanmaz çelik ve kırmızı altın tercihleriyle renk alternatiflerini artıran bir parça. 31x31 mm ölçülerindeki kasa boyutları Almanların minimalliğini gösteren detaylar. Baselworld'de yenilenmiş haliyle karşımıza çıkan koleksiyonun farkı çeşitliliğinde yatıyor. Güncel Pavonina'lar her anlamda opsiyonlarla bezeli. Öncelikle iki farklı kasa çeşidi mevcut, aynı şekilde bu tercihe ve kayış seçimine göre değişkenlik gösteren tepe kolları da var. En büyük alternatifler dizisi ise kayışlarda saklı; tıpkı kasada olduğu gibi çelik ve altın alternatifleriyle birlikte üç farklı deri çeşidi de Pavonina'nın kayışlarından biri olarak kullanılabilir. Modelin kasasından bağımsız olarak kurgulanan kulaklar belki kadınların ince bilekleri için fonksiyonel olmayabilir ancak her anlamda kullanışlılığı artıran bir detay. Üstelik tercihiniz ne olursa olsun (kasa/kayış kombinasyonu) bu kasa kulakları da çeşitlilik gösteriyor. Eğer standart olarak sunulan Pavonina modellerinden biri sizi etkileyemediyse Glashütte'nin dijital ortamda özel hizmetler sunduğunu da belirtelim. Tıpkı Jaeger-LeCoultre'un bazı butiklerinde Reverso'lar için yaptığının bir benzerini de Glashütte kişiselleştirme anlamında yapıyor. Böylelikle Pavonina'nın kadranına istenilen işleme dahi yaptırılabiliyor. Bu markanın başını ağrıtacak bir durum değil; ne de olsa Glashütte kağıt inceliğindeki guilloche desenli sedefli kadranlarını Pforzheim'daki manüfaktüründe yaratıyor. Detaylara dikkat edilen tek nokta da bu değil, saatlerde kullanılan quartz mekanizmalar dahi Glashütte'nin imza niteliğindeki işlemelerine sahip.

Erçağ Akın

Detaylar

Glashütte Original Pavonina

Fiyat: İstek üzerine
Materyal: Steel
Kasa boyutları: 31x31 mm
Mekanizma: Quartz mekanizma 03-02
Pil ömrü: 4 yıl

QP kararı: Halihazırda geniş bir seçki sunan Pavonina ailesi Glashütte adına alternatifleri artırarak mücevher ve saat sıfatlarını makul bir noktada buluşturuyor.

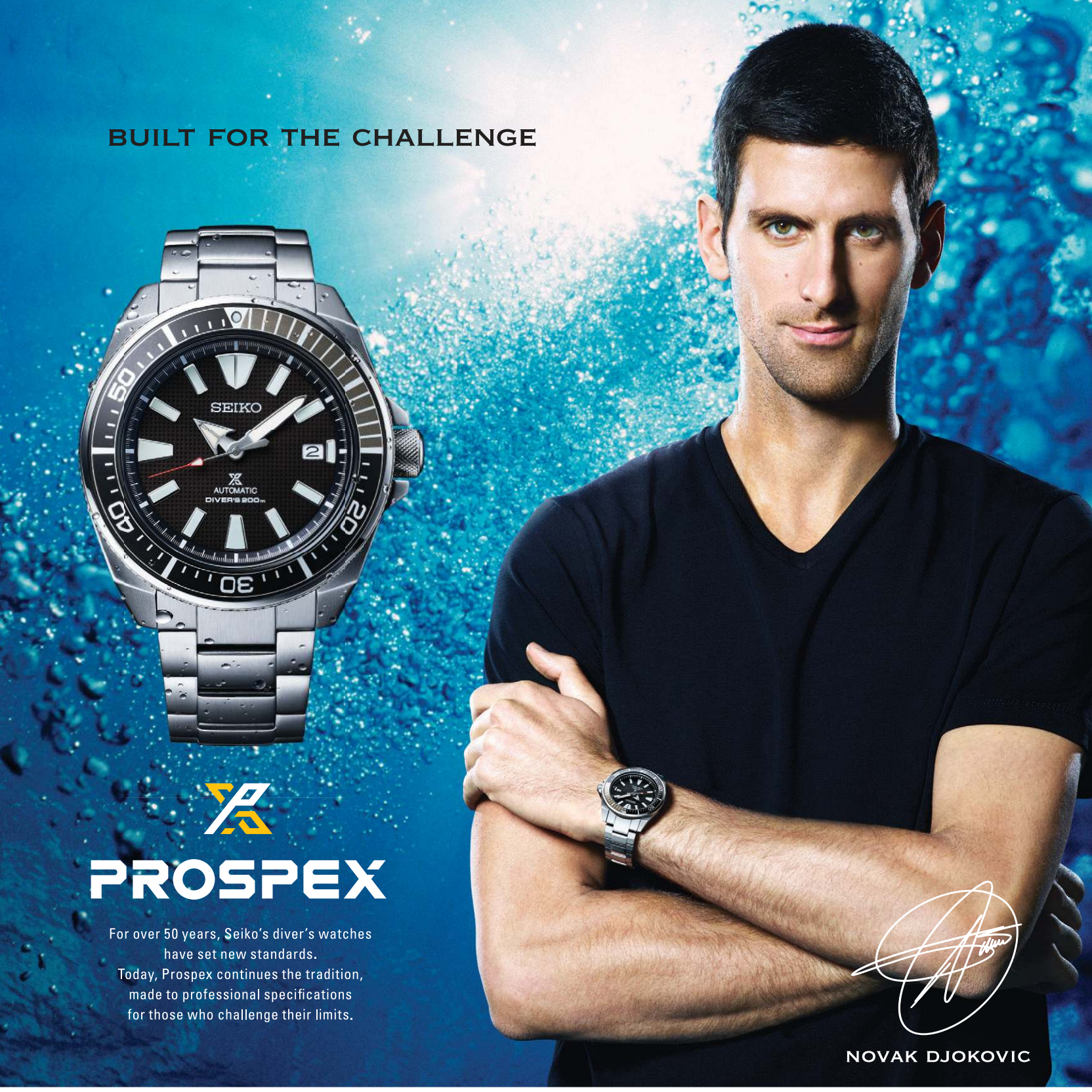

SEIKO

www.aydinsaat.com

AYDINSAAT

AUTAVIA
HEUER
HEUER 02
SWISS

TAG HEUER ALFABESİ

Autavia, Carrera, Monaco, Monza

Yazı ***Erçağ Akın***

Her manüfaktürün yaratılışında kurucuların oluşturduğu bir misyon vardır; kimileri kasa işçiliğini ön plana çıkarırken bazıları kendi mekanizmalarını yapmak için yıllarca çalışır. Heuer (1860'ta kurulan Heuer 1985'e kadar sadece manüfaktürün kurucusu Edouard Heuer'in soy ismini taşıyordu) erken sayılabilecek bir dönemde faaliyetlerine başlamıştı ve yine erken sayılabilecek bir zamanda muadilleri cep saatleri üzerinde uzmanlaşmaya çalışırken hassasiyet kavramını çağın ötesine çekmeyi kendine misyon edinmişti. Jura bölgesinde yer alan St. Imier'deki ilk atölye belki coğrafyadaki materyallerin getirdiği zenginlikle onları kasa işçiliğine yöneltebilirdi, fakat Edouard Heuer zamanı gösteren bir ürünün onu en doğru şekilde iletmesini istiyordu. Heuer'in örnek alabileceği öncüller mevcut değildi, üretici her şeyi sıfırdan yapmak zorundaydı. Patentler de bu işin bir parçasıydı. Heuer ilk olarak 1869'da kurma sistemi üzerine bir patent geliştirdi, sistem sadece tepe kolunu kullanmasıyla pratiklik sunuyordu ancak manüfaktürün çığır açan gelişimi bu değildi. Heuer'in geleceğini şekillendiren patent 1887'de geldi. Salınım yapan çarklar markanın kronograf fonksiyonu üzerine yoğunlaşmasına imkan verdi. Çarklara hükmeden mandallar farklı zaman dilimlerini istenildiği şekilde harekete geçirmeye ve durdurmaya yarıyordu. Bu gelişim zaman ölçümünün istenilen aralıkta ve hassasiyette yapılmasını sağladı. Sistem üzerinde uzmanlaşmak Heuer'in fazla vaktini almadı, zamanı ve kronografın ölçtüğü zaman dilimini göstermeleri markanın elini güçlendirdi. Ancak patentin dashboard ekipmanlarına ya da kol saatlerine geçmeden önce kendisini ispatlaması gerekiyordu ve bunun için bilinen en iyi yol spor etkinlikleriydi. Bugün motor yarışlarında saniyenin binde birini ölçmek belki kimsede hayranlık uyandırmıyor olabilir ama 1916'da saniyenin yüzde birini hatasız biçimde belirtmek Heuer'in önüne birden fazla kapı açtı. 1900'lerin başında zaman ölçümü üzerine profesyonelleşenler saniyenin sadece beşte birini ölçebiliyordu, ancak teknolojik gelişimler bundan fazlasına ihtiyaç duyuyordu. Gerek formal bilimlerde gerekse de üretim

Sol sayfada: Bu yıl Baselworld'de tanıtılan yeni Tag Heuer Autavia.

Altta: Steve McQueen ve İsviçreli yarış pilotu Jo Siffert.

aşamasında fabrikalar ve spor etkinliklerinde güvenilirliği artırmak isteyenler için saniyenin beşte biri yeterli veriyi sağlayamıyordu. 1914'te Heuer bu soruna çözüm üretmek amacıyla çalışmalara başladı; iki yıllık süreç, sonunda manüfaktürün Mikrograph'ı yaratmasını sağladı. Mikrograph bir stopwatch'du, yani zamanı göstermiyor onu ölçüyordu hem de saniyenin yüzde birine kadar hata yapmadan. Mekanizma saat 12 yönünde yer alan buton sayesinde aktif hale geliyordu, kadran üzerindeki üç büyük rakam saniyeyi, 100'e kadar uzanan küçük indeksler ise saniyenin alt birimlerini ölçüyordu. 12 yönünde yer alan tek alt kadran ise 60 saniyelik dilimi göstermeye yarıyordu. Ardından gelen Semikrograph modeli saniyenin ellide birini ölçmek için geliştirildi, dolayısıyla kadranda üç yerine altı rakam vardı. Fakat bu iki modelin ardından gelen Microsplit gelişmişliği bir başka aşamaya çekti, split second chronograph'ların öncülü niteliğindeki parça iki ayrı ölçüm yapıyordu, merkez odaklı iki ibre bir önceki turla güncel tur arasındaki zaman farkını gösteriyordu, ardından bu modelin de başına 'se' takısı alan bir türev üretildi.

Omega şu an Olimpiyatlardaki zaman ölçümünü tekelinde tutuyor olabilir, ancak buna dair fitili ateşleyen ilk marka Heuer olmuştu. 1912'de İsveç'te gerçekleşen Olimpiyatların ardından organizasyon 1920'ye kadar yapılmamıştı ve o yıl etkinlikler için sıra Antwerp'e gelmişti. Komite zaman ölçümleri konusunda yetkili ismi Heuer olarak seçti. Markanın hem 1911'de ilk dashboard zaman ölçerini üretmiş olması hem de Mikrograph atılımı Olimpiyat komitesinin dikkatini çekmişti. 1924'teki Paris ve 1928'deki Amsterdam Olimpiyatlarında da bu gelenek devam etti; 20'ler büyük bir ekonomik gelişimin temelinin atıldığı yıldı, her şey yolunda gidiyordu ta ki 1929'daki kara perşembeye kadar. 30'ların ilk yarısına kadar büyük depresyon etkisini hissettirdi, bu dönemde Amerika pazarına giren Heuer bundan en az hasarla kurtulmayı başardı ve 1933'de Autavia gün yüzüne çıktı; havacılık ve otomotiv sektörünü odağına alarak geliştirilen (Aut-omobile / Avia-tion) Autavia bir dashboard zaman ölçeri olarak yaratılmıştı.

Üstte: Yeni Autavia'nın reverse panda dial'ı.

Sol altta: Markanın adına bir model de ürettiği İtalya'da yer alan Monza pistinde yer alan Heuer bölümü.

Heuer, daha zarif bir model bulma gayesiyle Autavia'dan bir yıl sonra Carrera'yı sundu.

Kendisi o zamanlarda rallilere katılan Jack Heuer'i pist üzerinde hayal kırıklığına uğratınca yerini Monte Carlo'ya bıraktı. Autavia'nın hassasiyeti tartışılmazdı fakat kadran üzerinde zaman okumak problem yaratabilirdi ve Jack Heuer dahi bununla yüzleştiyse sıradan bir pilot da bu problemle karşılaşabilirdi. 1958'de dashboard zaman ölçeri olarak hayatına son verilen Autavia 60'lardaki kronograf akımında manüfaktürün işine yarayabilirdi, Jack Heuer bunun bilinciyle gayet yerinde bir ismi olan modeli kol saati olarak baştan yaratma fikrini ortaya attı. Üstelik modele bir de döner bezel eklemeyi planladı, döner bezel dakikaları kolayca hesaplarken kadran üzerindeki indeksler ise dakikanın yüzde birini ölçmeye imkan veriyordu.Autavia bir kol saatine göre gayet kabul edilebilir özelliklerle donatılmıştı ve tıpkı üretimden kaldırılan ilk türevinden sonra gelen Monte Carlo gibi kısa sürede hedeflediği kitle arasında büyük etki uyandırıp tercih önceliği yaratmıştı. Basınca dayanıklı yeni çelik kasası, okumayı kolaylaştıran gece görüş özelliğine sahip ibreleri, anti manyetik mekanizması ve kronograf trendini belirleyecek derecedeki görsel çekiciliği kendisini bir adım

Juan Manuel Fangio

Tarihin en iyi yarış pilotu... (Biraz iddialı mı oldu?)

Sağdaki fotoğrafta yer alan 1 numaralı Silver Arrow'u (ya da Mercedes'i) kullanan isim Arjantinli yarış pilotu Juan Manuel Fangio. Kimilerine göre El Maestro kimilerine göre de 'çarpık bacaklı' anlamına gelen El Chueco. Kendisi yaklaşık 47 yıl boyunca bir rekoru elinde tutuyordu, Michael Schumacher altıncı F1 şampiyonluğunu kazanana kadar Fangio tarihin en çok kez şampiyon olan ismiydi, tam beş kez. F1'e bugünkü pilotların aksine geç yaşta dahil olan ve kısa sürede şampiyonluklar elde eden Arjantinli; Maserati, Mercedes ve Ferrari gibi efsanevi markaların koltuğunda oturdu ve hiçbirini hayal kırıklığına uğratmadı.

Kendisi Heuer'in Carrera'sına ilham olan Panamericana'da da yarıştı, 1953'te Targa Florio'yu kazandıkatan sonra sezonu 3500 km'lik yarışı birinci bitirerek kapattı. 30 yaşındayken bir yarışa katılmak dahi hem o zaman hem de bugün için sınırları zorlasa da Fangio F1'e girdiğinde yaşı 37'diydi.

Arjantinli pilot fiziksel anlamda kullanılması bugünkünden daha zor olan araçları kullandı, üstelik yarışlar bugünkü gibi asfalt üzerinde değil çoğunlukla toprak yollarda yapılıyordu. Pilotların hayatı da güvenlik önlemlerinin göz ardı edilmesi sebebiyle pamuk ipliğine bağlıydı.

Fangio kazalar atlatmasına rağmen istikrarı hiç elden bırakmadı ve 18 yaşında başladığı yarış kariyerinde farklı kulvarlarda 24 dünya şampiyonluğu kazandı. Çıktığı yarışların 48'ine ise ilk iki sıradan birinde başladı.

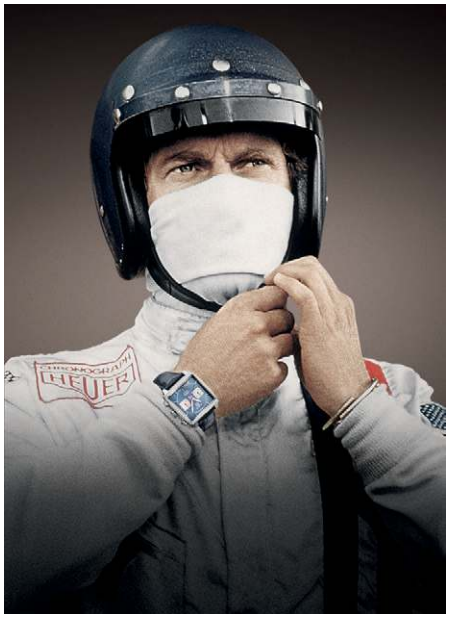

Üstte: Heuer'in sponsor olduğu McLaren içinde yarışan Brezilyalı pilot Emerson Fittipaldi.

Solda: Steve McQueen ve bileğinde kendisiyle özdeşleşen Heuer Monaco.

öne çıkardı. Eski F1 pilotlarından Jochen Rindt de kendisini bu sebeple tercih etmiş olabilirdi, Ref. 2446 tarihteki en çekici Autavia'lardan biriydi ve 2017'de TAG Heuer modelin yeni edisyonunu sunarken Rindt'in de kullandığı modeli baz alarak tasarımını geliştirdi. 39 mm'lik Ref. 2446'nın 2017'de gelen güncel hali 42 mm'lik kasayla sunuldu, reverse panda kadrana sahip ve kahverengi deri kayış siyah ve beyazla beklenildiğinden çok daha uyumlu bir görünümde. Fotoğraf üzerinden değerlendirme yapmak yerine modeli görmeniz gerektiğini özellikle belirtmem gerek, siyah ve beyazın kontrastı sizi etkileyen ilk bileşen olurken kayışın getirdiği vintage doku gerçekten 60'lara ait bir kronografla karşı karşıya olduğunuzu simgeler nitelikte. Heuer Autavia ile profesyonel bir kronograf yaratmış oldu, ama Jack Heuer sektördeki açıklardan birinin daha farkına varmıştı. Kronograflar popülerdi ancak komplikasyon sadece bir fonksiyon olarak da tercih edilebilirdi. Bu yüzden kadranın Autavia'daki kadar 'profesyonel' olmasına aslında gerek yoktu.

Heuer, insanlara daha zarif bir model sunma fikrini ortaya attı ve Autavia'dan bir yıl sonra, 1963'te Carrera'yı yarattı. Autavia, Jack Heuer'in markanın başına geçtiğinde yarattığı ilk modeldi, Carrera ise ikinci. Zaten Heuer'in CEO'su Carrera'yı yaratma fikrine 1962'de kapılmıştı, hemen bir yıl sonrasında ise saat Basel'deki fuara yetiştirilmişti. Model adını İspanyolcada yarış anlamına gelen Carrera kelimesinden almıştı, buna ilham veren bir başka etmen de Meksika'nın Panamericana otoyollarında 1950-1954 yılları arasında düzenlenen ve Mille Miglia'nın bir türevi olan yarışlardı. Etkinlik en ölümcül otomobil yarışlarından biri olarak adını tarihe yazdırmıştı, popüler olmasına ve beş günlük çekişmeye imkan vermesine rağmen sadece dört yıl boyunca düzenlenmesi de hikayenin ardında yatan bu gerçeğin bir sebebiydi. Carrera adı her ne kadar tehlikeli bir geçmişten ilhamla ortaya atılmış olsa da bu isim altında sunulan modeller oldukça makuldü. Fırçalanmış görünüme sahip zeminler fazla kontrast yaratmayan iki ya da üç alt kadrana sahipti, bununla beraber kronograf butonları kasaya entegreymiş gibi görünmektense sanki onların bir uzantısıymış gibi duruyordu, tıpkı kulaklar gibi.

Carrera başarının ardından Jack Heuer pazarlama hamlelerine önem vermeye başladı, Amerika pazarına yönelmek adına İsviçreli bir saat manüfaktürü Amerikalı bir muscle car'ın adını kendi modeline verdi. Yastık kasa formuna sahip daha geniş çaplı bir Carrera diyebileceğimiz model Camaro adı altında sunuldu. Camaro kasa formu olarak Carrera'nın bir çeşidi, kadran tasarımı olarak da Autavia'nın çağdaş bir benzeriydi. Kendisi Jack Heuer'in pazarlama hamlelerine istenilen cevabı verdi, ancak manüfaktür otomatik kurmalı mekanizmalara yönelirken elle kurmalı kalibreye sahip Camaro Heuer'in planlamalarına ters düştü ve 1972'de üretimden kaldırıldı. Zaten üretici bu dönemde Monaco gibi bir modelin farklı şekilde pazarlanmasıyla istediği satış rakamlarını elde etmeyi başarmıştı. Monaco dörtgen kasaya ve daha önce muadiline pek de rastlanmayan mavi bir kadrana sahipti, üstelik manüfaktürün planlamalarına uygun bir şekilde otomatik kurmalı mekanizmayla sunulmuştu. Deri kayış saati sportif gösterirken dörtgen mavi kadran benzeri olmadığı için tarifsiz bir yenilik sunuyordu, kendisi nereye doğru çekilirse oraya yönelebilecek bir parçaydı ve 1971'de Steve McQueen Monaco'nun yolunu Hollywood'a düşürdü. Le Mans filmi günümüzün ucuz aksiyonlarından pek farklı değildi ancak Steve McQueen maskülen bir karakteri canlandırıyordu ve yarış tulumuna ek olarak bir de Monaco kullanıyordu, üstelik bu model aktörün kendi seçimiydi. Heuer daha büyük bir pazarlama hamlesini belki de hayal dahi edemezdi. Marka dörtgen kasanın farklı bir şey olduğunu kısa sürede fark etti ve tıpkı Autavia'dan sonra Carrera'da yaptığı gibi Monaco'nun da zarif bir türevini üretti.

Altta: 1947'de tanıtılan Silverstone'un 2010'daki güncellenen hali.

1974'te ortaya çıkardığı Silverstone, Monaco ile yakalanan başarıyı sürdürmek amacıyla geliştirildi; kırmızı, füme ve mavi kadranlara sahipti, ancak artmakta olan 'yarışçı ruh' trendine ait değildi, bu yüzden kısa süreli bir ömrü oldu. 2010'da Heuer ikonu olarak baştan yaratılmasına rağmen 70'lerde sadece güzel bir anı olarak kalmıştı. İngiltere'deki yarış pisti Heuer'e pek yaramamıştı ama uzun bir aradan sonra tekrar başarılı günlerine dönmeye hazırlanan Ferrari'ye sponsor olmak Heuer'in elini güçlendirdi. 1975'te Mauro Forghieri'nin tasarladığı yeni Ferrrari 312T'nin koltuğunda Niki Lauda vardı ve Avusturyalı pilot o yıl Ferrari'nin uzun yıllardır beklediği şampiyonluğu takıma getirmeyi başarmıştı. Heuer bunun şerefine Monza yarış pistinin adını taşıyan ve Carrera'nın görünümünden esinlenen ancak PVD kaplamayla sunulan bir model yarattı. Monza görünüm olarak tamamıyla agresif ve sportifti. Model Ferrari'nin hayranı olmayanlar için dahi cazipti ve kısa süre önce tarihi parça bir kez daha TAG Heuer'in güncel koleksiyonuna eklendi. Heuer'in misyonu zamanı hassas bir şekilde göstermekti, mikrograph'la başlayan süreç F1 pilotları için çıkarılan modellere kadar devam etti. Zaman zaman elegan kronograflar kimi zaman ise bunların sportif ve maskülen versiyonları koleksiyondaki yerini aldı. Jack Heuer'in bu fonksiyona dair çalışmaları markaya bilinen en karakteristik kronograflardan bazılarını kazandırdı ve Jack Heuer'i de tarihin bu konudaki en önemli simgelerinden biri haline getirdi.

CARRERA PANAMERICANA

Heuer'in modellerinden birine ilham vermiş olmasının dışında Carrera Panamericana'nın yarış tarihinde büyük bir yeri var. Meksika'nın otoyollarında düzenlenen beş günlük kovalamaca yaklaşık 3500 km'lik bir yarış demekti. Ancak organizasyon pilotların bazılarının katılmaktan kaçındığı bir karaktere ve ölümlerle ilişkilendirilen kötü bir şöhrete sahipti. Sadece 1953'de sekiz kişi hayatını kaybetmişti, üstelik bunlardan altısı o gün yarışı izleyenler arasında yer alan seyircilerdi. Etkinlik 1950-1954 arasında sadece dört yıl düzenlendi, ve ölümler çekişmeli turun ömrünün kısa kalmasına sebep oldu.

HEUER TARİHÇESİNDEN ÜÇ ÜNLÜ İSİM

HEUER MONACO
1969'da üretilen Monaco'nun önemi hem otomatik kurmalı mekanizmaya hem dörtgen kasaya hem de alışılmadık, mavi renkteki bir kadrana sahip olmasında saklıydı. Adını Monaco Grand Prix'sinden alan model 1971'de Le Mans filminde Steve McQueen'in bileğinde yer alarak ününe ün kattı.

HEUER MONZA
Heuer Monza'yı Niki Lauda'nın uzun yıllar sonra Ferrari'ye kazandırdığı şampiyonluğa istinaden çıkarmış olabilir, ancak model fotoğrafta gördüğünüz ve 1933'de üretilen parçanın bir türevi. Ama Heuer'in bugünkü Monza'sı siyah PVD kaplı kasasıyla üretilen ve çok daha sportif olan bir model.

HEUER CARRERA
1963'te üretilen ilk Carrera Autavia'nın aksine çok daha zarif bir tasarıma sahipti. Pistlere ait bir kronografitan çok akşam davetlerinde boy göstermeye hazır bir takım elbise saatini andırıyordu. Bu çok kişilikli yapısı belki de onu bugün markanın koleksiyonundaki en tercih edilen parçalardan biri yaptı.

TURKISH AIRLINES

Miles&Smiles

A STAR ALLIANCE MEMBER

MİL'LERİNİZLE DÜNYANIN HER YERİNE BUSINESS KONFORUYLA SEYAHAT EDİN.

Şimdi yapacağınız tüm uçuşlarda ekonomi sınıfı biletlerinizi Mil'lerinizle **upgrade** edebilirsiniz.

YURT İÇİ HER YERE
6.250 Mil*

TÜRKİYE'DEN AVRUPA 1'E
11.250 Mil*

TÜRKİYE'DEN AVRUPA 2'YE
15.000 Mil*

TÜRKİYE'DEN ORTADOĞU'YA
17.500 Mil*

TÜRKİYE'DEN KUZEY AMERİKA VE UZAKDOĞU'YA
45.000 Mil*

* Verilen Mil değerleri tek yön için geçerlidir.

milesandsmiles.com | +90 212 444 0 849 facebook.com/MilesandSmilestr twitter.com/MilesandSmiles

CHRONOS *RULES*

Kronograf ismi Yunanca'dan geliyor: Chronos. Yani aslında kelime anlamı, "zaman." Ve bu da bir bakıma, komplikasyon camiasındaki gücünü gösteriyor. Öyle ki kronograf saatler kendi aralarındaki yarışta dahi farklılaşmaya çalışıyorlar. Ve bu kategoride kuralları belirleyen modeller var. Örneğin, üç alt kadranlı Rolex Cosmograph Daytona, iki alt kadranlı Tag Heuer Monaco, panda kadranlı Zenith El Primero, flyback fonksiyonlu Panerai Luminor PCYC ve haftanın gününü gösteren IWC Big Pilot's Watch...

Fotoğraf Berkant Demirbek
Realizasyon Müjde Metin

ROLEX
OYSTER PERPETUAL
SUPERLATIVE CHRONOMETER
OFFICIALLY CERTIFIED
COSMOGRAPH
DAYTONA
SWISS MADE
UNITS PER HOUR
60
65
70
75
80
85
90
100
110
120
130
140
160
180
200
240
300
400
3
4
5
6
7
8
9
10
11

MONACO
HEUER
AUTOMATIC
CHRONOGRAPH
SWISS MADE
8

TACHYMETER
ZENITH
EL PRIMERO
28
SWISS MADE
OXFORD

NAUTICAL TACHYMETER - BASE 1NM
LUMINOR
PANERAI
PCYC
FLYBACK
SWISS MADE
REG.
T.M.

IWC
MON 28
SCHAFFHAUSEN
SWISS MADE

HIZLI VE DAKİK

Yazı ***Erçağ Akın***

Otomobil ve yüksek saatçilik sektörlerinin dashboard ortaklığı

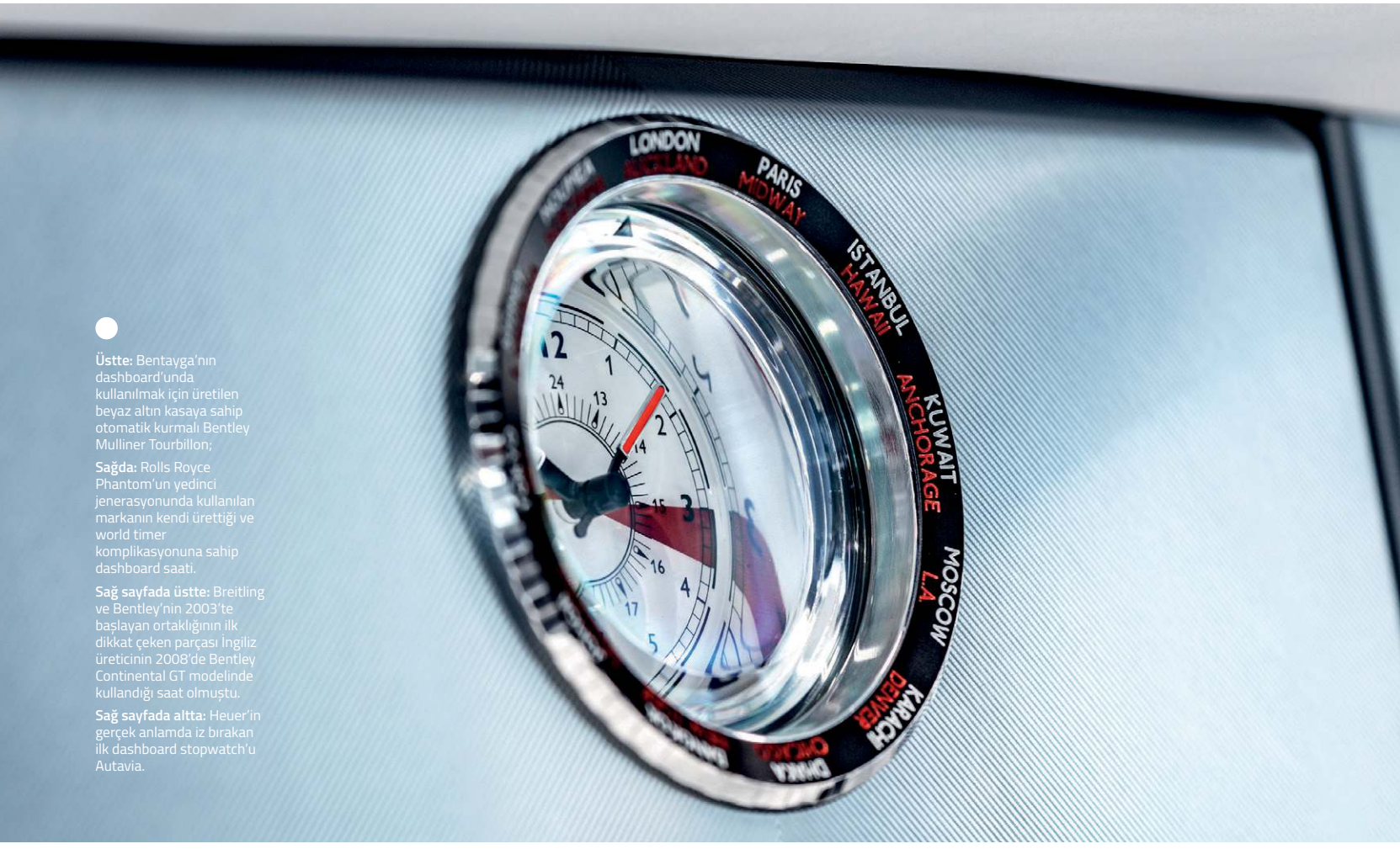

Üstte: Bentayga'nın dashboard'unda kullanılmak için üretilen beyaz altın kasaya sahip otomatik kurmalı Bentley Mulliner Tourbillon;

Sağda: Rolls Royce Phantom'un yedinci jenerasyonunda kullanılan markanın kendi ürettiği ve world timer komplikasyonuna sahip dashboard saati.

Sağ sayfada üstte: Breitling ve Bentley'nin 2003'te başlayan ortaklığının ilk dikkat çeken parçası İngiliz üreticinin 2008'de Bentley Continental GT modelinde kullandığı saat olmuştu.

Sağ sayfada altta: Heuer'in gerçek anlamda iz bırakan ilk dashboard stopwatch'u Autavia.

İstisnaları göz ardı edersek eğer kabul etmemiz gereken bir gerçek var: Her erkek çocuğu büyüdüğünde spor bir otomobilin direksiyonu başında hız tutkusunu yaşamak istemiştir. Bunun ardında yatan gerçek nedir bilinmez; belki evrimin bir getirisidir belki de küçük yaştan itibaren maruz kalınan mesaj bombardımanının sonucudur. Sonuçta hayallerin -umulduğu şekilde olmasa bile- gerçekleşeceği bir gün vardır. O an geldiğinde ne yapmak istersiniz, ne kadar hızlı olduğunuzu bilmek, ve bir otomobilin içerisindeyseniz bunu anlamanın en haz veren tarafı ivmelenmenin ne kadar etkili olduğudur. Otomobil üreticileri bunu herkesten daha iyi biliyor, spor üreticilerin neredeyse tamamının şimdilerde F1'den kopyaladıkları kalkış kontrol sistemlerini seri üretimlerine entegre etmelerinin sebebi de bu. Ancak hissetmekle görmek arasında küçük bir fark var, gerçekten ne kadar hızlı olduğunuzu bilmek için zaman aralığını gözlemlemeniz gerek. Bir showroom'a gittiğinizde ya da kataloglara baktığınızda ilgilendiğiniz aracın yanında 0-100 değeri saniye cinsinden belirtilir. 2.9, 3.1, 4.2 gibi afaki verilerin aslında gerçek olmadığını siz de bilirsiniz ama inanmak istersiniz. Üreticiler 'yalanlarını' gizlemek pahasına da olsa şimdilerde otomobillerin dashboard'larına 0-100 değerini anlık olarak veren zaman ölçerler eklemeyi alışkanlık haline getirdiler. Çünkü onlar da bunun aslında ne kadar cezbedici olduğunu, kullanıcılara kendilerini zaman turunda gibi hissettirdiğinin farkındalar. Günümüzde dashboard'da kullanılan bu zaman makineleri fonksiyonel olmaktan uzak, fakat her biri sağlam bir geçmişin tekrardan vücut bulmuş hali.

Muhakkak dikkatinizi çekmiştir, Formula 1 yarışlarında pilotlar pit duvarının yanından geçerken takım ekibinden bir ya da iki kişi pilotun rakibiyle arasındaki zaman farkını tabelalar üzerinden gösteriyorlar. Aslında bunun işe yarar hiçbir tarafı yok, takım garajı her an otomobille irtibat halinde ve istenilen her bilgiyi verebilecek pozisyonda. Fakat ortada geleneklerin yaşatılması gibi bir durum var. Teknoloji henüz bu kadar gelişmeden önce, yani 1900'lerin başında yarış otomobilleri zaman turlarında referans noktası arıyordu. Stopwatch'lar başlangıç çizgisindeki bir kişi tarafından takip edilebiliyordu, ancak pilot bu zamandan haberdar olamıyordu. Saat üreticileri bu sorunu ortadan kaldırmak için stopwatch'ları otomobillere entegre etmeye başladı. Şansları vardı ki bu parçaların küçük olmasına gerek yoktu, aksine ne kadar büyük olurlarsa kadran o kadar büyüyecekti ve pilot için okunulması kolay bir model ortaya çıkacaktı. 1930'lara gelindiğinde bu dashboard ekipmanları yeterli çoğunluğa ulaşmıştı, özellikle rallilerde daha önceden elde edilmiş referans sektör zamanları co-pilot'un notları arasında yer alıyordu ve o da pilotu araç içindeki stopwatch sayesinde yönlendirebiliyordu. Bu dönemde bir marka diğerlerine oranla ön plandaydı, üstelik bir değil iki modeliyle birlikte. Önce Autavia ardından da Monte Carlo ile Heuer 1930'lardan itibaren sektörü tekelinde tutmaya başlamıştı. Ancak Autavia, üreticisinin fark ettiği bir dezavantajın ardından dashboard ekipmanı olarak hayatına devam edemedi. Onun yerini kısa sürede Monte Carlo aldı. Autavia'nın eksisi kadranının çok kalabalık olmasıydı, bu yüzden pilot için zamanı takip etmek zordu. Auatavia'nın bir üst türevi olan Monte Carlo öncül parçaya oranla daha kullanışlı ve okunaklıydı. Bu da kendisini profesyonellerin ilk tercihi yaptı. O dönemlerde bir otomobil böylesine bir ekipmana sahipse hızlı olarak kabul ediliyordu, yarışan araç Mini Cooper ya da Lamborghini Countach olsa dahi fark etmezdi. Tıpkı F1'in pit duvarındaki tabelalar gibi araç içerisindeki stopwatch'lar da bir kültür yarattı.

Zamanla otomobil üreticileri dashboard'lara stopwatch'lar, ardından da saatler eklemeye başladı. Bu noktadan sonra değişen bir şey oldu; saatleri tercih eden otomobil markaları müşterileri için bu eklentileri lüks bir obje olarak kurgulamaya başladı. Özellikle üst segment sedanlarda bir süre sonra bu opsiyon olmaktan çıkıp standart halini aldı. Lüks denilince akla gelen ilk marka da doğal olarak Rolls Royce oluyor. Marka kısa süre önce Greubel Forsey ile işbirliği yapmıştı, her iki taraf da bazı alternatifler sunmuştu; Rolls Royce araç içinde özel saklama alanı geliştirirken ve ahşap dashboard üzerinde Greubel Forsey'nin işlemelerine yer verirken manüfaktür de İngiliz üretici için özel modeller üretmişti. Ancak şimdilerde Rolls Royce kendi yolunu kendi çizmeye çalışıyor; Ghost, Wraith, Phantom gibi modellerde İngilizler kendi saatlerini kullanıyor. Yalnız Rolls Royce söz konusu olunca bunlar sıradan modeller olmuyor, dünya saati komplikasyonuna sahip özel bir seri de opsiyonlar arasında yer alıyor. Phantom'un Metropolitan

Üstte: Mercedes-Benz'in üst segment otomobillerinde kullandığı IWC'nin dashboard saati.

Sağda: Bremont'un Jaguar'ın konsept otomobili CX75 için geliştirdiği model.

Altta: SIHH 2017'de Montblanc'ın tanıttığı Rally Timer dashboard stopwatch'u.

koleksiyonunda marka 24 merkezin zamanını gösteren dönen bezel sahip bir konsol saati kullanmıştı. Fakat Rolls Royce saatler konusunda çok fazla ön plana çıkan bir marka değil, otomobiller söz konusu olunca pastadaki en büyük payı Bentley alıyor, doğal olarak da Breitling. İki üreticinin birbiriyle oldukça organik bir bağı var, her ikisi de kendilerini farklı organizasyonlarda destekliyor ve anlaşılan o ki her iki taraf da bu durumdan karlı çıkıyor.

Breitling'in Bentley'le olan işbirliği ilk kez Bentley'nin spor coupe'si Continental ile ön plana çıkmıştı, Bentley zarafetini böylesine spor bir otomobilde gösterebilen yegane parçalardan biriydi Breitling. Ancak kısa süre önce çıkan Bentayga çıtayı olabildiğince yukarı taşıdı. Spor SUV segmentine yönelim otomobil üreticilerinin son dönemdeki en büyük trendi; Maserati, Alfa Romeo, Jaguar ve hatta kısa bir gelecekte Lamborghini dahi aynı yolu izleyecek. Doğal olarak markaların kendi aralarında bir çekişmesi var; farkı yaratan diğerlerinin bir adım önüne geçecek. Bentayga her ne kadar benzersiz bir araç olsa da iç donanımdaki opsiyonlarda oldukça cüretkar davranıyor. Model yurt dışında satışa çıktığında baz donanımının fiyatı yaklaşık olarak 230.000 Dolardı. Opsiyonları kullandığınızda meblağ doğal olarak artıyordu ancak hiçbir opsiyon bir mekanik saat kadar yüksek bir ücrete satılmıyordu. Breitling'in lüks SUV için geliştirdiği Mulliner Tourbillon 160.000 Dolarlık bir fiyata sahipti, otomobilin yarı fiyatından daha fazla. Peki bu mekanik saatin özelliği neydi? Temelde öne çıkan elementler tourbillon ve elmas indeksler. Pembe ve beyaz altın kasa seçenekleri de buna dahil, üstelik Breitling'in bu model için bir görsel şov geliştirdiğini de belirtmemiz gerek. Otomatik mekanizmaya sahip dashboard saatini kurmak için manüfaktür modelin kendi etrafında dönebileceği bir sistem geliştirdi, prensip oldukça basit; saat kurma kutularında gördüğümüzün aynısı, sadece Bentayga'nın dashboard'unda yer alması bunu özellikli kılıyor. Kabul edelim ki görsel anlamda tatmin edici bir tarafı var, ancak 160.000 Dolarlık bir tatmin söz konusu mu, onu bilmiyoruz. Bentley ve Breitling'in ortaklığı biraz daha bespoke bir algı yaratırken IWC ve Mercedes-Benz bu konuda daha açık sözlü. İkili hem F1 hem de seri üretim araçlar üzerinde beraber ilerliyor. F1 pilotlarının yarış tulumları üzerinde yer alan IWC çizimleri bir kenara Mercedes-Benz E ve S serisi gibi lüks sedanlarında İsviçreli üreticinin modellerini şık ve sade bir detayla ön plana çıkarıyor.

Ancak bazı birliktelikler az önce bahsettiklerimiz kadar geniş çaplı değil,

IWC ve Mercedes-Benz hem F1 hem de seri üretim araçlar üzerinde beraber ilerliyor.

Jaguar Bremont ile XJ220'nin yerini alması planlanan konspet CX75'de mekanik bir saat kullanmaya karar verdi, bu beraberlik de İngilizlerin butik üretimlerinin bir izdüşümü olarak anıldı. Almanlar İngilizlerin zarafetine aldırış etmeyip mühendislikteki lider kişiliklerini ön plana çıkarmak istediler; Porsche'lerin sport chrono donanımına sahip araçlarının hepsinde konsol üzerindeki zamanlayıcının tur sürelerini ölçmesinin sebebi de bu. İsviçreliler ise heritage'a yönelmekten kendilerini alamadı, Montblanc'ın Timewalker koleksiyonundaki Rally Timer hem bir stopwatch, hem bir dashboard ekipmanı hem de bir kol saati olarak kurgulanmış geniş çaplı bir model. Ve her şeyden önce retro çizgileriyle yazının başında bahsettiğimiz bütün nitelikleri taşıyan bir parça.

L É M A N G R A N D B L E U

Inspired by the romantic beauty of Lake Geneva, the new Leman Grand Bleu will surprise as much as it dazzles. Finely engraved waves, magnified by a translucent blue varnish, call to mind all the splendour of the crystalline waters. Available as a fountain pen, rollerball, ballpoint and mechanical pencil. Caran d' Ache. Swiss Made excellence since 1915.

CARAN D'ACHE

Genève

www.tektasart.com

0212 225 06 40

STEPHANE BELMONT

Jaeger-LeCoultre gibi bir manüfaktürün hem pazarlama hem de üretiminden sorumlu olmak birçok soruya hazırlıklı olmayı gerektiriyor...

Röportaj ***Beran Toksöz***

Ve Stephane Belmont da, her sorumuza samimi şekilde cevap verdi, politik davranmadı; markanın gurur duyması gereken yanlarını da, eksik kaldığı taraflarını da açıkladı.

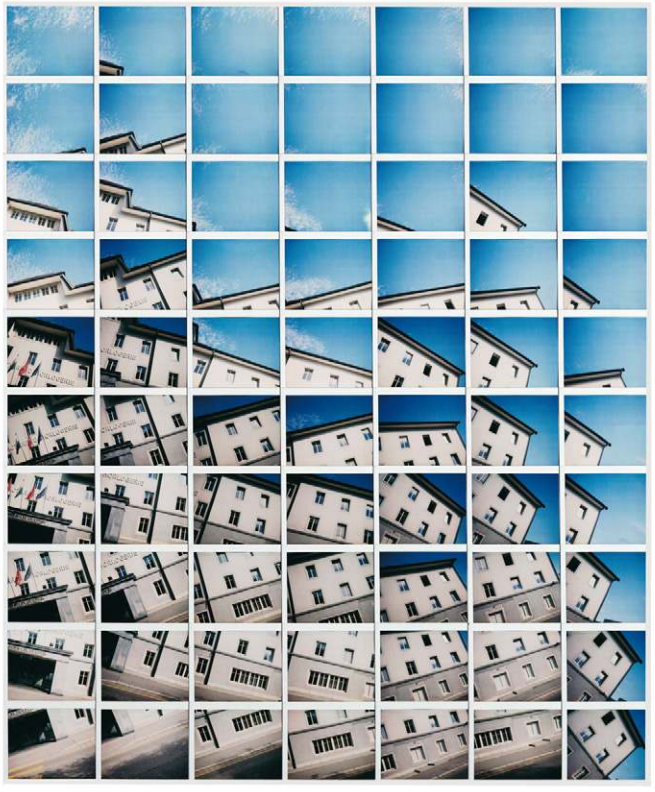

Jaeger-LeCoultre'un en güçlü yanı nedir?
Ürünleri; Reverso'nun tarifsiz tasarımı, Atmos'un daimi karakteri ve Master Control serisinin fonksiyonları. Kasada kullanılan materyallerden bağımsız olarak modellerin barındırdığı komplikasyon sayısı ve çeşitliliği, ayrıca bunların görevlerini hassas bir şekilde yerine getirmesi markanın öne çıkan bileşenlerinin başında geliyor. Tabii bir de yüksek saatçiliği ulaşılabilir kılmak istiyoruz, bu da fark yaratan bir nüans.

Daha önceki konuşmamızda yeni ve rekabetçi bir metal bilezikten bahsetmiştik. Sizce Geophysic ile bunu başardınız mı?

Geophysic teknolojiyi pratikle birleştirmek istiyor. Paslanmaz çelik bilezik de hiçbir ekipmana gerek kalmadan kullanıcının müdahalesiyle değiştirilebiliyor. Aslında bahsettiğim yenilik profesyonel amaçla kullanılabilecek bir saat için oldukça önemli, Geophysic'in kimyasında her koşulda kullanılmak gibi bir gerçek saklı, yeni gelişme onu daha kullanışlı hale getirdi. Geophysic'de değiştirmediğimiz şey ise modelin tasarımı oldu; saat yıllardan bu yana bilekteki konforuyla biliniyor. Fakat söylemek istediğim bir şey daha var; Geophysic aynı konforu farklı bir dizaynla sunmak için hazırlanıyor, markanın bugününü yansıtmak adına koleksiyon üzerinde değişiklikler olacak. Farklılıklar devrim niteliğini taşımayacak, ama müşterilere yeni bir tasarım sunma konusunda elimizi güçlendirecek.

Bahsettiğiniz modeli önümüzdeki SIHH'de görme şansımız var mı?
Geçtiğimiz birkaç yılda kadınlara yönelik modellere daha çok ilgi göstermiştik, sebep kadınlar için üretilen saatlerin yer aldığı pazarın hızlı büyümesiydi. Fakat şimdilerde yeniden maskülen tarafımızı ön plana çıkarmak istiyoruz; SIHH'e yetişip yetişmeyeceğini fuar zamanında hep beraber göreceğiz.

Geçtiğimiz yıllarda benimsediğiniz kadın saatlerine yönelme politikası Jaeger-LeCoultre'a sadık erkek müşterileri kaybetmenize neden oldu mu?
Maalesef böyle bir gerçek var, Çin şu an stabil bir şekilde planlamalarımıza sadık kalıyor, fakat Avrupa ve Amerika için aynı şeyi söyleyemeyeceğim.

Diğer markalarla karşılaştıracak olursak Jaeger-LeCoultre'un çağdaş modelleri koleksiyonda daha büyük bir yer tutuyor. Bunun gelecekteki pazarlama hamlelerinizde marka için problem yaratabileceğini düşünüyor musunuz?
Bu bizim de düşündüğümüz bir şey. Büyük markalara baktığımızda genellikle kendilerini iki ya da üç koleksiyon üzerinden öne çıkardıklarını görüyoruz. Bunun sebebi şu: Müşteriler bir markaya ait üçten fazla dikkat çekici koleksiyonla

Chaplin's World

Jaeger-LeCoultre'un sponsoru olduğu Chaplin müzesi

1953'te Charlie Chaplin İsviçre'ye yerleştiğinde Vaud Kantonu sanatçıya bir Memovox hediye etmişti, saatin arkasındaki işlemede bu tarih gözüküyor: 6 Ekim 1953. Babasının vefatından sonra oğlu Michael'a miras kalan, ardından da Michael'ın kızı Carmen Chaplin'e geçen bu saat, bir kısa filme konu olduktan sonra da Chaplin's World'de sergilenmeye başladı. Jaeger-LeCoultre ve Chaplin ilişkisi sadece Memovox'la da sınırlı değildi, İsviçreli Basın Fotoğrafçıları tarafından verilen 'Caméra Souriante' ödülünün ardından bir Atmos da sanatçıya armağan edildi. Anlaşıldığı üzere Jaeger-LeCoultre ve Charlie Chaplin arasında yakın bir ilişki var, bu sebeple İsviçre'deki Chaplin's World'ün manüfaktürün 'hedefinde' olması gayet doğal. Üretici Manoir de Ban'daki müzenin destekçilerinden biri; Chaplin's World sanatçının son 25 yılını bir araya getiriyor. Bir Hollywood stüdyosu kıvamındaki atmosferiyle mekan, Chaplin'in sinematik perspektifini yansıtmaya çalışıyor. Yakın arkadaşı Einstein'in enstalasyonundan, kendi ürettiği objelere kadar pek çok detay sergileniyor.

karşılaşıyorsa üreticinin vermek istediği mesajı net olarak algılayamıyor. Jaeger-LeCoultre'a baktığımızda sadece Master serisinin dahi kendi içinde gereğinden fazla dala ayrıldığını görüyoruz. Müşterilerin kataloglara göz gezdirdiğinde kayboldukları hissine kapılıyoruz, o yüzden şimdilerde markaya başarıyı getiren asıl tarafımıza yönelmeye çalışıyoruz. Reverso ve Master iki ana serimiz, ama diğer koleksiyonlarımızı göz ardı etmiyoruz. Daha maskülen ve günlük parçalar üretmek birincil hedefimiz.

Örneğin Geophysic bu planlamada Master serisine mi bağlanacak?
Geophysic için henüz bu sorunun cevabını veremiyoruz. Bazıları onu bağımsız düşünürken kimileri de Master'a ait görüyor. Geophysic'in çizgisi sanılandan daha farklı, onu konumlandırmak oldukça zor.

Açtığınız yeni atölye ile birlikte yüksek saatçiliğin geleceğinin nasıl değişeceğini düşünüyorsunuz?
Yeni atölye bir kabuk değişimi niteliğinde; daha çağdaş bir ortam kurarak hem markanın kökenlerini daha iyi yansıttık hem de çalışma olanaklarımızı geliştirdik. Ayrıca geçtiğimiz yıl yüksek komplikasyonlu modellerimizin satışında bir artış oldu, insanlar Jaeger-LeCoultre'a geldiğinde basit bir tourbillon'dan ziyade flying tourbillon ya da spherotourbillon istiyor. Hybris Mechanica buna güzel bir örnek. Bunlar farklılıklarımız ve onları kalıcı kılmak için böyle bir adım atmak gerekiyordu.

Peki genel olarak yüksek komplikasyona sahip modellerin ya da komplike saatlerin geleceğini nasıl görüyorsunuz?
Bir aşamadan sonra belirleyici unsur kalite olacak, komplikasyon sayısı ya da satış rakamlarını bir kenara bırakıp saat ustasının tutkusu ve yetenekleri markaların elini güçlendirecek. Kısa bir gelecekte pazarın nasıl şekilleneceğini tahmin etmemiz güç ancak uzun vadede bahsettiğimiz modellerin birer sanat parçası gibi görüleceğini söyleyebiliriz.

Burada saat ustasının kaygılanması gereken nokta ne olacak, komplikasyon sayısı mı yoksa modelin güvenilirliği mi?
Gelmek istediğim nokta aslında tam olarak da buydu, Jaeger-LeCoultre'da güvenilirliği ve hassasiyeti her zaman ön planda tuttuk. Tourbillon'larımızda dahi hassasiyeti ön plana çıkardık ve son 15 yılda kendimizi tamamen gerçekten önemli olan noktaya çektik; zamanı hassas ve gerçek bir şekilde göstermeye.

Jaeger-LeCoultre için pazarlama yapmanın en iyi yolu nedir?
Markanın sunabileceği en iyi şey manüfaktür. İnsanlar Le Sentier'ye gelip manüfaktürü gördüklerinde yüzlerinde tarifsiz bir hayranlık ifadesi oluşuyor. Uzun zamandır müşterimiz olup da atölyelerimizi hiç ziyaret etmemiş olanlar dahi bunu gizleyemiyor. Bundan daha iyi bir yol yok.

Markanın genel marketing stratejisi lokal olarak mı yapılmalı yoksa dünya çapında tek bir mesaj mı iletilmeli? Ya da özel bir strateji mi oluşturulmalı?
Henüz başardığımızı söyleyemem fakat yapmamız gereken dünya çapında küresel bir strateji hazırlamak. Tabii aynı zamanda farklı coğrafyalara da ayrı planlar hazırlamalıyız. Her ne kadar bizi mutlu etmese de farklı pazarlar farklı geri dönüşler sunuyor. Satış rakamları veya model tercihleri birbirinden bağımsız olabiliyor. Henüz ne Reverso ne de

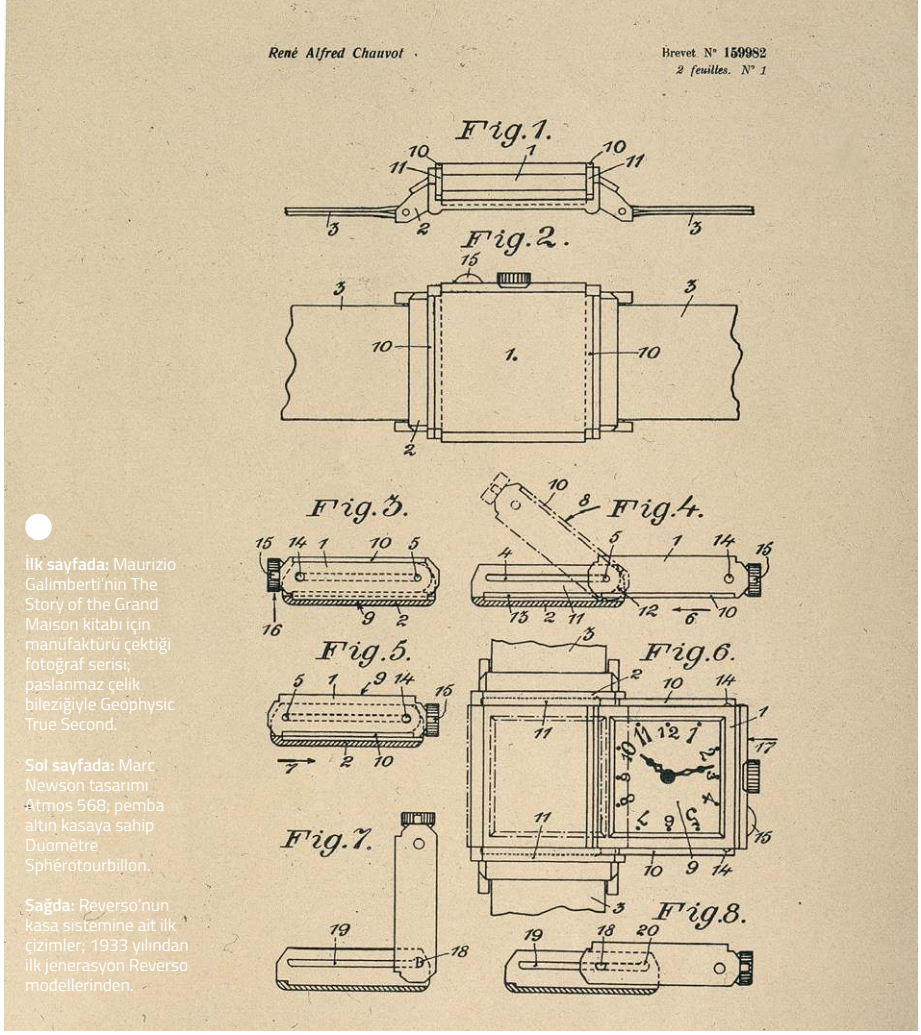
René Alfred Chauvot

Brevet N° 159982
2 feuilles. N° 1

Fig.1.

Fig.2.

Fig.3.

Fig.4.

Fig.5.

Fig.6.

Fig.7.

Fig.8.

İlk sayfada: Maurizio Galimberti'nin The Story of the Grand Maison kitabı için manüfaktürü çektiği fotoğraf serisi; paslanmaz çelik bileziğiyle Geophysic True Second.

Sol sayfada: Marc Newson tasarımı Atmos 568; pemba altın kasaya sahip Duomètre Sphérotourbillon.

Sağda: Reverso'nun kasa sistemine ait ilk çizimler; 1933 yılından ilk jenerasyon Reverso modellerinden.

Rendez-Vous dünya genelinde istediğimiz başarıyı yakalayamadı ki bu seriler birçok bölgede en yüksek satış rakamlarına ulaşan modeller. Asya daha görsel parçalara yönelirken Avrupa ise daha teknik tercihler yapıyor, ortada böyle bir gerçek varken tek planlama yapmak akılcı olmaz.

Bana Atmos için daha fazla pazarlama hamlesi yapabilirmişsiniz gibi geliyor, haksız mıyım? Böylesine muazzam bir modelin her evde ve ofiste olması gerekiyor.
Bunun iki nedeni var, öncelikle masa saatlerinin yer aldığı pazar sanılanın aksine çok küçük. Üstelik bu alanda en büyük söz sahibi halihazırda biziz. İnsanlar henüz masa saatine yatırım yapmaya hazır değil, kol saatleri oldukça egemen bir yapıda. İkinci neden ise Atmos'un üretim aşamasında modeli makul bir fiyata sunabileceğimiz rakamları yakalayamamamız. Dünyanın hiçbir yerinde Atmos'un şeffaf iskeletini tek parça halinde üretebilecek bir destekçi bulamadık. Onu küçültüp maliyeti düşürmek de mekanizmanın yapısı sebebiyle mümkün değil. Atmos benzersiz bir eser olduğu için onu ulaşılabilir kılmak da imkansız oluyor. Atmos'u her eve ve ofise sokmak için çok büyük bir yatırım yapmamız gerek ancak şu anki pazar bize maddi anlamda istediğimiz geri dönüşü veremeyecek kadar ufak.

> "Dünyanın hiçbir yerinde Atmos'un şeffaf iskeletini tek parça halinde üretebilecek bir destekçi bulamadık."

Günümüzün en geçerli trendlerinden biri geçmişle bağlantısı olan vintage modelleri güncellemek, bu sadece bir akım mı yoksa geleceği olan bir strateji mi?
Bizce bir trend, Jaeger-LeCoultre olarak Deepsea ve Geophysic gibi örneklerle de akıma ayak uydurduk. Aslına bakılırsa bu hamlelerimizle satış anlamında başarı yakaladık, tıpkı diğer büyük üreticiler gibi. Bunun arkasında yatan sebebi insanların tarihi, aynı zamanda da güvenilir ve hassas kalibreye sahip bir modeli elde etme arzusu olarak görüyorum. Bazı müşterilerimiz ise tamamen akımın dışında kalmak istiyor, bazen onlara trendin üyesi olan modelleri öneriyoruz ve aldığımız cevap geçmişle bağlantısı olmayan yeni bir saat istiyorum oluyor.

Jaeger-LeCoultre gibi tradisyonel bir marka tarihi değerlerle teknoloji arasındaki köprüyü nasıl kuruyor?
Ne yaparsak yapalım, bir modele entegre ettiğimiz komplikasyon ya da özellik ne olursa olsun, gerek tasarım gerekse de fonksiyonellik anlamında ona heritage kimliği katmaya çalışıyoruz. Bunu müşteriye göstermeden ama onlara hissettirerek yapıyoruz; bazen zarafet, bazen de pratiklik çatısı altında gizliyoruz.

Richemont gibi büyük bir grubun çatısı altında olmanın avantajları ve dezavantajları nelerdir?
En büyük avantajlardan biri çok uluslu yapıdaki bir oluşumun parçası olmak. Bu sayede iletişim ve satış kanallarımız güçleniyor. İşleyişi sadece satış odaklı olarak da düşünmememiz gerekir, bir manüfaktürün tahmin edeceğinizden daha fazla ihtiyacı oluyor ve üretim aşamasında da elimiz güçleniyor. Richemont bünyesindeki diğer markaların üyeleriyle iletişim kurma fırsatı da karşılıklı fayda sağlıyor. Yönetim anlamında bir markanın hakim olması gereken çok fazla şey varken Richemont bu yükü tek başına üstleniyor, sonuçta da biz sadece üretime odaklanıyoruz. Rahat bir şekilde yapılan üretim de kaliteyi getiriyor. Ayrıca Richemont birden fazla markadan aldığı geri dönüşlerle bizi besliyor, örneğin marketing aşamasında hiç yaşamadığımız bir deneyimin nasıl sonuçlanacağının bilgisini bize veriyor. Grup aynı zamanda yeni teknolojilere de yatırım yapıyor, yeni şeyler yaratmak hiç var olmayan standartların belirlenmesine de katkı sağlıyor.

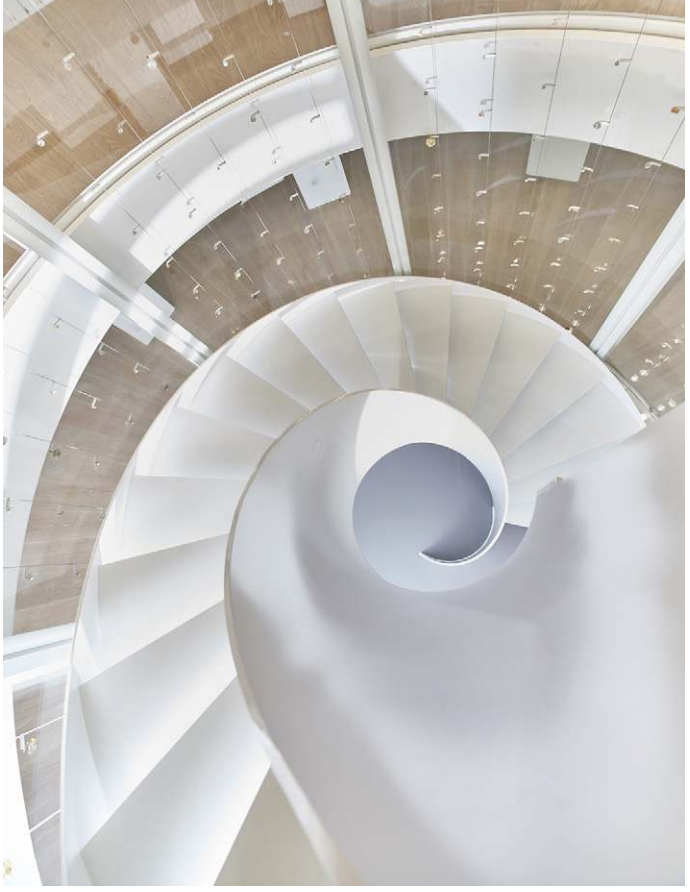

Sağda: Jaeger-LeCoultre'un Vallée de Joux'da yer alan manüfaktüründeki kalibre duvarı.

Altta: 1928'de üretilen ilk Atmos modeli, Atmos 0.

Marka olarak tamamen bağımsız olduğunuzu söyleyebilir miyiz, yoksa kardeş markalarla aranızda bir bağ var mı?
Biz kesinlikle bağımsızız, ürünlerimizin birçoğu Richemont'dan önce de vardı, yeni seriler için de bakacak olursak -Rendez-Vous ya da Duomètre- her birinin kardeş markalarımızdaki koleksiyonlardan çok farklı olduğunu görürsünüz. Gerçekleştirmek istediklerimiz bazen Richemont'un olumsuz cevabıyla karşılaşsa da onları ikna etmeyi başarıyoruz ve şimdiye kadar her seferinde bizim haklı olduğumuz elde edilen başarılara bakınca ortaya çıkıyor.

"Eğer biri bizden kopya çekiyorsa iyi bir şey yapıyoruz demektir."

Bu konuda haklı olabilirsiniz, ancak bence bir gerçek var: Siz her ne kadar kardeş üreticilerinizden etkilenmiyor olsanız da onlar sizden etkileniyor. Profesyonel bir gözle baktığımda gerek komplikasyonlar, gerek yetkinlik gerekse de işin teknik tarafını ele alırsak prestijli markalar dahi Jaeger-LeCoultre'dan esinleniyor. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?
Bunu Çinlilerin bakış açısıyla ele alalım, Çin'de biri sizi örnek alıyorsa ya da sizin yaptıklarınızı yapıyorsa hissetmeniz gereken tek şey gururdur. Eğer biri bizden kopya çekiyorsa iyi bir şey yapıyoruz demektir. Aslında her seferinde aynı şeyi yapıyormuş gibi gözüksek de fark yaratıyoruz, gyrotourbillon'da olduğu gibi, her tourbillon'da bir şeyleri değiştiriyoruz, mesela hiç kimse çift taraflı tourbillon'u taklit edemez. Ama unutmamalıyız ki sektörde hepimiz saat üreticisiyiz, birbirimize ilham vermek kabul edilebilir bir şey, daha açık fikirli olmalı ve resmi bir bütün olarak algılamalıyız.

Bugün yeni bir koleksiyon tanıtılsa o serinin köklerinin sağlamlaşması için ne kadar bir süre geçmesi gerekir?
Erkekler ya da kadınlar için yaratılmasına bağlı olarak zaman değişiklik gösterebilir. Feminen saatler maskülen modellere göre daha çabuk kabul görüyor. Kadınlar butiğe girdiklerinde bir şeyi beğenirlerse çok çabuk ona sahip olma eğiliminde oluyor. Erkekler daha şüpheci bir yapıda, onlar saat alırken yatırım yapıyormuşçasına hareket ediyorlar. Bu sebeple erkekler nezdinde kalıcı bir parça yaratmak için daha fazla zamana ihtiyaç var. Kadın modelleri için yaklaşık beş, erkek modelleri için ise yaklaşık on yıllık süreç yeterli olacaktır diye düşünüyorum.

Benim her zaman Futurematic'e karşı bir sempatim oldu, markanın gelecek planları arasında kendisi yer alıyor mu?
Böyle bir şey daha önce gündemimize geldi, fakat insanların tepe kolu olmayan mekanik bir saati kolayca anlamlandıramayacaklarını düşündük. Herkes bunu anlayabilecek olgunluğa eriştiği gün Futurematic'i belki tekrar gündemimize alabiliriz.

Favori komplikasyonunuz nedir?
Sanırım world-time en çok tercih ettiğim, ancak Memovox'ta da kullandığımız alarm fonksiyonu hayranlık duyduğum bir komplikasyon. Türünün tek örneği sayabiliriz ve Jaeger-LeCoultre'un spesiyali gibi.

Koleksiyonunu yaptığınız bir şey var mı?
Saatlerin koleksiyonunu yapıyorum, fakat onun dışında ilgilendiğim özel bir şey yok.

Ne tür saatleri tercih ediyorsunuz?
O anki ruh halime göre seçim yapıyorum, hemen her seriden bir modele sahibim. Reverso özelinde Duoface'i, Duomètre'de kronografı, Master'da ise Memovox'u tercih ediyorum.

Tek ihtiyacı atmosfer

1920'lerde başlayan Atmos hikayesi bugün hangi bölümde?

Cornelis Drebbel 17. yüzyılda barometrik basınç ve atmosferik ısıdan güç alan mekanik bir saat üretmiş; Jean-Leon Rutter de 1928'de civanın genleşmesiyle hareket eden pistonların kurduğu zembereğin harekete geçirdiği bir mekanizma keşfetmişti. Sonuçta da ortaya ilk Atmos yani 'Atmos 0' çıkmıştı. Marc Newson'ın izafiyet kabul etmeyen tasarımlarından çok önce Atmos geleneği böyle başlamıştı. Kalibredeki civanın yerini başka bileşimlere bırakmasının ardından yerine gelen mekanizmalar her ne kadar yenilikçi olsa da Atmos'lar bir süre sonra fonksiyonel mucizesini ikinci plana attı ve görsel değerleri ön plana almayı tercih etti. Bu da Jaeger-LeCoultre'un bir kategoride daha "Métiers d'Art" karakterini ortaya çıkarmış oldu.

UNDER THE HIGH PATRONAGE OF HSH PRINCE ALBERT II OF MONACO

ONLYWATCH

11 NOVEMBER 2017 - 2:30PM (UTC+1), GENEVA

A BIENNIAL CHARITY AUCTION
OF UNIQUE TIMEPIECES CREATED BY THE FINEST BRANDS
FOR RESEARCH ON DUCHENNE MUSCULAR DYSTROPHY

ANDERSEN GENEVE
ARNOLD & SON 1764
ARMIN STROM SWISS WATCH MANUFACTURE
AUDEMARS PIGUET Le Brassus
BARBIER-MUELLER GENEVE
Bell & Ross TIME INSTRUMENTS
BLANCPAIN MANUFACTURE DE HAUTE HORLOGERIE
BOUCHERON PARIS
BOVET 1822
Breguet Depuis 1775
CARL F. BUCHERER LUCERNE 1888
CHANEL
Chopard
CHRISTOPHE CLARET
CHRONOSWISS
CZAPEK GENÈVE
DE BETHUNE L'ART HORLOGER AU XXIe SIÈCLE
DEWITT HAUTE HORLOGERIE
F.P.JOURNE Invenit et Fecit
FABERGÉ
FREDERIQUE CONSTANT GENEVE Live your passion
GP GIRARD-PERREGAUX SWISS HAUTE HORLOGERIE SINCE 1791
H. Moser & Cie. VERY RARE
HARRY WINSTON TIMEPIECES
HAUTLENCE
HERMÈS PARIS
HUBLOT
JACOB&CO GENÈVE
JAQUET DROZ SWISS WATCHMAKER SINCE 1738
KONSTANTIN CHAYKIN
LAURENT FERRIER & URWERK
LOUIS MOINET 1806
LOUIS VUITTON
MANUFACTURE CONTEMPORAINE DU TEMPS
MAURICE LACROIX Manufacture Horlogère Suisse
MB&F
MONT BLANC
MORITZ GROSSMANN GLASHÜTTE I/SA
PATEK PHILIPPE GENEVE
PIAGET
REBELLION SWISS EXCLUSIVE TIMEPIECES
RESSENCE BEYOND HANDS
SPEAKE-MARIN
TAG HEUER SWISS AVANT-GARDE SINCE 1860
TUDOR
ULYSSE NARDIN
VOUTILAINEN Artisan d'Horlogerie d'Art
ZENITH SWISS WATCH MANUFACTURE SINCE 1865

SPECIAL PROJECTS
AGENHOR — HEAD Genève
WOSTEP

WORLD TOUR EXHIBITION OF THE 2017 ONLY WATCH COLLECTION
MONACO: 27-30 SEPTEMBER // BANGKOK: 2-3 OCTOBER // SINGAPORE: 5-6 OCTOBER // DUBAI: 9-11 OCTOBER
HONG KONG: 23-24 OCTOBER // TAIPEI: 26-27 OCTOBER // NEW YORK: 29-30 OCTOBER // LOS ANGELES: 1-2 NOVEMBER
GENEVA: 9-11 NOVEMBER

ONLYWATCH.COM

Organised by
Association Monégasque Contre les Myopathies

Auctioned by
CHRISTIE'S

ÖNCESİ & SONRASI

Patek Philippe bu yıl daha bilindik bir bölgeye döndü ve markanın çeşitli çalışmalarından izler taşıyan bir perpetual calendar çıkardı. Bu model, aynı zamanda, yeni bir "giriş seviyesi" parçası olma özelliğini taşıyor.

Yazı ***Timothy Barber***

Patek Philippe'in en son perpetual calendar'ı Ref. 5320, miras niteliğindeki bir dizi ögeyi dengeyle harmanlıyor.

Detaylar

Patek Philippe Ref. 5320

Fonksiyon: Perpetual calendar
Kasa materyali: Beyaz altın
Mekanizma: Manüfaktür kalibre 240 S Q
Kasa çapı: 40 mm
Güç rezervi: 45 saat
Fiyat: 80.300 CHF

Patek Philippe'in yeni perpetual calendar'ı ile ilgili en azından kağıt üzerinde, tuhaf bir şeyler var. Bu yılki Baselworld'den önce bu saatle ilgili basın bültenini aldığımda, ilk başta Ref. 5320G'nin bir insan tarafından değil de, koleksiyonerler dünyasındaki geçici hevesleri analiz eden ve bunları bir nihai ürüne dönüşecek şekilde işleyen bir algoritma tarafından tasarlandığı hissi uyandıran bir görünüme sahip olduğunu düşündüm. Temel çıkış noktası sorgusuz sualsiz kabul edilebilir, ama, Ref. 5320G, birçok modern versiyonun ön yüzüne hakim olan cep saati stiline sahip alt kadranların yerine kullanılan gün ve ay gösterimine yönelik sade, merkeze hizalanmış pencereler ile Patek'in en muhteşem icadı.

Altta yer alan ayın evreleri ve tarih göstergesi ile saat, temelde, Patek Philippe'in Ref. 1526 ile 1941'deki muadil parçalar için ilk oluşturduğu yerleşimi tekrarlıyor. Aynı yıl lanse edilen 1518 ile birlikte bu model, seri üretimi yapılan ilk perpetual calendar'lı kol saati ve Patek Philippe'in komplike kol saatlerinde daha sonra kazandığı başarıların başlangıç noktası olma özelliğini taşıyordu. Yüzyılın ortalarına ait, aynı kadran yerleşimine sahip diğer kutsal kaseler arasında Ref. 2497 (1950-1963), Ref. 2438 (1955-1963) ve ilk otomatik perpetual calendar, yani en şöhretli Ref. 3448 (1962-1981) yer alıyor. Zarif referans 3940'ın lanse edilmesiyle ancak 1985 yılında, Patek Philippe norm haline gelecek olan alt kadranları benimsedi.

Dolayısıyla, Ref. 5320 yılları geri sarıyor, fakat bir yandan da artık yıl ve gündüz/gece göstergelerinden oluşan daha güncel bir detay ekliyor. Bu göstergeler Patek'in güncel QP modülünde, saat 6 konumunda yer alan alt kadranın her iki tarafına yerleştirilen ufak birer pencereyi ifade ediyor. Şu ana kadar son derece klasik detaylar sergileyen modeli çevreleyen estetik ise, farklı bir ambiyansa sahip vintage kinayeler barındırıyor: Süt rengini andıran bir kadran, öne çıkan keskin formlu ibreler ve sportif tarza sahip, sade modernist rakamlar ve tüm bunları altında barındıran, geçmişteki modellerin tümsek mahfazalarını andıran "cam kutu" ile daha sert, hatta askeriye çalan bir tarz. Bu görünüme kaba diyecek kadar ileri gitmek istemem, en nihayetinde o rakamlar beyaz altınla çalışılmış, fakat bu, Patek'e ait üst düzey bir komplikasyonda görmeye alıştığımıza kıyasla oldukça gündelik bir tarz. Ve böylesine değişik bir karışım nasıl bir kasa içerisine yerleştirilebilir? Tabii ki, tamamıyla Art Deco tarzına sahip, parıltılı beyaz altından kompleks, çok-katmanlı bir kasa. İncelik bugünlerde Patek Philippe'te oldukça nadir karşımıza çıkan bir özellik gibi görünebilir: Renkler gittikçe daha cesur, kasalar daha büyük ve ifade edilmeye çalışılan şeyler daha iddialı hale gelmeye başladı. Ve ilk izlenim itibariyle, Ref. 5320'nin görünüşte birbirleriyle zıt olan özellikleri de bu durumu doğruluyor. Modelle ilgili basın bülteninde, endişe verici bir şekilde, "modern vintage" ifadesi kullanılmış; yeni saatlerin eski saatlere benzemesi şu anda piyasaya hakim bir trend olabilir, fakat ben zamanın ruhuna uyum sağlamanın Patek için doğru bir yaklaşım olduğu konusunda ikna olmadım. Örneğin her ne kadar insanlar bana Ref. 5524'ün ne denli popüler olduğunu ve talep gördüğünü söyleseler de, kimse beni bu tasarımın anlamsız olmadığı ve bundan yıllar sonra bu modelin arşivlerde yüz kızartıcı bir konumda olmayacağı konusunda ikna edemez. Ama zaten ben ne bilirim ki? Öyle görünüyor ki, boşuna kaygılanmışım. Şimdi yanıldığımı itiraf etme zamanı. Kullanılan metal bakımından Ref. 5320 beklediğimden çok çok daha fazla çekici ve incelikli. Özellikle o krem rengi cilalı kadran ve bu kadranın rakamlar ile ibrelerin keskin, beyaz altın kenarları ve kalın superluminova kaplaması ile oluşturduğu keskin tezat sayesinde, model olağandışı bir sıcaklık ve stil yayıyor. Bu tasarıma art deco tarzının gerçekten uyup uymadığı konusunda hala emin değilim, ama bu kesinlikle şık duruyor ve kademeli basamaklar da saatin 40 mm'lik genişliğine rağmen daha küçük görünmesini sağlıyor. Bu durum, modelin Patek'in sadece perpetual calendar fonksiyonu bulunan en büyük parçası olmasını sağlamıyor, ayrıca saatin diğer perpetual calendar'ların hiçbirisinin yapamadığı bir şeyi yapmasına

Ref. 5320, 80.300 CHF fiyatıyla Patek perpetual calendar'larının en uygunu.

Solda: Ref. 5372'nin yeni rattrapante kronograf perpetual calendar'ı.

Sağda: Beyaz altın Ref. 3448, Phillips müzayede evi tarafından 2015'te Cenevre'de 437.000 İsviçre Frankı'na satıldı.

1953'ten kalma Ref. 2497 Phillips müzayede evi tarafından 2015'te Cenevre'de 593.500 İsviçre Frankı'na satıldı

imkan veriyor, ikna edici bir cazibeye uyandırmak. Bu gerçek bir keyif.

Ve oldukça dikkat çekici bir şekilde, bu model QP'nin kullanıldığı Patek Philippe tarafından üretilen model sayısını yirmi bire çıkarıyor ki bu rakama da renk varyasyonları dahil değil. Bu, başka herhangi markanın yaklaşamadığı bir rakam. 5320 "sadece" perpetual calendar özelliğine sahip diğer yedi modele katılıyor; bunlar, yastık biçimindeki Ref. 5940 (bu arada, bu modelin yeni kırmızı altın versiyonu bu yıl çıktı), dolgun bezele sahip Ref. 5139, retrograde tarih fonksiyonlu referanslar 5159 ve 5496 ile klasik referanslar 5140 ve 5327 (alttaki kutuya bakın). Ve bu arada şaşırtıcı bir şey daha var: Bu yeni saat, en uygun fiyatlı olanı (diğerlerine kıyasla) ve böylelikle, Ref. 5320, 80.300 İsviçre Frankı gibi bir fiyatla, Patek perpetual calendar'lar arasında yeni giriş seviyesi modeli haline geldi. Bunların dışında bir de perpetual calendar fonksiyonunu tourbillon, minute repeater ve kronograf mekanizmaları ile bir araya getiren mega saatler var ki kronograf tabii ki bu kategoriler arasında en muazzam olanı. Ve öyle görünüyor ki, bu cephede de bu yıl kutlanması gereken yeni bir şey var: En nadir ve en efsanevi modellerin yepyeni bir modeli olarak rattrapante kronografa sahip perpetual calendar. Dahası, bu versiyonda mucizevi kalibre CH 27-525 kullanılmış. Bu, Patek Philippe'in 2005 yılında lanse ettiği ufak tek butonlu rattrapante mekanizması ve bu mekanizma da markanın (ve dünyanın) 1923'e ait ilk rattrapante kronograflı kol saatinin yeni bir yorumu. Bu mekanizmanın 2005'te yeniden ortaya çıkarılması, Patek Philippe'in firma dahilinde üretilen kronograflara yönelmesinin ilk adımı olmuştu. 2011'de üretici CH 27-525 PS Q'yu yaratmak için baz kalibreye bir perpetual calendar modülü ekledi ve bu mekanizmayı yastık biçimine sahip Ref. 5951'de kullandı. Model, kataloglardan kaybolmadan önce dört versiyona sahipti. Eğer hatrı sayılır bir koleksiyonerseniz (ya da bunu arzuluyorsanız), bu durum, Ref. 5372P-01 ile Ref. 5372P-010'un ortaya çıkışını önemli bir olay haline getiriyor. Bunlar, gerçek Patek Philippe anlamında birer şaheser: yuvarlak, klasik bir stile sahip ve baş döndürücü bir şekilde komplike.

Güneş ışınları desenli mavi kadrana sahip bir versiyonun yanı sıra bir de saten finisajlı kırmızı altın versiyonu var. Patek'in diğer rattrapante kronografa sahip perpetual takvimi Ref. 5204'ü, tasarımının klasikliği ile sizi biraz daha heyecanlandırabilir, ama tek butonlu bir model olan ve işleyişi doğrudan Patek Philippe'in 1923'e ait orijinal komplike kol saatine benzeyen Ref. 5372 bu mücadeleye en nadir ve en çok aranan Patek'ler listesinin üst sıralarında girebilir. Patek Philippe'in münute repeater'lar, astronomi ile ilgili komplikasyonlar ya da diğer alanlarda neler yaptığı çok önemli değil, ama markanın yüksek kaliteli saat üretimi konusunda kesinlikle güçlü olduğu kategori perpetual calendar ki bunun aynen böyle olması gerekiyor çünkü marka daha 19. yüzyılda ilk perpetual calendar'lı cep saatinin patentini almış ve daha sonra bunu kol saatlerinin prestijli komplikasyonu olarak kullanmak konusunda da öncülük etmiş. Patek Philippe uzun zamandır gerçek teknik inovasyon anlamında yeni bir şey sunmadı; marka aynı iki, kusursuz baz mekanizmaya güveniyor: QP modülleri ile kombinlenen, kuvvetli mikro rotorlu 240 ve tam rotorlu 324 ve marka uzun zamandır bunu yapıyor. Normalde retrograde tarih fonksiyonuna sahip modellerde bulunan 324, yeni yerleşime uygun olarak yapılan bazı düzenlemeler ile yeni 5230 için kullanılmış. H Moser & Cie, Cartier ve MB&F gibi çok çeşitli markalar, soruna yatkın bir komplikasyon olan perpetual calendar için yerleşimle ilgili, sadeleştirilmiş sistemlerle ve güvenlikle ilgili yeni fikirlerle ortaya çıkabiliyorlar. Fakat bunlardan farklı olarak Patek Philippe'in perpetual calendar'ı konusunda ispatlamak zorunda olduğu herhangi bir şey yok. Çünkü bu kategorinin sahibi zaten o.

PATEK PHILIPPE'İN PERPETUAL TAKVİM DİZİLİMİ:

5140P	5159J	5139G	5496P	5940R	5327R	7140G	5320G
102.750 CHF	89.800 CHF	82.400 CHF	104.500 CHF	84.700 CHF	84.700 CHF	90.200 CHF	80.300 CHF

ERWIN WURM

Erwin Wurm'u sarkastik eserleriyle, sosyal sorunlarımızı bize "hah!" dedirterek düşündürtebilmesiyle tanıyorsunuz. Umarız söyleşimizden sonra da keyifli bir "hah!" duyarız.

Röportaj ***Müjde Metin***

Bu yıl aynı anda farklı ülkelerde sergileriniz düzenleniyor. Özellikle hepsinde farklı eserler göstermeye çalışan bir sanatçı olarak, zaman zaman yorulduğunuzu hissetmiyor musunuz?
Bu sene hakikaten dünyanın dört bir yanına yayıldım sanırım. New York, Venedik, Viyana, Sao Paulo... Üstelik her şehirde sergileri farklı temalar üzerine kurmaya çalıştık. Ama bir yandan da tüm sergilerin birbiriyle ilişkili olmasına dikkat ettik. Ve sonuçta bana göre hepsini birleştirdiğinizde değişik başlıkları kapsayan büyük bir solo sergi ortaya çıktı. Ama dürüst olmam gerekirse, beni tek zorlayan Venedik Bienali idi; oradaki sergimin kariyerim boyunca en çok yorulduğum, bana en zahmetli gelen sergi olduğunu söyleyebilirim. Çünkü hem Venedik'te çalışmak çok zordu, hem de İtalya ve Avusturya arasında olmak... Venedik'te ilişkilere bürokrasi hakim. Bu da bir noktada kıskançlığı devreye sokuyor. Bütün bunlar benim için gereğinden fazla karmaşıktı; bir daha katılacağımı da hiç sanmıyorum, başka bir şey yapmayı tercih ederim.

Peki, diğer bienaller hakkında ne düşünüyorsunuz? İstanbul Bienali de yaklaşıyor.
Açıkçası bienalleri pek takip etmiyorum. Bienal konseptinin büyük bir hayranı değilim anlayacağınız. Her biri bende "bir diğer bienal daha" izlenimi uyandırıyor. İstanbul'u işaret ederek konuşmuyorum burada. Yalnızca bienallerin büyük bir gösteri olduğunu düşünüyorum.

O halde Venedik ile ilgili son sorumu sorup bienal mevzusunu kapatacağım. Venedik'te gösterilen One Minute Sculptures serinizin yeni eserleri ilk başta bahsettiğiniz "solo sergide" nasıl bir yer tutuyor?
One Minute Sculptures, uzun zaman önce başlayan bir seri ve Venedik Bienali'nde bunu artık bir adım ileriye taşımanın zamanı gelmişti. Bunu kamyonet ve karavan gibi büyük boyutlu objelerle çalışıp seriye farklı bir boyut ekleyerek yapmaya karar verdim. Ayrıca nesnelerin mobilite ve göç kavramlarına ilişik araçlar olması da, One Minute Sculptures serisinin spesifik kontekstine bire bir uyuyordu: İzleyici, eserin senaryosu dahilinde, enstalasyonun bir parçası oluyor ve aynı zamanda realiteyi de canlandırıyor.

Sol sayfada: Erwin Wurm, Deep Snow, 2016, instruction drawing, Baker Copenhagen bench, pedestal, and realized by the public, unique, Foto: Eva Würdinger.

Sol üstte: Erwin Wurm, Untitled, 2008, wood, acrylic, cloth, 86 x 34 x 32 cm | 33 3/4 x 13 1/2 x 12 2/3 in, unique, Foto: Studio Erwin Wurm.

Solda ve sağda: Erwin Wurm, Stand quiet and look out over the Mediterranean Sea, 2016-2017 - 2017, Truck, mixed media, 874 x 240 x 274 cm | 344 x 94 1/2 x 107 3/4 in, Unique, Foto: Eva Würdinger, Courtesy: Austrian Pavilion, 57th International Art Exhibition, La Biennale di Venezia, Venice, Italy, 2017-07-17.

İzleyicinin sanat eseriyle kurduğu bu bağ ülkeden ülkeye değişiyor mu?
Hem de çok... Hatta her ülkenin bilimden sanata uzanan özgeçmişini yansıtıyor; toplumun bir aynası gibi. Sanatın o ülkede ne kadar geliştiğini veya ne kadar gelişmediğini de görüyorsunuz. Kulağa saçma gelebileceğini tahmin ediyorum ama izleyicilerin tepkileriyle, o toplumun bir millet gibi birlik hissedip hissetmediğini dahi anlayabiliyorsunuz. Örneğin, Japonya ve Çin'de izleyicileri delice bir şey yapmaya ikna etmek daha kolay, Avrupa'ya göre daha oyuncular; A.B.D.'de de kolay ama orada bambaşka bir sosyal medya mevzusu da var, herkes selfie çekme derdinde. Eskiden sergilere polaroid kameralar yerleştirirdik, böylece insanlar orada istedikleri fotoğrafı çekip evlerine götürebilirlerdi. Ama son 20 senedir başımızdan dramatik bir değişim geçiyor. Selfie jenerasyonu bu değişimi daha da güçlendirdi.

Bu sanırım globalizasyonun bir getirisi ya da götürüsü... Sizce hangisi?
Bence globalizasyon yüzünden pek çok iyi şeyi kaybediyoruz. Avrupa'nın başından geçen en önemli şeyi, aydınlanma dönemini yavaşça dünyadan siliyoruz, unutuyoruz... Geleneksel ve patriarkal inançlar, aşırı derecede çoğalıyor ve dinin önemi artıyor. Bu duruma globalizasyonun neden olduğunu düşünüyorum. Globalizasyonun başında da internet geliyor. Herkesin her şeye istediği an ulaşabilir olması, ilk bakışta harikaymış gibi algılanıyor ama esasen bana sorarsanız özgürlüğe büyük bir tehdit oluşturuyor.

Eserlerinizde hep sarkazm görüyoruz. Kişisel hayatınızdaki problemlere yaklaşımınız da öyle mi?
Ben sakin biri değildim ama zamanla problemlere sakin yaklaşmayı öğrendim. Duygu patlamalarının ve bağrışmaların pek işe yaramadığını fark ettim. Önceden hep gergindim; başarılı olmak istiyordum, diğer sanatçılarla yarıştaymışım hissediyordum, hayatı bile bir yarış gibi görüyordum. Fakat son birkaç senedir tutumumu tamamen değiştirdim. Çünkü zaten başarılı olduğumu ve ne istersem yapabileceğimi anladım. Söylemesi şimdi kolay olsa da, kendi yolumu bulmak hiç de kolay değildi. Ama dediğim gibi, sorunları daha nazik ve ılımlı ele aldığınızda çözüm çok daha kolay oluyor.

"Bence globalizasyon yüzünden pek çok iyi şeyi kaybediyoruz."

Erwin Wurm
Fat Convertible,
2005, mixed media,
130 x 469 x 237 cm |
51 1/4 x 184 2/3 x
93 1/3 in,Foto:
Vincent Everhart.

Başarı tanımınız neydi?
Sanatımla hayatımı kazanabilmek ve de dünyanın her yerinde sergi düzenleyebilmek... Bunlar müthiş hissettiriyor. Hem çok şanslıyım ki, çoğu eserim materyal açısından üretilmesi zor fikirlerden oluşmasına rağmen, her düşündüğümü gerçekleştirebiliyorum. Ben başarıyı ancak çalışmanızı paylaşabildiğinizde elde edebildiğinize gönülden inanıyorum. Her sanat eseri, halka, sanata meraklı kişilere ve sanatı anlayabilenlere ihtiyaç duyuyor. Hiç şüphesiz Mona Lisa bodrum katında kalsaydı, tarih daha değişik olacaktı... Bence başarı insanlara ulaşmayı gerektiriyor.

Sanatçının bir görevi olduğunu söyleyebilir miyiz o zaman?
Sanatçı eseriyle yön gösterebiliyor; en azından tartışılacak bir düşünce ortaya koyabiliyor. Bu sayede de toplumda meseleleri belirgin kılabiliyor. Ama bazen topluma paralel bir realite de yaratılmalı. Çünkü bu da topluma, değişik bir perspektif kazandırıyor. Bazen absürd bir perspektif... Yine de sanat hep düşünce sistemimizi geliştiriyor. Aslında seyahat etmek gibi. Hiç seyahat etmez ve kendi ülkenizden dışarı çıkmazsanız, sabit bir realite içine hapsolursunuz fakat seyahat ettikçe, ülkenize dışarıdan bakmaya başlarsınız. Ve birdenbire, herkes farklı şeyler görmeye başlar. Yani, siz de yeni bir perspektif kazanmışsınız demektir.

Çok seyahat ediyor musunuz?
Evet ve bazen yorulduğumu itiraf edebilirim çünkü çok fazla geziyorum. Başlarda, gençken, her sergiye gitmek istiyordum. Sabah erken kalkardım ve bütün gün sergi gezmek beni heyecanlandırırdı. Artık daha az sergiye gidiyorum.

Edebiyata meraklı mısınız? Sarkazm orada da ilginizi çekiyor mu?
Ben kendileri ve toplum hakkında eleştirel yazabilen yazarları seviyorum. Thomas Bernhard veya Philip Roth gibi. Ama bu bakışımın da değiştiğini hissediyorum. Çünkü artık başka yazı türlerine de ilgi duymaya başladım.

Kurgu yazıları seviyor musunuz? Realiteden o kadar çok konuştuk ki, o yüzden sorudan da emin olamıyorum.
Bilakis bilim kurguya bayılıyorum. Birilerinin gelecekle ilgili yürüttüğü tahminleri öğrenmek gayet heyecanlı. Bir ara da hep çizgi roman okurdum; çizgi romanların içinde oldukları tarihi çok iyi yansıttıklarını düşünüyorum. Ama bir taraftan da tereddütünde haklısın, çünkü son yıllarda realite çok daha dikkatimi çekiyor ve kurgu dünyaları biraz yorucu buluyorum. Daha çok belgesel niteliğindeki çalışmalara yöneliyorum.

Kitap yazmayı düşündünüz mü hiç?
Ara sıra yazı yazıyorum ama kitap yazmayı hiç düşünmedim. Bir keresinde tiyatro oyunu da yazmıştım ama yazıda iyi değilim; benim alanım, sanat.

Erwin Wurm'un One Minute Sculptures Serisi

Bir sergiyi gezen sıradan iki kişi, sanatçının dediklerini harfiyen yerine getiriyor. İşte, One Minute Sculptures serisi bu kural üzerine kurulu. Erwin Wurm'un verdiği direktifleri dinleyenler, canlı bir heykele dönüşüyorlar. Ki buna esasen daha artistik bir lügatta "performans" da diyebiliriz. Kariyerinin ilk yıllarında finansal açıdan kolay olması adına ne obje bulursa onunla çalışan sanatçı, bu durumu daha sonrasından sanatsal yaklaşımıyla pratiğine uyarlıyor. Ve böylece 90'ların başından bu yana serisine devam ediyor.

Üstte: Erwin Wurm House Attack, 2006, mixed media, 5 x 10 x 7 cm | 2 x 4 x 2 3/4 in unique, Foto: Lisa Rastl, Courtesy: Mumok, Vienna, Austria.

Solda: Erwin Wurm Organisation of Love, 2005/2015, wood, paint, utensils, 30 x 100 x 120 cm | 11 3/4 x 39 1/3 x 47 1/4 in unique, Foto: Katrin Binner Courtesy: Städel Museum, Frankfurt, Germanystock with ink additions, 5 7/16 × 3 3/8 (13.8 × 8.6 cm). Dadaglobe submission from Bonset. Private collection. © 2016 Artists Rights Society (ARS), New York/VG Bild-Kunst, Bonn.

“Seyahat ettikçe, ülkenize dışarıdan bakmaya başlarsınız. Ve birdenbire, herkes farklı şeyler görmeye başlar.”

Sanatı nasıl tanımlıyorsunuz?
Sanatın ve sanatçının tek bir tanımı yok, pek çok anlam taşıyabilirler. Ben sanatı, sanatçının üretimi olarak kabul ediyorum; bu sebeple yaptığım her şeyi sanat olarak görüyorum. Yaptığım iyi mi, kötü mü? Düşünülmesi gereken soru bu.

Aileniz çalışmalarınızı nasıl etkiledi? Önceden bu kavrama daha çok yöneliyordunuz, Narrow House aklıma ilk gelen işlerinizden.
Aile, toplumsal paradoksların kendini gösterdiği ilk topluluk, toplumun bir kopyası gibi. Ailelerimiz, kişisel içeriğimizi yaratıyorlar. Ben Narrow House’u yaptığımda 60’ları konu almıştım. İkinci Dünya Savaşı sonrası Avusturya çok kapalı ve katıydı. Bu ailelere de yansıyordu. Ama yine de ben dönüp baktığımda çocukluğumun mutlu geçtiğini düşünüyordum. Sonra tıpkı bahsettiğimiz gibi, ülke dışına seyahat edip, Avusturya’ya değişik bir perspektiften bakabilince, esasen dar bir toplumda yaşadığımızı anladım. Bir bakıma klostrofobik... Babam dedektifti, sanat ona göre şüpheli bir alandı; sanatçıysanız sonunuz suçlu olmak zorundaydı sanki. Tabii Avusturya’da o zamanlar ‘viennese actionism’ oluşumundan dolayı bu yargı yaygındı. Her sanatçının Hermann Nitsche, Günter Brus ya da Otto Mühl gibi çılgın olacağı sanılırdı. Babam da doğal olarak çocuğunun öyle olmasını istemiyordu, hukuk okurum zannediyordu. Fakat ben güzel sanatlar akademesine gitmek istedim.

Heykele nasıl yöneldiniz?
Hep ressam olmak istemiştim. Ama üniversitede resim dersine kabul edilmeyip heykel sınıfına alındım. Şoka girmiştim çünkü ressamlıktan başka bir şeyin hayalini kurmuyordum ama bir şekilde durumu kabullendim ve neden heykele devam etmeyeyim ki dedim. O günlerde, ne yaparsam yapayım her eserin zaten heykel olduğunu idrak ettim; çizim, fotoğraf ya da video, her şey birer heykeldi. Ben de özellikle soyut heykel üzerine kafa yordum; neydi, ne olabilirdi? Ve bu benim pratiğimde kırmızı çizgimi oluşturdu. Sonrasında da toplumla ilgili konulara yoğunlaşmaya karar verdim.

Sağda (yukarıdan aşağıya):
1. Erwin Wurm, Fat House, 2003, Iron, wood, polystyrene, aluminium, electric installation, video on DVD, video projection, speakers, Foto: Jesse Willems, Courtesy: Middleheimmuseum, Antwerp, Belgium, 2011. **2.** Erwin Wurm, UFO, 2006 mixed media, 95 x 279 x 542 cm | 37 1/2 x 109 3/4 x 213 1/2 in, Foto: André Morin. **3.** Erwin Wurm, Narrow House, 2010, mixed media, 700 x 130 x 1.600 cm | 275 2/3 x 51 1/4 x 630 in, installation view, Narrow House, Kunstraum Dornbirn, Dornbirn, Austria, 2011, Foto: Robert Fessler.

Politikayı takip ediyor musunuz?
Hem de çok. Politika, bence hayatımız demek; çocuklarımızın geleceği demek. Bu yüzden asla apolitik olamam. Ama geleceğimizle ilgili de hiç ümitli değilim. Dünyayı mahvediyoruz. Kuşlar, kelebekler, böcekler, hepsini yok ediyoruz. Okyanusları kirletiyoruz, plastikle dolduruyoruz. Öte yandan Orta Çağ inançları geri geliyor. İnsan hakları diye bir şey kalmadı. Sosyal yapılardan dolayı insanlar eski alışkanlıklardan ve otoriterlerden kurtulmak istemiyorlar. Tüm bunlar çok korkutucu. Pek pozitif değilim bu mevzuda. Neyse ki politikacı değiliz, ama biz de dünyayı iyileştirmeye çalışabiliriz. Biz sanatçıların bazı şeyleri gösterebileceğine inanıyorum. Şiire, edebiyata, felsefeye, sanata ve müziğe inancım sonsuz. Bir albüm vardı “Music Is the Healing Force of the Universe” diye; bana göre bu ibare sanat için geçerli.

Detaylar

Grand Seiko SBGW252, 251

Fiyat (soldan sağa): 84.820 TL ve 150.070 TL
Materyal (soldan sağa): Sarı altın ve platin
Mekanizma: Kalibre 9S64
Kasa çapı: 38 mm
Güç rezervi: 72 saat
Su geçirmezlik: 20 metre

1964'te Olimpiyatlar sırasında Tokyo'da Toshiba'nın ürettiği View Phone ile görüntülü konuşma yapılabiliyordu. Türkçesi, FaceTime'ın kökeni sizin bildiğinizden çok daha eski. Ve aynı şekilde Grand Seiko'nun da. Artık Seiko'dan tamamen bağımsız hareket edeceği açıklanan Grand Seiko'nun da neden geleceğini 60'larla, yani Japonya'nın teknolojik mucizesiyle kurmak istediğini ***Müjde Metin*** *anlatıyor.*

1960'da, Japonya'dayız. Ülke, 'ekonomik mucizesini' yaşıyor. 60'ların sonunda dünyanın ikinci büyük ekonomisine dönüşücek derecede bir alamet söz konusu. Uluslararası alanda her şeyi öğrenmek istiyor, çok meraklı ve dinamik. İşin psikolojisine bakacak olursak; Japonya, toplumsal değişim geçiriyor. Kısacası modern Japon kültürü tarihe geçiyor; Avrupa ve A.B.D.'de ortalığı kasıp kavuran malumunuz "karşı kültür" ruhu Japonya'yı da aynı yıllarda değiştiriyor.

İşin ticaret tarafından bakacak olursak, her sektör gibi, saat piyasası da ülkedeki bu yeni sese ayak uydurmaya çalışıyor. Seiko, o dönemde gayretle uluslararası itibarını yükseltmeye çalışıyor. Repütasyon kaygısı tarihindeki en yüksek noktada. Şimdi durun ve saat mevzusunda İsviçre'yle yarışabileceğinizi ispatlamaya çalışan bir marka olduğunuzu hayal edin. Dikkat çekmeniz için, modernizasyon evresinde yüzünü globale çeviren bir çağdan daha güzel bir zamanlama olabilir mi? İşte Seiko da, Grand Seiko hamlesini bu atmosferde yapıyor.

50'lerde ürettiği Crown kalibresi hali hazırda Japon teknolojisinin üst niteliğini yansıtıyor ve İsviçre'nin yoluna çıkmaya çalışıyor olsa da, Seiko ancak Grand Seiko serisiyle lüks segmentteki ilk etkisini bırakıyor. Açıkçası ismine "Grand" ekleyecek kadar efor sarf ettiğini de belirtmekten çekinmiyor. İki iştirakten oluşan Seiko, saatlerin üretimini de başından beri ikiye bölüyor. Yani iki farklı şirket, aynı marka için çalışıyor: Daini Seikosha ve Suwa Seikosha. Bunun sebebi hem doğacak rekabetle teknolojiyi daha hızlı geliştirebilmek, hem de Seiko'daki sistematik hataların riskini azaltmak. Çünkü birinde problem çıktığında, diğer şirket üretimi artırarak muhtemel zararı ortadan kaldırıyor.

Yine de Seiko üretiminde genel bir dağılım işliyor. Mesela Grand Seiko'nun çıktığı yıllarda Seiko'nun çoğu erkek saatini Suwa, kadın saatlerini de Daini üretiyor. Dolayısıyla Grand Seiko'yu üretme görevi de Suwa'ya düşüyor. Hedefi çok açık: Teknolojide markanın en iyisini yaratmak. Ama tasarım felsefesi, ideal bir saatten beklenenden daha komplikesine ihtiyaç duymuyor. Ve 1960'da tanıtılan ilk jenerasyon Grand Seiko da en nihayetinde teknik alandaki dileğini elde ediyor; bir Japon saati ilk kez COSC sertifikası alıyor. Fakat tasarımdaki yalınlık, görsel kaygının geri plana atıldığını düşündürmesin. Her Grand Seiko modeli, 'Zaratsu' tekniğiyle parlatılıyor. Bu Japon saat ustalarının finisaj

"JAPAN GRAND"

sonrası ayna kadar parlak bir ürünle karşılaşmanız için kullandığı zorlu bir yöntem. Kasalar, platin veya altın kaplama. Ayrıca Grand Seiko logosunun harfleri de kadrana gravür olarak işleniyor. Ve Seiko, 1961'de gravür logodan vazgeçmesi dışında, tüm pahalı üretim detaylarını kabullenerek tarihte maliyeti Japonya'ya çok pahalı gelecek bir düzeyde olan bu saatten vazgeçmeyip, kendine daha "Avrupai" bir sayfa açıyor. Ama yetmiyor, lokalin de dikkatini çekmek zorunda...

Bu yüzden 60'ların başında Seiko'nun bir planı daha yürürlükte; üniversite öğrencilerinin ve genç çalışanların ilgisini çekecek mekanik saatler üretmek. Ve 1964'teki Tokyo Olimpiyatları'nda bu stratejiyle tanıtılan Sportsmatic 5, çekmeyi başardığı ilgiyle, markanın en uzun süre satışta kalan serisi dahi oluyor. Grand kardeşine hayli benzeyen bu sportif-klasik seriyle aynı anda Grand Seiko Self-dater da tanıtılıyor. Takvim fonksiyonu ve su geçirmezlik özelliği eklenen yeni Grand Seiko'nun imajı da artık daha sportif. Anlayacağınız, 1960 ila 1964 arasında Seiko ne olursa olsun spordan şaşmama kararı alıyor. Ama bu havada kalan tasarım konusunun Seiko da farkında. Çözüm bu kez

QP loves...

Grand Seiko Hi-Beat 36000 Professional 600m Diver's

Grand Seiko'nun dalış performansı tartışılabilecek bir konu sayılmaz, manüfaktür bu hususta prestij sahibi. Ve Prospex'lerin repütasyonu oldukça güçlü ki bu serideki modelleri sadece dalış saati olarak da adlandırmamalıyız. Prospex'ler birçok zorlu koşulla başa çıkabilecek nitelikte. Ancak Grand Seiko'nun bu alanda yeni bir yol açması gerekiyordu ve ne diyelim, beklentiler Baselworld'de tam anlamıyla karşılandı. 46.9 mm'lik çapa sahip hacimli kasanın kalınlığı 17 mm ve materyali titanyum, yani kasa ne kadar büyük olsa da ağırlık konusunda kullanıcıya rahatsızlık verecek bir yapıda değil. Bu boyutların getirisiyle SBGH255, 600 metreye kadar su geçirmezlik özelliği sunuyor; kadran, benekli yapısı ve saat indekslerinin rahat okunabilmesi sebebiyle su altında da efektif. Modelin etkileyici bir başka yönü de elle kurmalı kalibresi 9S85. 55 saatlik güç rezervi sunan mekanizma, saatte 36.000 titreşim yapıyor ki Hi-Beat olabilmesi için bu bir ihtiyaç. SBGH255'in bir başka türevi de mavi kadranla sunulan versiyonu, bu renk son birkaç ayda çoğu modelde karşımızda çıktı ve Seiko bu tercihi bu kez 500 adetle sınırlı tutarak farklı bir pazarlama stratejisi uyguladı.

Solda: 1960'da lanse edilen kadranda gravür logo bulunan ilk jenerasyon Grand Seiko modeli.

1960 ila 1964 arasında Seiko ne olursa olsun spordan şaşmama kararı alıyor.

karşı taraftan, Daini Seikosha'dan geliyor. Tasarımcı Taro Tanaka'nın fikirleriyle, Grand Seiko, 1967'de tasarımsal özgünlüğünü kazanıyor; tanıtılan 44GS kalibreli yeni modeller ile (sağ sayfada en solda), aşina olacağımız bir "Grand Seiko stili" sahneye çıkıyor. Marka dahilinde "tasarım grameri" diye bile anılan bu saat, öte yandan "GS" logosunun kadranda ortaya çıktığı ilk saat. Aynı sene ilk otomatik Grand Seiko, 62GS de çıkarılıyor. O sıralar Grand Seiko teknolojisi hızla ilerlediği bir yaşta... Sadece bir yıl sonra, mekanizma üzerindeki değişikliklerle yeni modeller sunuluyor. Ve tabii Seiko'nun İsviçre'den tebrik alma isteği dinmiyor. Ve bu çaba, 60'lar sonunda toplamda 226 Seiko kol saatinin Neuchâtel gözlem evinden sertifika almasını sağlıyor. O günlerde, doğrusu quartz krizinden evvel, İsviçre'de gözlem evlerinde yapılan hassasiyet testlerinden geçmek saat sektöründe çok prestijli. Seiko, uluslararası alanda genişlemesini ve savaş sonrası ilerlemesini, esasen bu testlerde kazandığı titrlere de borçlu. Buradan anlayabiliriz ki,

Seiko'nun alıp veremediği İsviçreli markalarla ve yaptıklarıyla değil, rütbeyle. Bu durum da yalnızca, yüksek saatçilikte yıldız verebilecek statüdeki kurumların İsviçre'de olmasından kaynaklıyor. Bu sebeptendir ki, gözlem evinden sertifika alan saatlerini, seri üretime geçiriyor. Rütbesini duyurmak istiyor. Markaların gözlem evine götürdükleri saatleri satışa çıkarması alışılmadık değil; ama bir tek Seiko ve Girard-Perregaux, bu modelleri üretim zincirine adapte ediyor. Böylelikle 60'lar, sertifikalar ve sürekli çıkan yeni modellerle Grand Seiko için hayli meşgul geçiyor.Ama 70'ler için aynı şeyi söyleyemeyeceğiz. 1969'da Astron ile Seiko'nun ilk quartz saatini piyasaya sunması, diğer markalarla birlikte aslında tuhaftır ki Grand Seiko'nun da kaderine yön veriyor. 70'teki daha küçük kasalı 56GS (yukarıda ortada) ve 72'deki dikdörtgen kasalı kadın modelinin (sayfanın en sağında) ardından, Grand Seiko serisinin üretimi durduruluyor. Tahminimiz, Seiko quartz'ın keyfini sürmeyi seçiyor. 16 sene sonra, 1988'de, Grand Seiko da quartz mekanizmayla tekrar piyasa çıktığında, bir süre quartz sularında kalmayı tercih ediyor. Fakat 'büyük' seri yine inovasyon adına sıkı bir dönemden geçse de, 1998'de yine de özüne, mekaniğe dönüyor. Ve o zamandan bu yana da aynı tavrı koruyor. Ve açık konuşalım, bu kararlılık sayesinde "Grand Seiko stili" esas son yıllarda yüksek saatçiliğe entegre hissettiriyor. 2010'da Japon marketinde Seiko'nun bir serisi olmaktan çıkıp, uluslararası bir markaya dönüşen Grand Seiko, Japonya'nın 60'larını anımsatıyor: O da meraklı ve dinamik.

2013'te limitli üretimle yeniden satışa çıkarılan 44GS, Grand Seiko'nun herkese tarihçesini anlatmak isteyişinin bir sembolüydü, marka oluşunda önemli karakterlere zaman zaman geri döneceğinin bir hatırlatmasıydı. 60'lar bir mucizeydi, bunu kullanmamak anlamsız olurdu. Ve haliyle 2017'de, 1967'den de önceye, 1960'da Grand Seiko'yu başlatan modele dönüldü. Artık kadranda yalnızca Grand Seiko olacak; bu da Grand Seiko'nun yönetiminin, pazarlamasının, yani tüm kararlarının Seiko'dan ayrıldığını temsil ediyor. Grand Seiko doğru adımlarla ilerlerse, tarih bu defa tekerrür etmeyecek gibi duruyor; göreceğiz, 70'ler gelebilir mi? Yoksa hep 60'lar Japonya'sında mı olacağız? QP

Grand Seiko 1998'de mekaniğe dönüyor. O zamandan bu yana da aynı tavrı koruyor.

Soldan sağa: 1967'de tanıtılan 44GS; 1970'de tanıtılan 56GS modeli ve 1972'deki 19GS V.F.A. kadın modeli

SHOW YOUR AGE

Yazı ***Erçağ Akın***
İllüstrasyon ***Rebecca Clarke***

Aslına bakılırsa yüksek saatçilik kendi içinde ayrıldığı dallarla bütünlüklü bir yapıya sahip; üreticiler yeni modeller lanse ederken büyük müzayede evleri de vintage parçaların önemini her daim ayakta tutmaya çalışıyor. Bir taraf kendini sürekli mücadelenin içine atarken diğer taraf var olan parçanın değerini yansıtmayı tercih ediyor. İşin perde arkasına bakınca da bu ikilinin kendilerini sürekli beslediği gerçeğiyle yüzleşiyoruz. Saat müzayedeleri belki de hiç olmadığı kadar efektif bir şekilde saat blog'larında ve sitelerinde kendilerinden bahsettirmeyi başarıyorlar. Bunu kimi zaman rengarenk kadranlara sahip Rolex'lerle, kimi zaman çelik kasalı Patek Philippe'lerle bazen de eski bir F1 pilotuyla özdeşleşen kronograflarla yapıyorlar. Satışı gerçekleşen kayda değer modelleri süzgeçten geçirdiğimizde karşımıza çıkan bir başka gerçek de bu saatlerin dikkat çeken hikayeleri oluyor. İtiraf edelim ki saat meraklılarının birçoğu -hatta işin teknik kısmıyla fazla ilgilenmeyen kesim- müzayedelerdeki saatlerin geçmişiyle ilgileniyor. İnsanlar yaşanmışlığı olan bir metaya sahip olmayı kusursuz bir mekanizmaya sahip olan saate sahip olmaktan daha fazla istiyorlar. İşte bu noktada manüfaktürlerin çaresizliği gün yüzüne çıkıyor, yeni bir model butikten alındığı haliyle sahibine bir geçmiş sunmaktan yoksun kalıyor. Üreticiler burada çözüme giden yolu yeni kasa materyallerinde (seramik kasalı Audemars Piguet Royal Oak), teknik yönü ön plana çıkaran komplikasyon çeşitliliğinde (Vacheron Constantin Celestia Astronomical Grand Complication 3600) ya da birazdan bahsedeceğimiz yıldönümü parçalarında arıyor ve kendilerini tatmin eden satış rakamlarını da çoğunlukla son seçenekte yakalıyorlar. 2017 bazı şanslı üreticilerin eline geçmiş modellerin güncellenmesi adına önemli bir fırsat verdi.

90 yıl önce, 20 Mayıs saat 07:52'de Charles Lindbergh, Roosevelt Havalimanı'ndan Spirit of St. Louis'siyle havalandı ve 33 saat 30 dakika sonra Paris'e Bourget Havalimanı'na iniş yaptı. Bu durmaksızın ve tek başına yapılan ilk transatlantik uçuşuydu ve Uluslararası Havacılık Federasyonu'nun sponsoru olan Longines bu önemli olayı Lindbergh Hour Angle modeliyle taçlandırdı. 90. yılında bu model siyah merkez

Detaylar

Longines The Lindbergh Hour Angle Watch

Kasa çapı: 47.5 mm
Materyal: Titanyum
Mekanizma: Otomatik kurmalı kalibre L699.2
Güç rezervi: 46 saat

Detaylar

Piaget Altiplano

Kasa çapı: 43 mm
Materyal: Beyaz altın
Mekanizma: Otomatik kurmalı manüfaktür kalibre 1200P
Güç rezervi: 44 saat

Detaylar

Rolex Sea-Dweller

Kasa çapı: 43 mm
Materyal: Paslanmaz çelik
Mekanizma: Otomatik kurmalı manüfaktür kalibre 3235
Güç rezervi: 70 saat

Detaylar

Patek Philippe Aquanaut

Kasa çapı: 42 mm
Materyal: Beyaz altın
Mekanizma: Otomatik kurmalı manüfaktür kalibre 324 S C
Güç rezervi: 45 saat

Detaylar

Chanel Première Rock Red

Kasa boyutu: 15.8 x 23.6 x 6.2 mm
Materyal: Paslanmaz çelik
Mekanizma: Quartz mekanizma

kadranıyla yenilendi, GMT ve lokal zaman arasındaki fark sayesinde pilotun bulunduğu enlemi hesaplayan Lindberg Hour Angle günlük kullanım için uygun olmasa bile gerek teknik altyapısı gerekse de agresif pilot saati görünümüyle oldukça dikkat çekici bir parça. Tıpkı Longines gibi dikkat çeken başka bir model de Altiplano, fakat o ne dolgun görünümüyle ne de teknik hesaplamalar yapabilmesiyle ön plana çıkıyor, Piaget'nin artısı sarsılmaz karakteri ve ulaşılması zor zarafeti. Aslında bu yıl Piaget, Altiplano'nun 60. yaşını kutlamadı, Altiplano üzerinden yaratılan ultra-thin saat imajını ortaya çıkaran teknik alt yapının yani 2 mm kalınlığındaki elle kurmalı 9P kalibrenin 60. yıl dönümü için yeni bir seri lanse etti. 1957'de Baselworld'de elle kurmalı ultra-thin mekanizma bir şaheser olarak görülmüştü ve Piaget bunun üzerinden bir marka kimliği yarattı. Markanın geleceğini şekillendiren bu değer için de manüfaktür mavi kadranlara sahip iki alternatifi 2017'de tanıttı; biri 38 mm'lik kasasıyla 460 adetle limitli, diğeri de 43 mm'lik kasasıyla 360 adetle limitli Altiplano. Piaget gibileri görünüme önem verirken 9P kalibrenin 10 yıl ertesinde Rolex derin denizleri hedeflemekteydi. Sea-Dweller diğerlerinin inemediği derinliklere inmek için 1967'de lanse edilmişti, model adını kırmızıyla yazarak farklı bir görsellik yaratmıştı ve Rolex 2017'deki yıldönümü parçasında Sea-Dweller'ı teknik birkaç yenilikle desteklerken vintage parçaya gönderme yaparcasına 'single red'i tekrar tercih etti.

Fakat Chanel bu kadar küçük detayları seçmedi, 1987'de Première markanın kadın saatleri üretiminin ilk örneğiydi. Moda evi yeni bir sektöre giriş yapmıştı ve Chanel No.5 ile Place Vendôme kadranın tasarımlarını etkileyen detaylardı. Kısa süre önce Boy·Friend en iddialı Chanel modeli olarak karşımıza çıktı. Baselworld 2017'de ise sıra maison'un saatlere yöneliminin 30. yılı anlamını taşıyordu, dolayısıyla bahisler yüksekti. Chanel paslanmaz çelik ve kırmızı deriyle kayışını bileklik tarzında kurguladığı ve adını Rock Red koyduğu bir Première tanıttı. Mineli kadran ve ilk türeve sadık kalan kasa tasarımı ikonik bir Chanel olmayı başardı ve gelecek akımların da temsilcisi oldu. Son yıldönümü parçası ise geçtiğimiz yıl Nautilus'u 40 yaşını dolduran Patek Philippe'den geldi. Aquanaut 20 yıl önce yine Baselworld'de tanıtılmıştı ve aradan geçen onca senenin ardından yine aynı yerde genç ve geleceği parlak bir birey olarak maskülenliğini kaybetmeden küçük bir kabuk değişikliği yaptı; kendisi ilk defa beyaz altın kasayı tercih etti. 70'lerde tanıştığımız çelik elegan bir seri için kendini arka plana attı, fakat Aquanaut buna rağmen dahi sportif görünümünden bir şey kaybetmedi. Üstelik 5168G 42 mm'lik kasa çapına sahip bir parça, bu da 120 metrelik su geçirmezlik derecesi bulunan Aquanaut için daha dolgun, dolayısıyla da daha iddialı bir görünüm demek.

MAGNUM
LOOKING EAST
STEVE McCURRY SUR SURESTE
STEVE McCURRY L'ISTANTE RUBATO
ELLIOTT ERWITT'S DOGS
ELLIOTT ERWITT'S NEW YORK
SANAT ATLASI
CHINESE PROPAGANDA POSTERS
THE EARTH FROM THE AIR
BRANDT NUDES
ARA GÜLER
MASTERPIECES OF ART
Istanbul
AUDREY HEPBURN
GRACE KELLY
TOM WESSELMANN
GABRIELE BASILICO
MOSCOW
PICASSO
IPEK YOLU'NDA SON KERVAN
BEATON
Leonardo da Vinci
Spiritual Journey
PALACES OF MUSIC
OPERA HOUSES OF EUROPE
AYASOFYA
HAGIA SOPHIA
TEMPLES OF KNOWLEDGE
MEHMET GÜLERYÜZ
Kocan
jale yılmabaşar
EROLA
ARA GÜLER
MONDINO TWO
Salgado
Cuba
ISHAK PASA SARAYI
Invasione Praga 68
Josef Koudelka
KORDA
WILLIAM KLEIN PARIS+KLEIN
SAHIN KAYGUN
Caravaggio
BUBI
Fatma Tulin
SÜLEYMAN SAİM TEKCAN
MAGNUM
MONET
VAN GOGH
Michel
Leonard

NEJAT TÜRKMEN

Herkesin ilgilendiği alana zaman ayırması gerektiğine inanan, üstelik kendi pratiğini koleksiyonerlikle besleyen bir fotoğraf meraklısı... Günümüzde böyle çok yönlü bir iş adamına nadiren rastlıyoruz.

Röportaj ***Beran Toksöz***
Fotoğraf ***Berkant Demirbek***

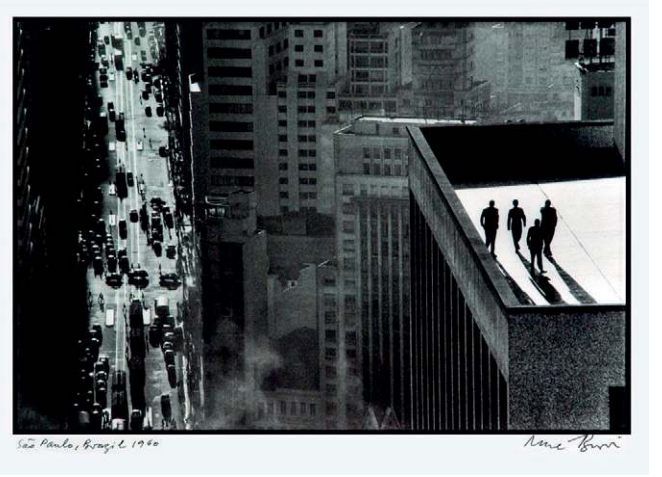

Öncelikle hem sergileri düzenlenen bir fotoğrafçısınız, hem de fotoğraf koleksiyonerisiniz. Bu iki durum birbirini nasıl etkiliyor?
Aslında sanat koleksiyonuma önce resimle başlamıştım. Sonrasında fotoğrafa yöneldim. Bana göre fotoğraf, bize geçmişten ve gelecekten haber verebiliyor. Bu durumu da aile büyüklerini merak edip de albümleri karıştırdığım zamanlarda keşfetmiştim. Yıllar içinde ilgim daha da artıp, Türkiye'de fotoğrafa ve fotoğraf sanatçılarına pek değer verilmediğini fark edince de, sevdiğim bu sanat alanına destek olabilmek adına 2004'te koleksiyon yapmaya başladım. Aynı süreçte kendi çektiğim fotoğraflarım için de sanatsal kaygı duyar oldum. Kısacası koleksiyonum ve fotoğrafçılığım eş zamanlı gelişti.

Peki, zaman içerisinde pratiğinizde neler değişti?
Merak meselesi aynen devam ediyor. Yalnızca teknik açıdan bir değişim söz konusu. Analogla başladığım fotoğrafçılığa; renkli ve siyah-beyaz dia da buna dahildi. Ama teknolojik evrimle birlikte ben de bir yerde dijitale geçtim. Şimdi fotoğraflarımdan dijital kolajlar dahi yapıyorum.

İlk kameranız hangisiydi?
Fotoğraf çekmeye Leica M-7 ile başladım. Yakın zamana kadar da bu makineyi kullanıyordum. Çok eski sayılmasa da zamanla nostaljikleşeceğini düşünüyorum. Şu anda da genellikle Nikon D810 ile fotoğraf çekiyorum.

En başta bahsettiğiniz sanatsal kaygı nedir?
Ben bu kategorinin sanatsal değerinin resimden farksız olduğuna inanıyorum. Fakat fotoğraf çekmeye meslek olarak bakanlarla, sanatsal kaygı duyarak yaklaşanlar arasında bir ayrım olduğu kesin.

O halde siz graffiti çektiğiniz fotoğraflarınızda ne anlatma sorumluluğu hissediyorsunuz?
Sokak sanatına duyduğum ilgi esasen doğrudan duvarın kendisiyle ilişkili. Ben duvarların varlığından rahatsızlık duyuyorum. İnsanları ayırıyor, ötekileştiriyor, özgürlükleri kısıtlıyor. Ama öte yandan,

> "Graffiti'de bazen insanlar neşelerini paylaşıyor, bazen de hoşlarına gitmeyen şeyleri protesto ediyorlar. Bu paradoks beni düşündürüyor."

evdeki duvarları düşünün; bazen de bize özgürlük veriyor ve koruyor. Bu çelişki, graffiti için de geçerli. Graffiti'deki renkler ve figürlerle bazen insanlar neşelerini paylaşıyor, bazen de hoşlarına gitmeyen şeyleri protesto ediyorlar. Bu paradoks beni çok düşündürüyor. Örneğin Berlin Duvarı çocukluk yıllarımda bile dikkatimi çekiyordu. Toplumu birbirinden ayıran o duvarın yapısı, ve yıkılışı da, beni çok etkilemişti. Ve doğal olarak fotoğrafa başlarken bir tema seçmem gerektiğinde de, hiç şüphesiz bende en çok merak uyandıran konuya yöneldim.

2012 sonundaki ilk serginizin adı da haliyle 'Duvarın Diyalektiği' idi...
Aynen öyle. Tamamen graffiti fotoğraflarından oluşan bir sergi olsa da, oradaki ana unsur, sokak sanatını sergilemekten ziyade, 'duvar' konseptine karşı duygumu anlatmaktı. Benim dünyamda ne anlama geldiğini söylemekti. Hayatla duvar arasında kurduğum bağlantıyı göstermeye; duvarın insanların üzerindeki ayırıcı, birleştirici, ve koruyucu taraflarını graffiti üzerinden anlatmaya çalışmıştım.

Sonraki serginizin ideolojisi neydi?
İkinci sergim, Ertuğrul Ateş ile yaptığımız bir sosyal sorumluluk projesiydi. Sevgi, saygı ve hoşgörü üzerineydi. Fotoğraflarımın üzerine Ertuğrul boyayla müdahale etmişti; bir bakıma fotoğrafla resmin bağını da ortaya koymuştuk. Serginin tüm gelirini de

Down Sendromu Derneği'ne bağışlamıştık. Üçüncü sergim ise body painting festivallerinde çektiğim fotoğraflardan yaptığım kolajlardan oluşuyordu. Şimdi yeni bir sergi planlamak istiyorum, aklımda fikirler var fakat son zamanda bir türlü işten vakit bulup arşivi karıştıramadım.

İşinizle sanatınız arasındaki zaman dengesini kurmak zor oluyor mu?
İnsan istiyorsa her şeye zaman ayırabilir. Evet, iş hayatının yoğunluğunda bazen istediğiniz zamanı satın alamıyorsunuz ama bir noktada gerçekten istiyorsanız kendinize o alanı yaratıyorsunuz. Çünkü her şeyin yapılması, üretilmesi, teslim edilmesi gereken bir zamanı var. Ben ne olursa olsun herkesin ilgi alanına bağlı bir hobisi olması gerektiğine inananlardanım. Kimisi balık tutabilir, kimisi yelken yapabilir. Ya da benim gibi birçok kişi de fotoğraf çekebilir.

Altta: Nejat Türkmen'in Duvarın Diyalektiği sergisinden iki fotoğraf.

Sağ sayfada (soldan sağa): Henri Cartier-Bresson'un bir fotoğrafı ve René Burri'nin 1960'da çektiği Sao Paulo fotoğrafı. (Her ikisi de Nejat Türkmen'in koleksiyonundan.)

Bir önceki sayfada: René Burri'nin 1960'da çektiği Rio de Janeiro fotoğrafı. (Nejat Türkmen'in koleksiyonundan.)

Sanatçı Mustafa Ata'nın Triko Mısırlı için hazırladığı çizimler eşarplara basılmıştı. Yani iş hayatınızla sanatı da birleştirdiniz bir noktada.
Mustafa Ata benim dostum; atölyesinde yaptığımız bazı konuşmalarda sanatın sadece galeri ve müzelerde olmasının ötesindeki sorumluluklarını tartışırdık. İkimiz de sanatın daha ulaşılabilir olması gerektiğinde hemfikirdik. O proje fikri de öylece filizlenmişti; sanatın evrilebileceği formları düşünerek, doğru anda bir ürüne dönüşebileceğine inanarak.
Sanatın "moda" biçimi gibi algılanmasına, çabuk çıkan ve aynı hızla sönen sanat alanlarına karşıyım ama diğer taraftan sanatın modayı etkileyebileceğini düşünüyorum. Bu minvaldeki projelerimizi de devam ettireceğiz.

Marka ve sanatçı arasında kurulan işbirliklerinde fikir ayrılıkları yaşanabiliyor. Sizde işleyiş nasıldı?
Egolar devreye girerse mutlaka sıkıntı çıkıyor. Fakat gerek Mustafa Ata, gerek ben bu durumun farkındaydık ve egoları bir kenara koyduk. Öyle ki birbirimize "sen nasıl istersen öyle olsun" diyip duruyorduk. Bu sayede çatışmaya girmeden proje kolaylıkla ilerledi. Ama bu herkesle yakalayabileceğiniz bir etkileşim değil.

> "Yoğun iş hayatında bazen istediğiniz zamanı satın alamıyorsunuz ama bir noktada gerçekten istiyorsanız kendinize alan yaratıyorsunuz."

Pazarlama açısından bu projenin faydalarını gördünüz mü?
Muhakkak oldu. Triko Mısırlı'nın çok özgün, sadık bir müşteri kitlesi var. Müşterilerimiz genelde orta yaş ve üzeri. Biz de onlara sanatsal bir ürünü, alınabilir-hediye edilebilir-kullanılabilir bir nesne olarak sunmak istedik. Ve hayli ilgi gördük.

Bu işbirliği de sanata ne kadar ilgili olduğunuzu gösteriyor ama, koleksiyonunu yapacak kadar ilgi duyduğunuz başka şeyler var mı?
Che Guevera ile alakalı her şeyi biriktiriyorum. Fotoğraflar, resimler, heykeller ve objelerle geniş bir Che koleksiyonum var.

Küba'ya gittiniz mi?
Tabii ki ve tamamen Che için... Havana'da kalmıştım, klasik tur yapmadım, sadece bir günlüğüne Santa Clara'ya Che'nin mozolesinin olduğu yere gitmiştim. Orası devrimin yıkıldığı yer ve Che'nin mezarıydı. Ne hissetiğimi görmem lazımdı.

Böylesi hatırladığınız, fotoğraflamaktan keyif aldığınız bir lokasyon var mı?
Hayır, spesifik bir yer söyleyemem. Ama Graffiti'ye yeni merak salmış biri keşif gezilerine Berlin'den başlamalı. Kişiye graffiti felsefesini aktarabilecek en doğru ilk yer, Berlin. Sıralamayı bana göre Londra ve New York takip ediyor. Ben bir de artık yalnızca duvara yapılmış boyaların peşinde değilim, benim için poster, afiş veya parçalanmış kağıtlar da hikaye taşıyor. Bunu en rahat bulduğum şehir de, Londra.

Sizin için fotoğraf çekerken ideal çalışma ortamı nedir? Yağmursuz bir hava mı, iyi bir fotoğraf makinesi mi, keyifli bir gün mü?
Kesinlikle o gün hiçbir planımın olmaması lazım. Evden/otelden çıktığımda tek amacım fotoğraf çekmek olmalı. Alışveriş yok, iş yok...

Analogla başlayıp dijitale döndüğünüzü söylüyorsunuz. Ve bugün Instagram diye bir gerçek var; sosyal medyada sanatçı olanlar hakkında ne düşünüyorsunuz?
Bana kalırsa bundan sonra fotoğrafçıların işi çok zor. Önceden de bir sürü kişinin küçük dijital fotoğraf makineleri vardı, her yere onlarla gidiyorlardı, turistikleşen mekanlarda fotoğrafçıların dikkat çekici kareler yakalaması imkansızlaşmıştı. Telefonlar durumu daha da değiştirdi. Bu kez herkes fotoğrafçı oldu. O yüzden artık fotoğraf sanatçılarının eski usulde varlıklarını sürdürmeleri pek mümkün gözükmüyor. Koleksiyonerlere hitap edebilmek için yeni bir perspektif doğmalı. Ama açıkçası iyi fotoğraf çekenlerin sayısı da fazla; Instagram'da çoğu profesyonel ismin yakalayamadığı kadrajlar görmek beni hayrete düşürüyor. Tesadüfen o an yakalanmış olabilir elbette ama yine de bu sonucun güzelliğini değiştiremiyor.

Buradan kadrajın teknikten daha önemli olduğu sonucunu çıkarabilir miyiz?
Fotoğrafı bir hatıra olarak bilgisayarınızda saklamayacaksanız, iyi bir fotoğraf elde etmek için makinenizin kalitesi gayet önemli. Ama çok iyi bir makineniz olup, estetik bakışınız olmayınca da fotoğraf çekmenin bir anlamı yok. Yani sanatçı ikisi arasında bir denge kurmalı.

Sizin koleksiyonunuz için öncelikle takip ettiğiniz sanatçılar kimler?
Graffiti fotoğrafçılığında kimseyi takip etmiyorum. Zaten gördüğünüz bir duvarı üç ay sonra bambaşka bir halde bulabiliyorsunuz. Dolayısıyla sokak sanatçılarını takip etmek yeterli oluyor. Bunun dışında çok beğendiğim önemli sanatçıların başında Ara Güler, Merih Akoğul, Henri-Cartier-Bresson, Elliot Erwitt ve René Burri var. Şimdi 270 eserin yer aldığı koleksiyonumu Ara Güler ve Henri-Cartier-Bresson'un eserleriyle başlatmıştım.

En sevdiği saat
Rolex Cosmograph Daytona

Saatler sizin için gelecek nesillere aktarılacak objeler mi, yoksa size yansıttığı fonksiyonellikleri mi daha önemli?
Önceleri saat yalnızca kendimi düşünerek aldığım bir şeydi. Ancak sonra babamın bana hediye ettiği saati kaybedince bu düşüncem değişti. Babamın saatinin yerine koyabilmek için yeni bir saat almıştım. Ve ara ara bu saati taktığımda bu anıları hatırlıyorsam, herhalde saatlere de geleceğe bırakılabilecek bir hatıra olarak gördüğümü de söyleyebilirim.
Günlük kullanım için seçeceğiniz bir saatte ne ararsınız?
Saat benim için aynı anda bir prestij ve de ihtiyaç. Yani bana göre saat kullanımı iki amaçlı. İlki ihtiyaç; mesela ben halen telefona bakmak yerine kolumdaki saate bakıyorum. İkincisi de prestij; çünkü zevkinizi gösteren bir öge. Erkeklerin yegane aksesuarı olduğu *için de önemi fazla.*
Buradan çıkıp bir saat almaya gitseydik, ilk tercihiniz ne olurdu?
Hiç düşünmeden cevabım, Rolex.
Beğendiğim o kadar çok modeli var ki...

> "Önceleri saat yalnızca kendimi düşünerek aldığım bir şeydi. Ancak sonra babamın bana hediye ettiği saati kaybedince bu düşüncem değişti."

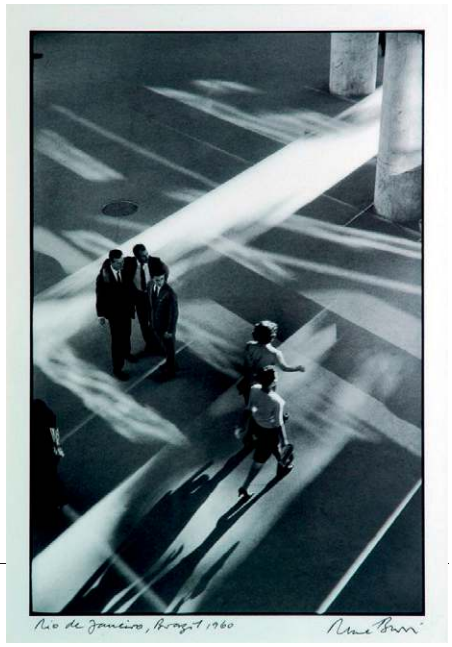

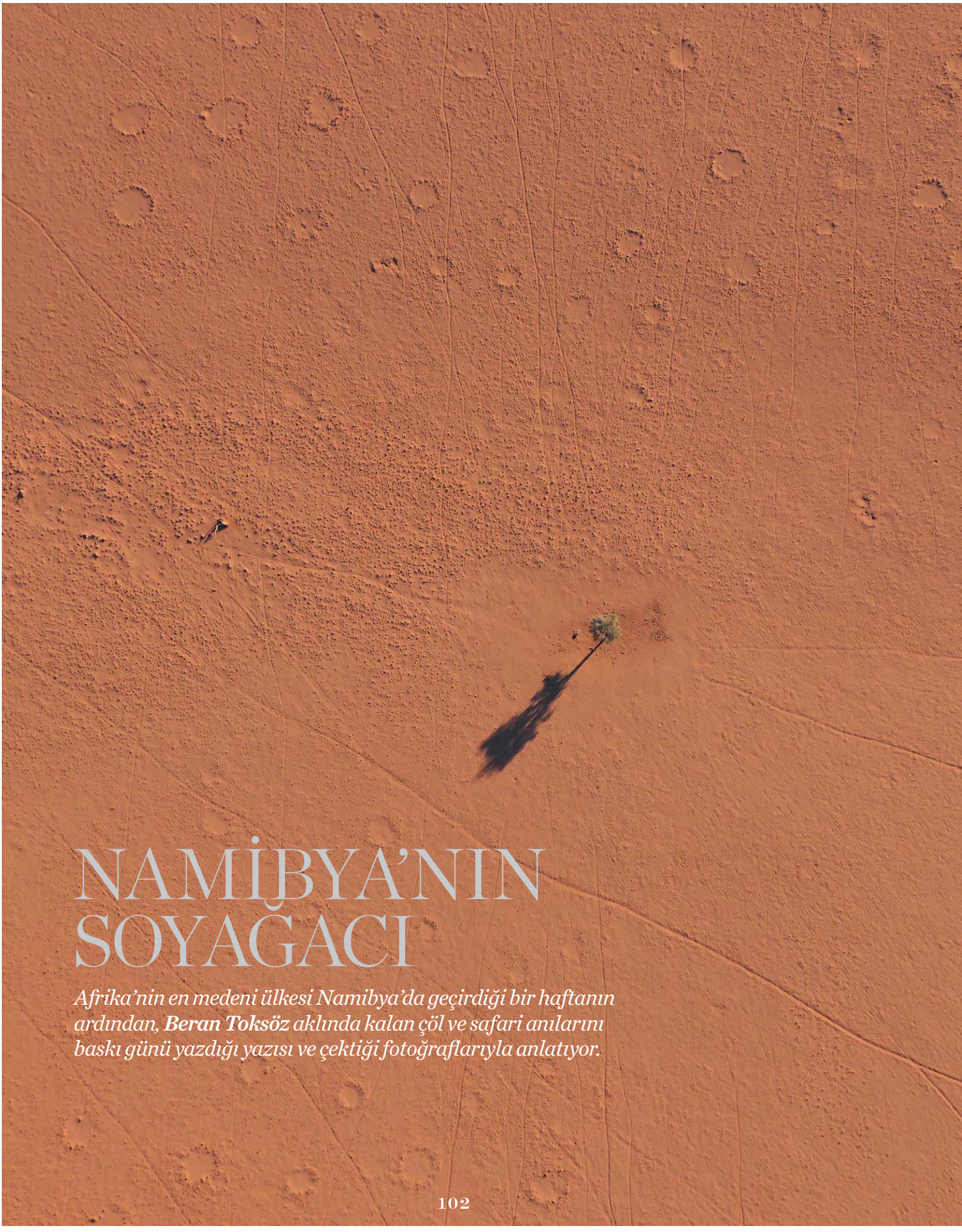

NAMİBYA'NIN SOYAĞACI

*Afrika'nın en medeni ülkesi Namibya'da geçirdiği bir haftanın ardından, **Beran Toksöz** aklında kalan çöl ve safari anılarını baskı günü yazdığı yazısı ve çektiği fotoğraflarıyla anlatıyor.*

Sossusvlei'de yaptığımız balon turunda 600 metre yukarıdan fotoğrafladığım, bilimsel olarak açıklanamayan fairy circle'lar.

Okul yıllarımdan beri coğrafyaya duyduğum meraktan aklıma yer eden bir hatıram var: Afrika 'nın güneybatısındaki Namibya'nın, haritanın sol üst köşesinde yer ettiği bıçak gibi çıkıntısına bakıp, orayı hayal etmek. Ama açıkçası çok da güvenli bir senaryoda hayal etmiyordum. Neticede bağımsızlığını almıştı ama Güney Afrika'daydı. Gelişmemiş bir ülke olabileceğini de düşünüyordum.

Ve Namibya, yıllar sonra, Mirgün'den (Mirgün Cabas) bir grup arkadaşıyla Namibya'yı baştan sonra katedeceğini duyduğumda beni tekrar yakalamış oldu. Bir başka mayısta da (mayıs, oraya gitmek için en ideal sezon çünkü kış ılımanlaşıyor) ben organize olacağım diye kendime söz vererek, bir çocukluk hayalini hatırlamanın mutluluğunu hissettim.

Gel gelelim, 2017'de sonunda her şeyi ayarladım. Yine hep ismini duyup denemek istediğim seyahat acentası &Beyond'u da bu maceraya dahil ederek, Afrika kıtasında bu kadar uzun olacak ilk seyahatimin tansiyonuna daha da heyecan ekledim. Tek başıma 10 gün... Program yapmak pek de kolay olmadı.

Zira öncelikle Namibya'ya gitmek için fazla seçeneğiniz yok; Qatar Airways, Lufthansa veya Türk Hava Yolları ile birlikte bir kombinasyon yaratmanız gerekiyor. Tüm bunlarla yaptığım yazışma silsilesinden sonra, en nihayetinde mümkün olabilecek en kısa aktarma ve bekleme süreleriyle biletlerimi hallettim. Bu noktada sabit fikirli bir duruşumu da değiştirmiş oldum; bundan üç sene evvel THY dışında bir firmayla uçmayı asla istemezdim, hatta işi gitmemeye kadar uzatırdım.

Biletlerden sonra Namibya programı kısmında ise &Beyond her şeyi ayarladı. Program çok yoğun ama gayet etkindi. 9 günde 3 farklı yer; önce güney, sonra kuzey, son olarak orta bölgeler ve Windhoek'tan dönüş. Girişte Namib çölünde kafa dinleyeceğim; gelişmede Ongawa'da kişiye özel safari keyfini süreceğim; sonuçta da Okanjima'da daha turistik bir moda geçip, vahşi hayvanları takip edeceğim, yürüyerek safari yapacağım. Kısacası bu yazıdaki rota sizin için de böyle olacak. Ve bunları gerçekleştirmemiz için dostlarım, geriye bir tek vize almak kalıyor.

Ve ben vize mevzusunda dürüst olmam gerekirse yine çocukluğuma bir nebze de olsa geri döndüm: Vurdumduymaz davrandım, vizenin nasıl alınacağını araştırmaya, seyahate 1 hafta kala koyuldum. Tabii Namibya konsolosluğunun ülkemizde olmadığını da o zaman öğrendim. İnternet üzerinden bulduğum birkaç acentadan, "geçmiş olsun" cevabı alınca, çözüm üretmek başa düştü. Onlara göre vize için en az iki hafta lazımmış, pasaportu Berlin'e Namibya konsolosluğuna gönderiyorlarmış, orada inceliyorlarmış, onay veriyorlarmış, vizeyi basıyorlarmış, size pasaportunuzu geri yolluyorlarmış... İnanmayınız. Daha doğrusu, ben biletlerimi almış, seyahatle ilgili tüm ödemeleri yapmış ve gerekli aşıları

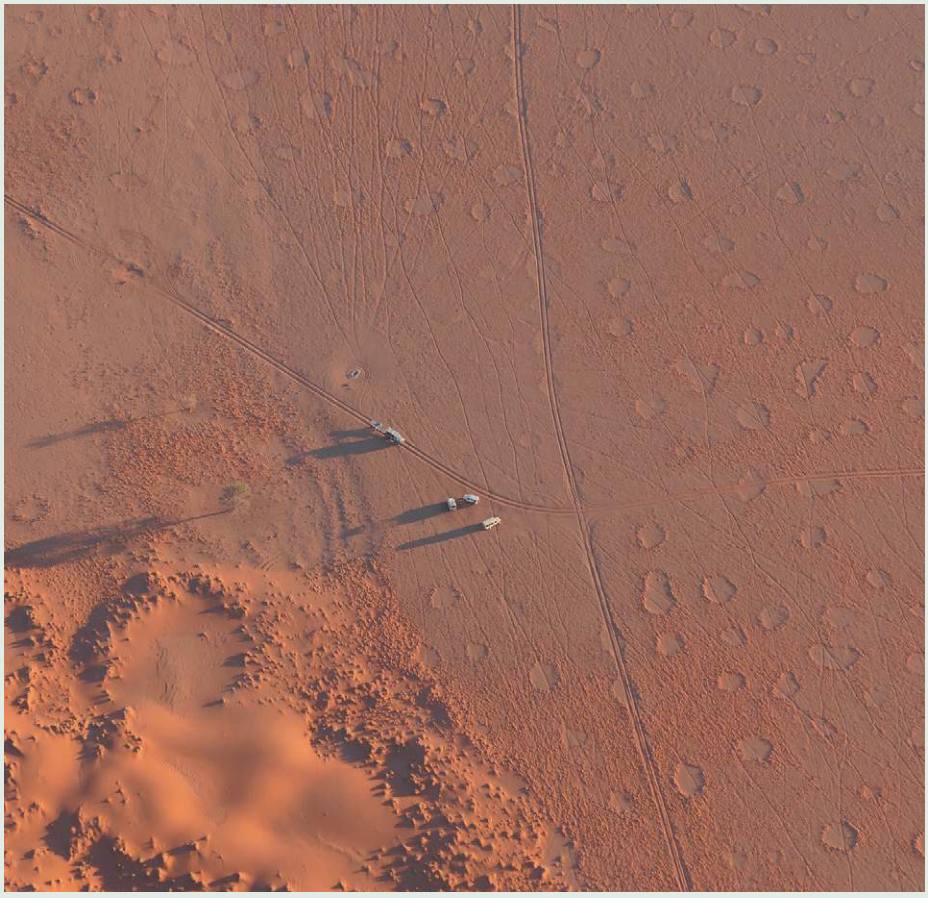

olmuşken, inanmamayı seçtim. Pes etmeyip, Namibya konsolosluğunu aradım. Tek söyledikleri, "salı sabahı Berlin'e gel, öğlen vizeni al" oldu. "Emin misin?" diye sorduğumda, "neden olmayayım ki vizeyi zaten ben vereceğim" diyen konsolos, yani bana araya bir de kompakt bir Berlin seyahati sıkıştıracak olmamın güzel haberini verdi.

Vizeyi aldıktan sonra geçtim malzeme hazırlığına. Yüksek dereceli sinek savar losyonlar, anti bakteriyel jeller, gece lambaları, 50 koruma faktörlü özel ceketler ve kargo pantolonları, 8x-10x safari dürbünleri, Leica T ve daha önce safari de eksikliğini çok hissettiğim tele zoom yapabilen bir fotoğraf makinesi olarak Leica V-Lux ile, hiç internet erişimim olmayacağı 9 günlük seyahatim başlıyordu.

Qatar Airways ile çok rahat bir uçuş sonrası Doha'ya vardım. Doha'daki Qatar Airways Al Mourjan Business Lounge, etkileyici mimarisi ve sakinliğiyle, Namibya lokasyonlarımdan önce, denemeniz adına ilk önerim olacak. Zira Doha'dan Windhoek'e 9 saat uçmadan evvel, böyle sakin bir mola noktasına ihtiyaç duyabilirsiniz. Ama 9 saatlik uçuş da sizi korkutmasın, nasıl geçtiğini anlamıyorsunuz bile.

Windhoek, Namibya'nın ortasında konuşlanan, 1600 metre rakıma sahip başkent. Ülkenin uzun yıllar Alman kolonizasyonu altında kaldığını biliyordum ama etkisinin bu denli olacağını öngörememiştim; neredeyse herkes Almanca konuşuyor, bir sürü yerde Almanca tabelalar, sokak isimleri var. Hatta bazı binalar dahi Alman mimarisine göre yapılmış. Bana enteresan gelen ise, Namibya'nın geleneksel tatlısının Apple Strudel olmasıydı. İndiğimde havanın 5 derece olması yaşadığım şokun ardından, en şaşırdığım şey Apple Strudel idi.

Namibya'nın genel nüfusu 2.3 milyon ve Windhoek'te 250 bin kişi yaşıyor. Ülke, Dünya'nın metrekare başına en az insan düşenlerinden. Yüz ölçümü 824 bin kilometrekare; metrekareye yaklaşık 2 insan düşüyor. Bağımsızlığını 21 Mart 1990'da kazanan Namibya'da 14 etnik grup mevcut ve 16 farklı lisan kullanılıyor. Ama neredeyse herkes Almanca konuşabiliyor. Genel geçim kaynağı tarım, balıkçılık madencilik ve turizm. İş oranının yüzde 46'sı tarıma dayalı. En hızlı gelişen sektör ise, et voila! Turizm. Para birimi Namibya Doları ama kur, Güney Afrika Dolarına endekslenmiş. Hatta bütün ülkede Güney Afrika Doları da geçiyor. Muhtemelen birkaç yıl içerisinde Namibya Dolarını tamamıyla tedavülden kaldırmayı planlıyorlar. Zaten 10 günlük seyahatim süresince yediğim, içtiğim, gördüğüm ve dokunduğum her şey, neredeyse Güney Afrika'dandı ve her yer Güney Afrikalılar tarafından işletiliyordu. Burada İngiliz ve Alman sömürgesi olmasının garip bir pozitif efektine değinmem de gerek. Namibya'nın her yerinde musluk suyu içebiliyorsunuz. Afrika'da herkesin korktuğu musluk suyu, Namibya'da son derece temiz.

Her neyse, ülkemizde Wikipedia'ya giremiyorken, size bu bilgileri vermeden geçemezdim. Ama artık Windhoek'tan ve soğuk havasından ayrılabilirim. Hosea Kutaka uluslararası havaalanından, Eros havaalanına gidecek 45 dakikalık araç transferine geçiyorum. Bu sırada Namibya'da 46 adet kısa menzilli ve pervaneli uçakların iniş yapabileceği hava pistinin olduğunu öğreniyorum. Hiç beklemediğiniz kervan geçmez dediğiniz yerlerde, bir rüzgar gülü ve pist işaretleri görüyorsunuz ve de destinasyona vardınız.

Ben de Eros'tan güneybatıdaki Sossusvlei'ye, yani Dünya'nın en yaşlı çölünün (80 milyon doğum gününden bahsediyorum)

Doha-Windhoek arası 9 saatlik uçuş sizi korkutmasın, çabucak geçiyor.

Üstte: Sossusvlei'deki Namib Çölü'nün kuşbakışı görüntüsü.

Sağda: Sossusvlei bölgesinde yaşayan ve susuzluğa en çok dayanabilen Oriks. Aynı zamanda oriks figürü Qatar Airways'in resmi logosunda kullanılıyor.

Solda: Sossusvlei'de kaldığım &Beyond Lodge'un gözlemevinden gözüken manzara.

Sol altta: Namib Naukluft Parkı'ndaki Dune 45. Yazıda bahsettiğim zorlu fotoğraf buydu.

bulunduğu topraklara vardım. Yolcuğum, destinasyonum kadar etkileyiciydi. Cessna 150'de yanımda pilot ve co-pilot koltuğunda da ben. Uçuş yüksekliği 6-7 bin feet civarı. Azami hız, 200 km. Sıcak havanın yükselmesinden dolayı orta şiddetli sarsıntılar da var. Belgesel mi çekiyorum? Emin değilim, zira seyir esnasında iniş yaptıktan sonra V-Lux ile fotoğraf da çekiyorum, iyice havaya girdim.

Ama kalacağım yere ilerleyince turist olduğumu hatırlıyorum. Namib Rand doğal rezervinin içerisinde bulunan AndBeyond Sossusvlei Desert Lodge, 10 adet villadan oluşuyor ve etrafı sıradağlarla çevrili. Önünde uçsuz bucaksız bir manzara var, evet, şimdi turist oldum. O yüzden turistik bilgilere geçebilirim. Çöl safarisi dendiğinde aklınzıa çok fazla hayvan gelmesin, 3 gün boyunca en fazla göreceğiniz hayvan çöle dayanıklı oriksler olacak. Kayalıklarda ve fosilleşmiş çölde, leopar, zebra, zürafa ve aslanlara da rastlayacaksınız, ama az sayıda. Ben oradayken, bir leoparın en son dört ay önce görüldüğünü söylemişlerdi.

Dolayısıyla burada daha çok çöl keşfine ve dinginliğe konsantreyiz. Gündüzleri sıcaklık 29 derece olsa da rutubet neredeyse hiç olmadığından ısıyı fazla hissetmiyorsunuz. Akşam 5'ten sonra ise, açık safari aracında soğuğu hissetmeye başlıyorsunuz. Öğleden sonra 3 ile 6 arası günün ikinci aktivitesi planladığı için bu turda soğuğa hazırlıklı olmak isteyebilirsiniz.

Programda sabah 6-9 arası ilk aktivite, dinleme sonrası ikinci aktivite yer alıyor. Dinlenme sırasında lodge'da isterseniz masaj yaptırabiliyorsunuz. Ama benim gibi hiperaktifseniz, kamp sakinlerinin çoğuna göre daha yoğun bir program ayarlayabiliyorsunuz. Zira ben böylece üç günüme, akşam çöl turu, balon ile çöl turu, büyük safari turu, atv ile kum safarisini sığdırdım. Lodge'un profesyonel gökbilimcisi ile en tepede bulunan gözlemevinde Meade LX200R teleskopuyla her gece saatlerce yıldızlar hakkında aldığım dersler ve yaptığım araştırmaları da sayayım mı? Namibya'da, tüm Afrika'da olduğu gibi, gökyüzü Kuzey Yarımküre'nin aşırı kirlenmiş gökyüzüne göre çok daha berrak ve karanlık. Tek eksik, Kutup Yıldızı.

Yıldızları oldukları yerde bırakıp, üçüncü gün gittiğim Namib Naukluft Doğal Parkı'na geri dönüyorum. Parkta tüm araçlar birbiriyle yarış halinde. Çünkü parkın içinde kalmıyorsanız, giriş-çıkış saatleriniz parkın açılışı ve kapanışına uymak zorunda. Yani gün doğumu ve batımına. Sossusvlei'ye girdiğinizde her iki tarafınıza yayılmış V şeklindeki kum tepelerini görüyorsunuz. Bu parkı zaten yeryüzünün en fazla resmi çekilen kum tepesi unvanıyla tanıyacaksınız: Dune 45. İsmi parkın girişinden 45 km uzakta olmasından geliyor.

Dune 45, parkın en yükseği değil, sadece en popüleri.

Orada benim fotoğraf maceram biraz daha farklı oldu... Ama size kimse ayak basmadan Dune 45'ın fotoğrafını çekmek için girdiğim yarışın bir videosunu izletmeyecek ya da anlatmayacağım. (Hala havalı bir belgeselci tarafım da var ne de olsa.) Sadece şunu söyleyebilirim ki, başlangıç noktasından gayet basit gözüken tırmanış, pek de göründüğü gibi değil... Üstelik Dune 45, parkın en yükseği bile değil, sadece en popüleri. Kurumuş ağaçların bulunduğu tuzlu alan, Deadvlei düzlüğü de parkın bir diğer popüler mekanı. Tuz göllerinin kuruması sonucu aşırı sıcakla her şeyin kavrulduğu bu alanda, ağaçlar o kadar kurular ki, üzerlerinde bakteri bile yaşamıyor.

Bu gerçeküstü manzaralardan sonra, Sossusvlei'de gidilebilecek en uç noktaya gidiyoruz. Oradan 20 km sonra çöl Atlantik Okyanusu'yla buluşuyor. Ama parkın içerisinden okyanusa gidilmiyor. Çöl, Atlantik'ten taşınan kumların, sert rüzgarlarla Namibya'nın Botswana sınırındaki Kalahari Çölü'nden gelen kumların savaşı sonucu oluşmuş. Ve bu savaş devam ediyor, her sene yüksekliği biraz daha artıyor.

Sonra, Sisreim kanyonunu görmeye gidiyoruz. 30 metre derinliğindeki kanyon kilometrelerce sürüyor. Öğle vaktinde sıcak kendini kış olmasına rağmen fazlasıyla hissettiriyor. Yaz olsaydı bu seyahat ile başa çıkamayabilirdim. Akşam olduğunda, serinlikle birlikte fosilleşmiş çöle doğru yola koyuluyorum. Sonu olmadığını düşündüren bir çölde gün batımı çizgisine doğru otomobil sürüyorum. Açıkçası Land Rover reklamı olabilecek anlar yaşadım sanıyorum... Ama yükseklik korkunuz yoksa çölü balona binerek gezmenizi de tavsiye ediyorum. Bilimin henüz açıklayamadığı 5-6 metre çapındaki hiçbir bitki gelişiminin

Fotoğraflar Beran Toksöz

Solda: Ongawa'da gördüğüm gergedan ailesinin ebeveynleri.

Altta: Etosha'daki 80 su birikintisinden birinde zebraların su içme ritüeli.

görülmediği 'fairy circles' adı verilen dairelere tepeden bakmak, biraz ürpertici ama insanoğlunun evreni anlama yolunda daha katetmesi gereken çok mesafe olduğunu hissettiriyor. Bazı söylentilere göre ufoların gelişiyle oluşmuş, bazılarına göre termitler yuva kurmak için açmış, bazılarına göre de granit kristallerinin dairesel olarak yaydığı radyoaktif maddeler bitki örtüsünü öldürmüş. Ama hangisi olduğunu henüz bilmiyoruz. İmajinasyonunuza göre inancınızı şekillendirebilirsiniz. Ben de böylelikle çölden ayrılabilirim. Sıra, safariye geldi.

Seyahatin ikinci bölümü, Namibya'nın en büyük doğal parkı Etosha'nın sınırındaki Ongava özel koruma alanı. Afrika'nın pek çok yerinde doğal parklarla beraber, yüzlerce kilometre karelik alana yayılmış özel işletilen parklar da mevcut. Doğa hakkında özel işletme lafı geçmesi sizi kızdırmasın. Zira bu parklarda vahşi yaşam daha iyi korunuyor; işletilen kamplar tek çatı altında olduğu için çevreye daha duyarlılar. Ongava da, 30 bin hektar alana yayılan, 4 adet konaklama imkanı sunulan bir park. Ben tamamen doğanın içinde olmayı tercih ettiğim için hiç korunması bulunmayan çadırlarda kaldım. Ama meğer sonradan anladım ki bu seçimle birlikte, geceleri pek uyuyamamayı da kabullenmişim. Çünkü bir aslanın kükremesi veya avlanırken kendini hazırlayıp tekrar toplanmak için çıkardığı sesler, 5 kilometre öteden duyulabiliyormuş... Gece bu sesleri duyduğunuzda uzaklığı kestiremediğiniz için metraj tahminlerinde mübalağa yapmakta özgürsünüz. Ve bu özgürlük uykunuzu kaçırabiliyor. Elinizde olan bilgi de şu: "Eğer aslan görürseniz sakin olun, size doğru hamle yaparsa da kaçın." (Teşekkürler, bu kısa ve öz açıklama için.) Dolayısıyla çadırınızdan kendi başınıza çıkmak kesinlikle yasak, ortak alana ve safariye çıkacağınız alana, öğlen saati hariç hep makineli tüfek taşıyan ranger'lar eşliğinde yürüyorsunuz. Gece ses yapamıyorsunuz.

Fakat, "Ongava," gergedanların mekanı demek. Bu da fazlaca beyaz ve siyah gergedan göreceğiniz anlamına geliyor. Benim merak ettiğim de, akşam safarisinde çokça gördüğüm aslanlardan ziyade, yürüyerek gerçekleştireceğimiz gergedan safarisiydi. Tabii bir problemimiz vardı, 300 kilometrekarelik bir alanda gergedan aramak, Edremit Körfezi'nde yunus aramaya benziyordu. Ama yine de tüm teçhizatım ve dileklerimle walking safari'den beklentim fazlaydı. Ve 4 saatlik arayıştan sonra yaklaşık 14 gergedandan oluşan bir aileye rastladık. Kurallar basitti. Sessiz olacaksın, dikkat çekmeyeceksin, görüş mesafesi 15 metre olan gergedanın kafasını karıştırmayacaksın. Ve sonuçta, içlerindeki hiyerarşi, yavrularını koruma psikolojisi, uzağı göremedikleri için sadece bana kitlenip beni izliyorlarmış gibi hissettirmeleri, yere ayaklarını vurduklarında o titreşimi iliklerime kadar hissetmem... Ongava'da unutamayacağım bir aile ile tanışmıştım.

Benim annemin kaygısı da, aramızda 9 bin kilometrelik görüşememe mesafesinde, üşüyüp üşemediğim idi. Çünkü -kulağa saçma gelebilir ama- Ertuğrul Özkök'ün gazetedeki köşe yazısını okumuş ve benimle aynı tarihte Afrika'da olduğunu öğrenmiş. Bunun üzerine ne zaman telefonda konuşsak, her seferinde Ertuğrul Özkök'ün üşüdüğünü dinledim, haliyle bu konu benim için bir Namibya klasiğine dönüştü. Bu yüzden gece odamın önündeki su birikintisine gelip, 4 saat gitmeyen 2 gergedanın birbirlerine (ya da bana) verdikleri resitalde kimi konuştuklarını çok merak ediyorum. Belki de birbirlerine annelerini anlatıyorlardı.

Ertesi gün, Ongava'nın 80 katı büyüklüğündeki Etosha Ulusal Parkı'nı görünce, Namibya için, 10 gün ayırmanın kesinlikle yeterli olmadığını anladım. Etosha'da tanıştığım bir aile, 20 gündür parktaymış. 1 haftalığına Namibya'ya geldiğime kimse inanmıyordu. Ortalama seyahat süresi en az 3 hafta olmalıydı. Ama elbette bu aileler, Avrupalı ve Amerikalı olduğu için, Türkiye'den farklı bir tatil algısına entegreler...

Neyse ki daha Türkiye'ye dönmedim, devam ediyorum. Etosha'daki program, parka yayılmış 80 adet su birikintisi arasında gidip gelerek, hayvanların su içme ritüelini yakalamak üzerine kurulu. Parkta off-road yasak. Ongava'dan sonra, bir bakıma daha hayvanat bahçesi izlenimi yaratıyor. Hayvanları gözlemlemek açısından hiç şüphesiz mükemmel ancak her su birikintisinde sabırlı olup beklemeniz lazım. (Hiperaktifim demiştim, değil mi?) Ama Etosha'da yine de "Big 5" göremeyeceksiniz. Fil, bufalo, leopar, gergedan ve aslandan oluşan Big 5 için Namibya'nın kuzeydoğusuna, yağmur ormanlarının bulunduğu Zambezi'yi ve Caprivi'yi rotanıza eklemelisiniz. Namibya'da otomobil kiralamak ve düzlükler sayesinde kendi kendinize safari yapmak çok rahat olduğundan, böyle geniş çaplı bir seyahat planlamanızı tavsiye ederim.

Üstte: Okanjima'da yürüyüşte rastladığım zürafalar.

Solda: Etosha'daki bir su birikintisi kenarında bir süre bekledikten sonra yakaladığım fil sürüsü.

Ben ise Etosha'da kalmak istemedim ve Ongava'daki en yakın arkadaşım sıcak su torbası ve aslan sesleriyle geçirdiğim 3 günün ardından, ve Cessna 150'deki 1 saatten sonra, son durağım Okonjima'ya geçtim. Sonuncu destinasyonuma gelirken kendime bir hedef belirlemiştim: Ongava'daki çadırımda masanın üzerinde bulunan Kamerunlu Namji kabilesinin çocukları için ahşap bebekleri boncuk ile süsleyerek yaptıkları bebeklerden edinme görevi. Obje koleksiyoneri olduğumu bir QP okuyucusuysanız çoktan biliyor olmalısınız. Ama bu görev için tüm Ongava yönetimini, yerel rehberimi hatta Güney Afrika merkezli Andbeyond görevlilerini teyakkuza geçirdiğimi bilmiyorsunuz. Ama önceden de belirttiğim gibi turumun son ayağı bir nevi klasik Roma seyahatiydi. Ben de duruma ayak uyduruyordum.

Tabii safari kısmının da turistik olması biraz hayal kırıklığı yaşatıyor. Görmek istediğiniz vahşi hayvana göre program seçip vericilerle onları bulup sonra yürüyerek takip etmek... Bu tür bir planlamayla, o muhteşem 6 günden sonra, sudan çıkmış balık gibi hissedebiliyorsunuz. Dezavantajı avantaja çevirmenin tek yolunu da nefesim kesilene kadar hiking ve trekking yapmakla buldum. Ama hakkını vermeliyim, çita, leopar ve sırtlan izi sürmek, kendi başıma ürkütücü warthog'ları (düğmeli domuz) korka korka izlemek, sistem ne kadar turistik olsa da, yine de müthiş bir deneyim.

Ve derken, 9 gün sona erdi. Ama Namibya macerasını bitirmek istemiyordum. Yerlilerden bir market alışverişim sırasında Okahanca diye bir yer duymuştum, sonradan bunun Okahandja ve Windhoek'a 100 km uzaklıkta, lokal el işi pazarıyla meşhur bir şehir olduğunu öğrenince, Cessna uçuşumu iptal edip, 4 saatlik road trip için yine yola koyuldum. Ve direksiyonun hiç kıvrılmadan dümdüz devam ettiğim bu yolculuk, bana bir söz daha verdirdi: Namibya'ya tekrar gelmek. Kendi başınıza bile inanamayacağınız kadar güvenli ve temiz olan Namibya, çöl, yağmur ormanı ve okyanusu barındıran ekolojisiyle, muhakkak gidilmesi gereken bir ülke. Sadece önceden gitmiş biri olarak başımdan geçen üç hususta işinizi kolaylaştırabilirim... Birincisi, el işi tufanına kapılıp 22 adet Namji bebekle dönmemek, 9 günün sonunda hepsini taşımaya çalıştığınız anlar, rüyalarınıza seyahatin kendisinden daha çok giriyor. İkincisi, seyahat sonrasında bir yazı yazacaksanız, ekip arkadaşlarınızın söylenmelerine rağmen, yazıyı baskı gününde, strese fazlaca maruz kalarak yazın, böylece mizahınız gelişiyor. Üçüncüsü de, dönüş uçağında Ertuğrul Özkök ile karşılaşırsanız, gerçekten üşüyüp üşümediğini, nerede üşüdüğünü ya da madem üşüyecekse peki bu seyahate neden geldiğini sorun. Sonuncusu en azından annenizin ilgisini çekecektir. QP

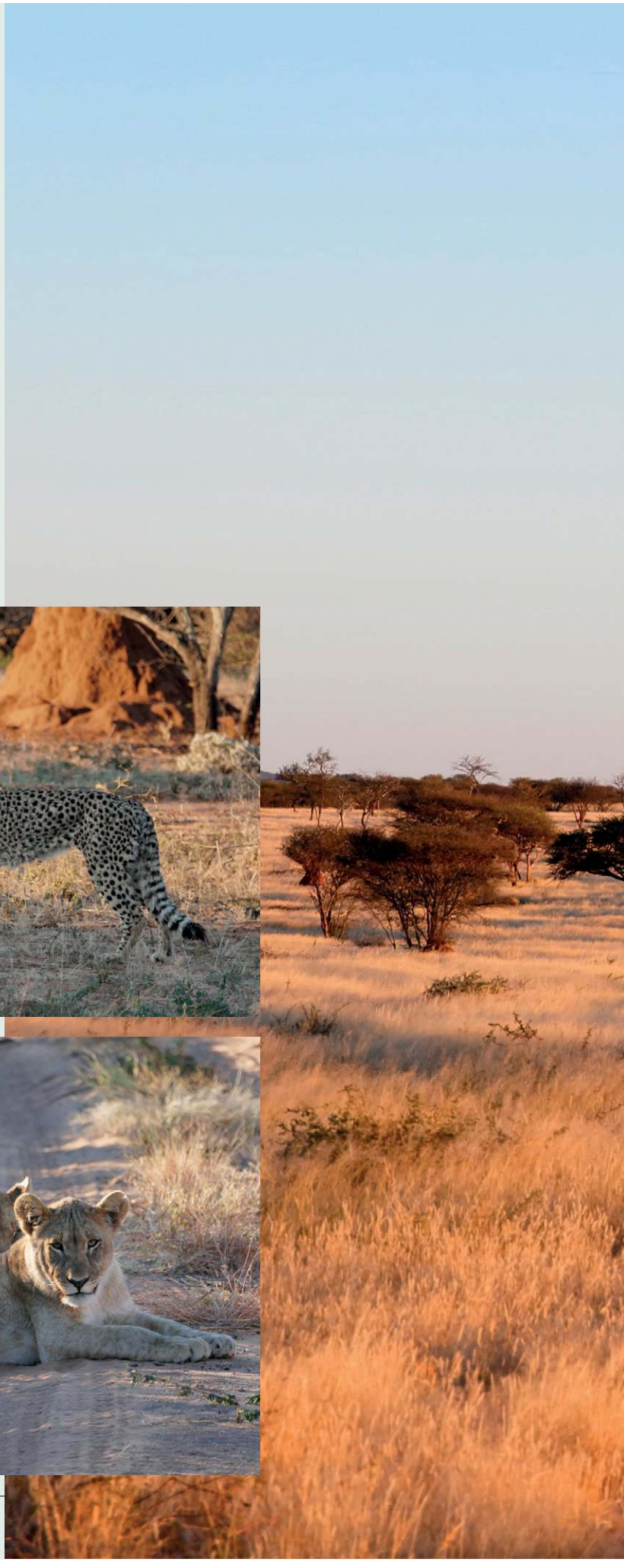

Namibya, çöl, yağmur ormanı ve okyanusu barındıran ekolojisiyle, muhakkak gidilmesi gereken bir ülke.

Solda: Okanjima düzlükleri ve izini sürdüğümüz leopar.

Solda en altta: Ongava'da kaldığım çadıra 50 metre uzaklıkta gördüğüm aslanlar.

MÜZAYEDE

Yazı Erçağ Akın

ULUSLARARASI REPÜTASYONA SAHİP MÜZAYEDELERİN EN SEÇKİN GÜNCEL SATIŞLARI

EN ÇOK KONUŞULAN SATIŞ

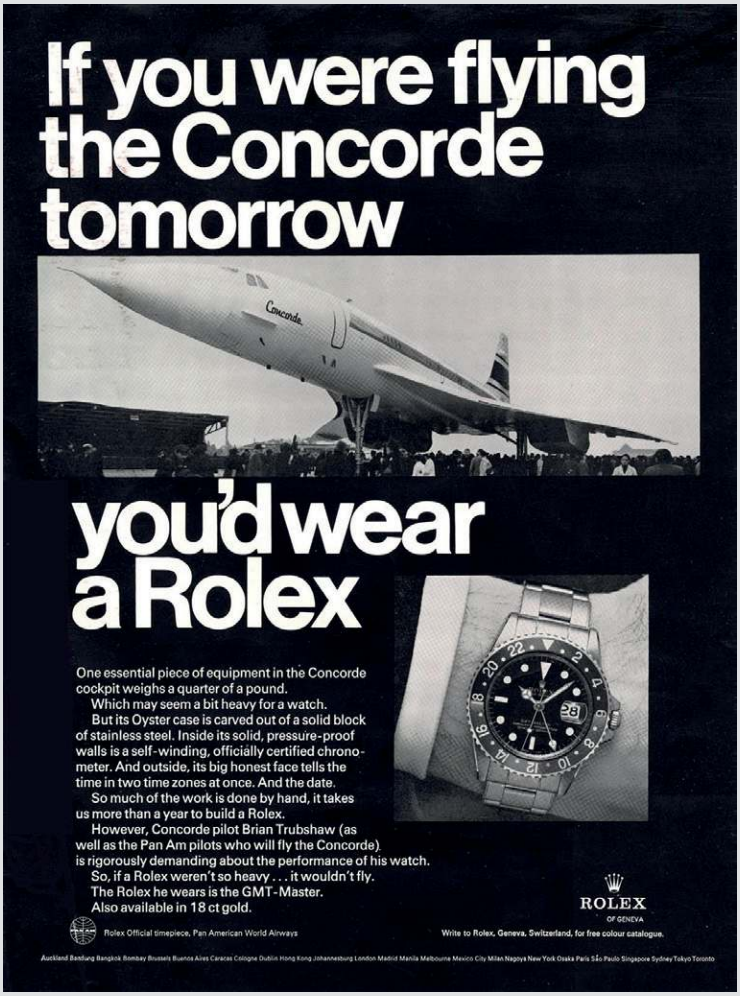

Rolex GMT-Master Ref. 6542

Christie's
New York
21 Haziran
Satış fiyatı:
43.750 Dolar

Charles A. Lindbergh'in ilk solo uçuşunun üzerinden 12 yıl geçmesinin ardından Boeing'in Yankee Clipper olarak adlandırılan uçağı Mayıs 1939'da New York'tan Marsilya'ya ilk hava postası uçuşunu gerçekleştirmişti. Bu gerçek anlamda Atlantik Okyanusu'nun artık sorunsuz şekilde geçilebileceğinin göstergesiydi. Sonrasında Pan Am 27 Kasım 1954'te 9 saat 42 dakikalık ilk tarifeli uçuşunu gerçekleştirmişti ve kıtalar arası mesafe bu andan itibaren hiçbir zaman eskisi gibi olmadı. 50'lerin ortası yeni bir çağın başlangıcıydı ve bu yeni dönem ihtiyaçları da beraberinde getirdi. İlk istekler pilotlardan geldi; jet lag kavramının ortaya çıkmasıyla Pan Am Rolex'ten iki farklı zaman dilimini de gösterebilen bir kol saati yaratmasını istedi. Hem uçağın kalktığı bölgedeki zamanı hem de bulunulan merkezin zamanını göstermek için Rolex, GMT-Master'ı geliştirdi ve ikinci zaman dilimini saatin bezelinde göstermeye karar verdi. İlk GMT-Master, yani Ref. 6542 ya da Pussy Galore böylelikle doğmuş oldu. 1954'te geliştirilen model bakalit bezele sahipti, kırmızı ve mavi gece ve gündüz farkını ortaya koyuyordu; bu renkler sebebiyle bezel daha sonralarında Pepsi Bezel olarak anılacaktı. Ref. 6542 iki sebeple yenilenmeye ihtiyaç duydu; ilki bakalit bezelin kırılgan yapısı ikincisi ise tepe kolunun koruma olmadan pek de sağlam olmaması. Bakalit yerini alüminyuma bıraktı tepe kolu da iki yanına koruyucu çıkıntılar ekledi. Ref. 6542 bu revizyonlar sayesinde 1954'ten 1959'a kadar butiklerde arz-ı endam etti ve yerini belki de en çok üretilen GMT-Master olan Ref. 1675'e bıraktı, zira model 1980'e kadar üretimde kaldı. Christie's'in geçtiğimiz Haziran'da gerçekleşen Rare Watches and American Icons müzayedesi son 6542'lerden birinin ön görülen değerinin neredeyse üç katına satılmasına tanık oldu. GMT-Master hiçbir zaman vintage dokuları kolay yansıtan bir koleksiyon olmamıştı ancak 1959 üretimi saatin üzerinde kahverengi bir deri kayış vardı. Üstelik kadran rengi solmuştu, yani bu bir tropikaldi ve başta Rolex'lerde olmak üzere bu bileşen müzayede parçaları arasında büyük önem arz ediyordu. Model kondisyon anlamında mükemmel olmasa dahi gerekli yeterlikte, bunun yanında kasa genel olarak yaşlanma belirtilerini çok temiz bir şekilde yansıtıyor ve bu GMT-Master türünün ilk örneği. Birden fazla artısı mevcut ve bu durumda neden satış rakamının tahminlerin çok ötesinde olduğu anlaşılıyor.

Harry Winston Opus 4

Sotheby's Londra
19 Eylül
Tahmini satış:
80-120 bin Sterlin

Harry Winston söz konusu olunca hem mücevher hem de saat konusunda sınırlar pek yok. Markanın geçmişinde yer alan isimleri de düşünürsek eğer bu gerçeği bir kez daha fark edebiliriz. Harry Winston da sektördeki zamanı farklı göstermek amacını yaşatan markalardan biri; Rolex, Patek Philippe ya da Jaeger-LeCoultre gibi manüfaktürlerle aynı yolu benimsemeyen ve onların bulunmadığı ligde kendi tarzını yakalamaya çalışan bir maison. Opus serisi de üreticinin bu anlamda güvendiği bir koleksiyon. Hatta Maximilian Büsser'in bu seri üzerindeki etkisi düşünülürse -ki kendisi Antoine Preziuso ile birlikte Opus 2'nin çift yüzlü tasarımını yapmıştı- bu koleksiyonu MB&F'in Horological Machine'lerinin ilk türevi olarak görebiliriz (ne demek istediğimizi daha iyi anlamak için Opus 3'ü inceleyebilirsiniz). Sotheby's müzayedesinde satışa sunulacak olan Opus 4, bu model ailesinin gerçek anlamdaki ilk ultra komplike saati. Christophe Claret'nin yardımıyla hazırlanan dördüncü türev birden fazla komplikasyonla dikkat çekiyor; her şeyden önce kendisi bir minute repeater, saatler çeyrek saatler ve dakikaları belirtebilme özelliğine sahip. Bunun yanında tourbillon komplikasyonu bulunuyor, ayın günlerini gösterebiliyor ve kadranının tam ortasında oldukça büyük bir moonphase göstergesi var. Fotoğraflarda göründüğünün aksine kendisi biraz daha büyük; 44 mm'lik bir platin kasada sunuluyor ve Eylül'de satışı gerçekleşecek olan model 11 numaralı edisyon. Belki daha fazla üretimi yapılsaydı bu Harry Winston'ın satışını gerçekleştirmek Sotheby's'i zorlayabilirdi ancak oldukça az sayıda türevinin olması en azından bir meraklısının Londra'ya gitmesi sayesinde bile satışını gerçekleştirmeye yarayabilir.

A. Lange & Söhne Luna Mundi

Sotheby's Londra
19 Eylül
Tahmini satış: *50-80 bin Sterlin*

İnsanlığın ilk günden bu yana hayranı olduğu bir alan gökyüzü. Yıldızlar ve Ay'ın ışıltısı en başından bu yana gizemli bir hikayeye sahip. Bu yüzden onlara hayranlık duymamız evrimin kontrolünde genetik kodlarımıza işlenmiş dahi olabilir. Hal böyle olunca hemen her sektör yıldızlar başta olmak üzere gök bilimine hassasiyetle yaklaşıyor. Astronomik saatlerin varlığı da yüksek saatçiliğin bu alandaki varlığını temsil ediyor. A. Lange & Söhne bu konuda çok fazla çalışan bir manüfaktür değil, ancak kimlik olarak gökyüzüne uzak da değil. Değerli materyalleri kullanan, el işçiliğine önem veren ve komplikasyonlar konusunda tradisyonel akımları takip eden bir marka; Alman da olunca mühendisliğe de göz kırpıyor ve astronomik komplikasyonlara yönelebiliyor. Üstelik A. Lange & Söhne 2003 ve 2004 yıllarında bunu yaparken teknik anlamda tüm gereklilikleri yerine getirebilmek adına iki model birlikte üretti ve bunların satışını beraber gerçekleştirdi. Sadece iki yıl üretilen A. Lange & Söhne Grand Lange 1 "Luna Mundi" modelleri beyaz ve kırmızı altın kasalarda sunuldu. Beyaz kasalı modeller Luna Mundi/Ursa Major, kırmızı altın kasalı modeller ise Luna Mundi/Southern Cross olarak adlandırıldı. İlk örnek kuzey yarım küredeki saat kullanıcılarına uygun olarak bir moonphase taşırken diğerlerinde ise moonphase'deki tasvir güney yarım küreden gözlemlenebilecek şekilde ayarlanmıştı. Bununla birlikte modellerin mekanizması da saatlerin üç günlük güç rezervine sahip olması adına çift tamburla donatılmıştı. Güç rezervi Lange 1'lerde alıştığımız şekilde saat 2 yönünde gösterilirken saat ve dakika ise 10 konumunda yer alıyordu. Fakat bu alt kadranda ek olarak beyaz altın kasalı model Büyük Ayı Takımyıldızını gösterirken kırmızı altın türev de sadece güney yarım küreden görülebilen güney hacını bulunduruyordu. Saatlerin moonphase göstergesi ay fazıyla birlikte gökyüzündeki yıldız dizilimini de belirtirken renk anlamında laciverti tercih etmişlerdi ki bu Ay çiziminin daha görünür olmasını sağlıyordu. Sotheby's'de satılacak olan ikili 2003 yılına ait ve kondisyon anlamında zaten genç sayılabilecek yaşta oldukları için gayet iyi durumdalar. Limitli edisyon olmaları, A. Lange & Söhne gibi bir manüfaktürün ürünleri olmaları sebebiyle bu ikilinin eylüldeki Londra müzayedesinde tahmini değerlerinin üzerindeki bir rakama satılacaklarını ön görmek pek güç değil.

Fotoğraflar Sotheby's

ONLY WATCH

Piaget Black Tie Vintage Watch

Christie's, Cenevre, 11 Kasım
Tahmini satış: *30-50 bin CHF*

Günümüzdeki Piaget'yi Altiplano genelinde betimleyebiliriz; 1957'deki ultra-thin 9P kalibrenin ardından değişen çehresiyle kimliğini oturtan ve Altiplano'nun zarafetiyle bugün sektörün belirli bölümünü domine eden İsviçreli saat üreticisi... Basit bir yolla Piaget'nin kimliği böyle şekillendirilebilir, fakat markanın 50'lerin başında yastık kasa formu üzerinde de mesai harcadığını bilmek gerek. Üstelik bu tasarım alışılmış çizgilerin dışındaydı ve Piaget'nin karakterinde büyük rol oynadı, öyle ki kısa bir süreliğine yankı uyandırdı ve Andy Warhol'un dahi dikkatini çekmeyi başardı. 2014'te manüfaktür uzun bir aradan sonra 50'lerde başvurduğu dizayn kodlarını Paris'teki Biennale des Antiquaires'de tekrar hatırladı ve kadranında renkli ve sert taşların kullanıldığı üç ayrı model tanıttı. Only Watch'daki yedinci edisyon için de 2014'teki saatlerin bir benzerini yarattı; kasa arkasında 'Only Watch 2017 Unique Piece' işlemesi bulunan saatin kadranında Piaget, doğadaki enerji yükü en fazla olan taşlardan pietersite'i kullandı. Renk geçişlerinin saatin sarı altın kasasıyla uyum yakaladığı, motifleri sayesinde de agresif bir görünüm kazanan takım elbise saati tek adetle limitli ve Piaget'nin Altiplano öncesi kültürüne odaklanıyor.

Bovet Geisha

Christie's, Cenevre, 11 Kasım
Tahmini satış: *55-60 bin CHF*

Pascal Raffy'nin manüfaktürün başına geçmesinden sonra Bovet tarihi modellerinin değerini daha iyi aktarmaya başladı. Öncelerinde marka cep saatleri konusunda uzman sayılıyordu, hem kasa üzerindeki işlemeler hususunda hem kadran materyalleri hem de zemindeki çizimlere dair belki de gizli bir vaha niteliğindeydi. Raffy bunun gizlenmemesi gerektiğini düşündü ve Bovet'nin sahip olduklarını herkese anlatma yolunu seçti, buna ek olarak da markanın hem tradisyonel hem de çağdaş bir tavır takınması için elinden geleni yaptı ve yapmaya da devam ediyor. Ancak Only Watch için Bovet tamamen klasikçi bir tutum benimsedi, tek bir farkla. Gece görüş özelliği şimdiye kadar üreticinin öncelikleri arasında yer almamıştı ancak Geisha modelinde bu durum değişti. Karşımızda gündüz başka gece başka görünen bir Geisha var. Mineli kadran üzerindeki Geisha çizimi gündüz saatlerinde vücut hatlarını saklayan bir haldeyken gece çökünce biraz daha kışkırtıcı olmaya karar veriyor, bu da Bovet'nin ilk zamanlarındaki erotik çizimler barındıran saatlerine gönderme niteliğini taşıyor.

ONEOF

accuracy
boutique edition

Measure & demagnetize. At once.

Accuracy boutique edition by ONEOF® is the first ever connected tool capable of measuring & demagnetizing a mechanical watch at once.

No power supply

No calibration

Cross-platform USB

www.one-of.com

BALENCIAGA
BLAH BLAH BLAH
BLAH PIZZA BLAH
BLAH BLAH BLAH

Colette, Nobel adayı yazarın ardından güncel tarihte Fransızlar arasındaki en etkili halini 1er arrondissement'da buluyor. 20 Aralık itibarıyla tarihin bir parçası olacağını açıklayan 20 yıllık kült, bir nevi Andy Warhol'un fabrikasının moda göndermesi(ydi). İlk garip eşya koleksiyonerlerini meşrulaştıran ya da başka bir deyişle 'cool' addeden markanın ardından mum yakmaya şimdiden başlayabilir ya da Pantone 293c renginden (namı diğer Colette mavisi) ne varsa koleksiyonunuza eklemeye son dakikaya kadar devam edebilirsiniz. Biz ikinci seçeneğin peşinde sizi Saint Honoré'de bekliyor olacağız. Çünkü bitiş tarihine kadar sınırlı sayıda üretilecek ürünlerin ardı arkası kesilmeyecek, 20 uğurlu sayınız, aklınızda tutunuz.

Yazı ***Aslı Zuhal Toksöz***
İllüstrasyon ***Aslin Kumdagezer***

Biliyorsunuz Colette kapılarını 20 Aralık'ta mütemadiyen kapatıyor. Hemen hemen her mecradan okuduğunuz kapanışı neyse ki takip eden sayfalarda yeniden okumayacaksınız. Zira Colette'in bu sayfalarda yer etmesinin kapanışından çok temsil ettikleriyle alakası var. 1997 yılında Colette'in, kızı Sarah ile temellerini attığı 213 rue Saint-Honoré mağazası, kapılarını ilk açtığında şimdiki kadar sağlam PR kontaktlarına sahip değildi, söz konusu Paris moda sahnesi olduğunda Colette'in bir enstitü kabul edilmesiyse, muhtemelden çok çok uzakta, neredeyse absürt bir olasılıktı. Hem Paris'te Colette gibi geleneksel bir isimle ne kadar hip olunabilir, tasarım meraklılarının gözünde ne kadar ileriye gidilebilirdi ki? Görünen o ki 20 sene sonra kapılarını kapatma kararı aldığında tasarım dünyasının moda-sever olsun olmasın yarısından fazlasının gözlerini doldurabilecek kadar...

Konsept mağaza terimini asla kendilerini anlatmak için kullanmayan Colette ve Sarah, yarattıkları alanı daha çok bir buluşma yeri olarak tanımladılar. 20 yıl boyunca bu tanım tam olarak Colette'in var oluşunun mot à mot tercümesi oldu; yeni tasarımcıların saygı değer moda tüketicisiyle, haylaz sanatçıların haute de gamme moda tasarımcılarıyla ve en basitinden bir Parizyenin akşam üstü drink'inden önce başka bir Parizyenle buluştuğu bir kent simgesi oldu. Ve mağazanın odaklarına her daim kendilerini koyan anne, kız tam da bu sebepten Instagram üzerinden yaptıkları kapanış açıklamasında, Colette olmadan Colette var olamaz cümlesiyle kelamını anlatmaya başladı. Cümlenin sonuna gelmeden kapanış haberiyle şaşkınlığımız tepe noktasına ulaştı. Aklımıza ilk gelen soru ise LVMH, Kering, Yoox ya da Richemont Group'un bu kapanışa nasıl göz yumabildiği. Geçtiğimiz yıl sadece online satışlarından takribi 28 milyon Euro kar eden tabiri caizse altın yumurtlayan bir tavuğun emekliye ayrılması perde arkasında bu kadar sessiz sedasız gerçekleşmiş olamaz. Markaların büyük gruplara satılışında zikredilen rakamları yeni milenyum romantizmiyle elinin tersiyle iten Colette ve kızı hala şaşırmaktan kendimizi alıkoyamadığımız bir şövalyelik gösteriyor. Ve Colette'i büyük bir gruba devretmektense tarihin bir parçası olarak bırakmayı tercih ediyor. Bu noktada reddedilen teklifin yakın zamanda gün yüzüne çıkacağını düşünüyoruz. Şaşırmayı bırakıp Colette'in bu güne kadarki mağazacılık anlayışına baktığımızda aslında parçalar yerine oturuyor. Zira marka hiçbir zaman moda dünyasının zikrettiği tavırları benimsemiyor. Haliyle kapanışında da yap, işlet, devret mantığından uzakta kalması bir noktada mantık çerçevesine oturuyor. Sanat ve modanın kesiştiği yerlerde garip oluşumlar görüp bu alaşımı her daim fazlaca ciddiye almamız diretilirken Saint Honoré'deki bu 3 katlı mağaza sanatın eğlenceli tarafını vitrinlerinde ağırlıyor. Görünüşte ciddiyeti bir kenara bıraksa da sanat dünyasının edisyon mantığını var oluşunun temel kurallarından biri yapan Colette'in toplanabilir ürünler çılgınlığı 20 sene öncesinde, toplama alışkanlıkları antik objeler ve buzdolabı magnetleri arasındaki uçurum epey keskinken başlıyor. Şimdi,

Solda: Sanatçı André'nin Colette'e özel tasarladığı Parmigiani Tonda 1950.

Colette'in de azımsanamayacak katkılarıyla bu hediyelik magnetler bazen antik objelerden daha pahalıya alıcı bulabiliyor. Anten ayarlarınıza dokunmayın plastik bir çakmağın Louis XV'le yarıştığı bir kanaldasınız.

Günün sonunda Colette'in yaptığı işbirlikleri her sezon karşımıza çıkan popülist tüketiciliğe bir tutam daha itibar katıyor. Tabii kapitalist arzularımız bu itibarla ikiye hatta üçe katlanıyor. Şimdi Colette'in hali hazırda var olan ve içinizdeki renkli koleksiyoneri gıdıklayan tavrını alıp mağazanın 20 Aralık'ta kapanıyor olduğu gerçeğiyle bir yastığa koyun. Haklı olarak bulduğunuz ilk Paris biletini satın alıp en hızlı şeklide Colette'in kapısında bitmek istiyorsunuz. Ve tabii elinizi sürdüğünüz emaye bardaktan pelüş oyuncağa kadar ne varsa koleksiyonunuza katmak istiyorsunuz. Colette'in sadece çok markalı bir konsept mağaza olarak anılmaktan ziyade, neredeyse perakende sektörü için bir galeri gibi işlemesinin yegane sebebi de size yukarıdaki cümlelerde yazılanı her sezon hissettire-bilmesinde yatıyor. Saygıdeğer bir galerinin sanatçısına kattığı değeri Colette yeni tasarımcı iş birlikleriyle moda ve tasarım dünyasında devam ettiriyor. Halihazırda hayranı olduğununuz maison'lara aklınızın ucundan geçirmeyeceğiniz tasarımlar yaptırarak sınırları ne kadar zorlayabileceğini gösterdiğinde ise bu kez kişisel skalada saygınızı Colette'ın bizzat kendisi kazanıyor. Denklemin hüzünlü sonucunu yine başarılı bir pazarlama stratejisi olarak gören Colette ailesi, kapanışını açıklamadan birkaç gün önce her hafta yeni bir tasarımcı iş birliği ve yeni edisyonlara imza atacağını duyuruyor. Inhale, exhale...

Limitli sayıda üretilene karşı koyamadığımız günahkar tarafımızı her daim en doğru tarifle besleyen Colette, 555 adet üretilen Chanel J12'ye ev sahipliği yaptığında da, Ikea ile işbirliğine girişip mavi alışveriş torbasını Demna'dan çok önce hip kategorisine koyduğunda da tüketicisine koleksiyoner tavrıyla yaklaşıyor. Bu tavrın başlangıcında Sarah ve Colette'in mağazanın satın alımlarını yaptıklarındaki tavırları yatıyor. Toplayıcılık/ koleksiyonerlik, Sarah Andelman'ın her sezon başında Paris'te kolay kolay bulunamayacak parçaların küratörlüğünü yapmasıyla başlıyor.

Evet, bu noktada Sarah ve Colette'i mağazasına satın alım yapan perakendeciden ziyade küratör gibi görmek konseptle daha çok kesişiyor. Ve nevi şahsına münhasır Colette tavrı, vizüel desteği söz konusu hangi marka, kurum, kuruluş ve sanatçı olursa olsun baki kalıyor. Henüz bir koleksiyonunuz olmasa da toplayıcı moleküllerinizi çarpıştıran Colette belki de gözleri bu satırlar üzerinde dans eden birkaçınızın kolekisyonlarını başlatmasına da sebep oluyor. Poşetinizin içindeki, Hello Kity ve Playboy'un aynı alanda buluştuğu bir tişört, üzerinde Balenciaga yazan bir çakmak ya da McDonald's'a ait bir tasarım objesi olsa da eğer poşetiniz üzerinde üst üste duran iki koca mavi nokta varsa 20 arrondissement'nın en cool'ları arasına direkt geçiş hakkı kazanıyorsunuz. Şimdi kapanış tarihine kadar koleksiyonlarınızı Colette ürünleriyle doldurabilir, poşetlerinizi de tarihin tasarım geçmişine bir saygı olarak ardiyelerinizde saklayabilirsiniz.

Üstte soldan başlayarak saat yönünde: Colette için tasarlanan Balenciaga çizmeleri; Louis Vuitton Colette ortaklığında doğan Sneaker'ların satışının gerçekleştiği ve ayakkabılarla aynı deseni taşıyan poşet; yine Colette'e özel Hermès eşarp.

Sağda: Mavi ve beyazın hakim olduğu Colette, Vespa ortaklığı.

İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI İKSV BİENAL

2007-2026 SPONSORU Koç

iyi bir komşu

15. İstanbul Bienali

16.09.17 – 12.11.17

15b.iksv.org

İyi bir komşu korkmadığınız bir yabancı mı, yoksa sizinle aynı gazeteyi okuyan bir tanıdık mıdır? Sizi rahat mı bırakır, yoksa merak mı eder? **15. İstanbul Bienali**, Elmgreen & Dragset küratörlüğünde, 16 Eylül - 12 Kasım arasında, **ücretsiz.** Gelin, kapıyı çalın, **iyi bir komşu**'yla vakit geçirin.

Mekânlar: İstanbul Modern, Galata Özel Rum İlköğretim Okulu, Pera Müzesi, Küçük Mustafa Paşa Hamamı, ARK Kültür, Asmalımescit'te bir sanatçı stüdyosu

/ istanbulbienali

Giriş ücretsiz

iksv öncü sponsor
Eczacıbaşı

iksv resmi sponsorlar
iletişim
vodafone
taşıyıcı
DHL
konaklama
THE MARMARA COLLECTION

Turkey
İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
BEŞİKTAŞ BELEDİYESİ

TEST

A. LANGE & SÖHNE *LANGE 1*

1994'te tanıtıldığından beri karakterinde değişiklik geçirmeyen ve Dresden Opera Salonu'nun saatinden esinlenerek ortaya çıkan çift pencereli dev tarih göstergesi ile yüksek saatçiliğin en belirgin simgelerinden birine sahip Lange 1'in, 24 saat dilimini ayrı ayrı ve disk yerine ikinci bir alt kadranda gösteren Lange 1 Time Zone modeli , tam bir ay boyunca birçok seyahatte bana eşlik etti. İşte izlenimlerim…

Yazı ***Beran Toksöz***

KOYU KAHVERENGİ deri kayış

WORLD TIME 24 zaman dilim diski

ÇİFT PENCERELİ tarih göstergesi

LOKAL ZAMAN gece/gündüz göstergesi

TARİH ayarlama butonu

GÜÇ REZERVİ göstergesi

LOKAL ZAMAN saat ibresi

LOKAL ZAMAN gece/gündüz ibresi

LOKAL ZAMAN dakika ibresi

LANGE logolu tepe noktası

GÜÇ REZERVİ ibresi

LOKAL ZAMAN alt kadranı

SANİYE alt kadranı

İKİNCİ ÜLKE zamanı dakika ibresi

İKİNCİ ÜLKE zamanı alt kadranı

SANİYE ibresi

İKİNCİ ÜLKE zaman dilimi ibresi

İKİNCİ ÜLKE zamanı saat ibresi

İKİNCİ ÜLKE zaman dilimi ayar butonu

41.9 MM çapında pembe altın kasa

İKİNCİ ÜLKE zamanı gece/gündüz göstergesi

İKİNCİ ÜLKE zamanı gece/gündüz ibresi

ÇİFT TAMBUR olduğunu gösteren Almanca ibare

GENEL TASARIM 10/10

Genel haliyle İsviçreli muadillerine oranla daha yalın ve derli toplu bir tasarıma sahip. Kıvrımlar ve kasa minimal çizgide. Sanki tüm detaylar mikron bazında belli bir aritmetiğe uydurulmuş. Piyasadaki en rahat okunabilen ve dünya ülkeleri diskine sahip model. Ve A. Lange & Söhne'ye has altın ibre renkleri, metalik bej kadranıyla mükemmel bir uyum içerisinde.

ÖZELLİKLER 10/10

1994 yılında tanıtılan Lange 1'in en karakteristik özelliği saat 1 yönündeki çift pencereli dev tarih göstergesi. İki ülke zamanını gece gündüz farkı ile aynı anda kadrandan okuyabiliyorsunuz. Saat, dakika ve bu ikiliden ayrı bir kadrandaki saniye fonksiyonunun yanında güç rezervine de hakimsiniz.

KULLANIM KOLAYLIĞI 9/10

Yoğun tempoda çalışan ve sık seyahat edenlere göre tasarlanmış saatte, fonksiyonları ayarlamak gayet basit. Saat 10 yönündeki butona bastığınızda tarihi, saat 8 yönündeki butona bastığınızda da 24 zaman diliminin bulunduğu diski 1 saat ileri doğru ayarlıyorsunuz. Bu iki buton zaten tüm genel özellikleri ayarlamaya yardımcı oluyor. Tepe noktasını bir defa çektiğinizde de saat ayarlanıyor. Elle kurmalı güç rezervini doldurmak için tepe noktasını 30-35 defa döndürmeniz yeterli. İlk başlarda biraz yoruluyormuş gibi hissetseniz de birkaç gün içerisinde saatle fazla haşır neşir olmaya başladığınızda süre kısalıyormuş gibi geliyor.

OKUNURLUK 9/10

Böylesine klasik bir saatten gece okunurluğu asla beklemeyin... Fakat piyasadaki tüm world timer özellikli saatlere göre daha rahat takip edildiği bir gerçek. A. Lange & Söhne bu kolaylığı lokal saat göstergesini altın oran kurallarına uygun şekilde saat 9 yönüne doğru kaydırarak sağlamış. Bu sayede günün her zamanında, aşırı ışıklı ortamlarda veya yorgun olduğunuz zamanlarda bile lokal saati, ikinci ülke saatini ve tarihi anlık bir bakış ile okuyabiliyorsunuz. Bu yerleşimin bir diğer artısı da Lange 1'in yarattığı tasarım algısı.

KAYIŞ VE TOKA 7/10

Koyu kahverengi deri kayış altın kasa ve kadran rengi ile uyumlu, saatin tokası beklenilenden biraz daha ağır; halihazırda bu kadar güçlü görünüme sahip bir Alman'a böyle bir toka lazım mı, bu konu tartışmaya açık. Fakat rahatlığına, açılıp kapanma ve bileğe göre ayarlanma kolaylığına söyleyebileceğimiz bir şey yok.

KASA 10/10

Dünya saati diskine sahip olmayan Lange 1'ler 38.5mm çapında, Lange 1 Time Zone ise sadece 3 mm'lik bir büyüklük ile 41.9 mm çapında. Saatin kalınlığı 11 mm fakat hem üst bezel hem de kasa arkasındaki kıvrımların estetiğinden dolayı model çok daha ince gözüküyor. Kasa kulakları, sol taraftaki butonlar ve tepe noktasının tasarımı o kadar yalın ki tüm dikkatler direk kadranda toplanıyor.

SES 10/10

Elle kurmalı manüfaktür kalibreyi tepe noktasından kurarken muhakkak kulağınızı yaklaştırıp dinlemenizi tavsiye ederim. Gece 12'deki tarih değişiminde ve zaman dilimi diskini değiştirmek için butona bastığınızda ortaya çıkan ses ne kadar kaliteli bir parçaya sahip olduğunuzu size hissettiriyor. Aynı zamanda kalibre işleyişinde de neredeyse ses duyulmuyor.

BİLEKTEKİ KONFOR 9/10

Saat bileği son derece rahat kavrıyor, kulakların hafif aşağı doğru kıvrımlı olmasından dolayı ince bileklere bile rahatlıkla oturuyor. Kasanın ağırlığı tüm bölgelere yayılmış, o yüzden bilekte som altın bir kasa taşımanıza rağmen fazla hissetmiyorsunuz.

KALİBRE 10/10

Elle kurmalı manüfaktür L031.1 kalibre 72 saatlik güç rezervi sunuyor. 417 parçadan oluşan mekanizma 3 HZ frekansa sahip (saniye geçişlerini altı zaman dilimi ile gerçekleştiriyor). A. Lange & Söhne kalibrelerinin imzası haline gelen elle işlemeli tek balans tetiğine ek olarak kalibrenin arka kısmında ikinci bir elle işlemeli köprüyü safir cam kapak sayesinde rahatlıkla görebilirsiniz. Bu el işlemeleri modelin kimliği niteliğinde ve marka hayranları tarafından manüfaktürde hangi usta tarafından yapıldığı da biliniyor.

FİYAT POLİTİKASI 9/10

Az üretim politikasının en sıkı koruyucularından biri olan A. Lange & Söhne, üretimdeki kalite anlayışı ve satış sonrası servise geri dönüş oranlarında en az rakamlara sahip marka. Som altın kasa ve toka, elle kurmalı manüfaktür kalibre ve başka hiçbir markada bulunmayan altın orandaki uyumlu kadran tasarımına saatin fonksiyonlarını da eklediğimizde, fiyat makul kabul edilebilir.

FİYAT

47.200 Euro

QP PUAN 93

Mr. *Ritz*

Ya da "Ritzy" mi demeliydik? Öyle ya da böyle, biz hikayenin başlangıcına dönüyoruz: César Ritz'in Paris sahnesine...

Yazı ***Aslı Zuhal Toksöz***

Kısa bir süre önceye kadar Paris'in hemen hemen tüm ağır topları tadilattaydı. Le Bristol, Le Plaza Athénée, Four Seasons George V, Le Crillon ve 2012'de kapılarını renovasyon için kapatan Ritz... 2015'te yeniden açılması planlanan Le Ritz, müdavimleri için pek de kısa sayılamayacak bir gecikme ile kapılarını yeniden 6 Haziran 2016'da ilk açılış tarihi olan 1 Haziran 1898'den 118 yıl (ve 5 gün) sonra açtı. Kurulduğu yıldan itibaren misafir ağırlamayı ilk kez tamamen bırakan ve multimilyon dolarlık bir tadilat sürecine giren otel, yeniden açılışını Karl Lagerfeld'in uzun zamandan, ve bilumum egzotik coğrafyadan sonra tekrar Paris'e taşıdığı Chanel Resort koleksiyonunu ağırlayarak duyurdu. (Birkaç hafta önce Chanel SPA'yı da yeniliklerine ekleyen Ritz'in modaeviyle bu kadar içli dışlı olması bir noktada, oteli 1937'den 1971'e kadar evi belleyen Coco'ya da bir selam.) Prenses Diana'nın Dodo ile son yemeğini yediği, Hemingway'in boşanma celbini alıp kaldığı süitin tuvaletinde revolveriyle gelecekteki eski eşinin resmine ateş ettiği, Proust'un kayıp zamanın izinde koştuğu, Fitzgerald'ın romanlarındaki extravaganzasına ilham ve Tender is The Nigh'ta bizzat hikayesine dahil olan otel, şimdilerde kendi adı altında bir otelcilik okulu da olan İsviçreli otelci César Ritz'in Vendome 15'teki eski Hotel Lazun binasını satın almasıyla hikayesine başlıyor. 18. yüzyılda inşa edilen bina, Ritz'in emlak yatırımına kadar birçok aristokrat aileyi duvarları ardında ağırlıyor. Monsieur César, soyadını ilk kez bir otelin kapı girişine taşımaya karar verdiğinde haliyle devraldığı otellerin en lüksünü tasarlıyor. Ritz-Carlton arşivlerinde işbu lokasyonu planlarken Monsieur César'ın "Prenslerin geldiklerinde evlerinde hissetmelerini sağlayacak bir otel" betimlemesi hala geçerli yegane kural. Bahsettiğimiz yıllarda lüks, her odanın kendine ait bir tuvaleti, elektriği ve telefonu olmasından ibaret. Tabii her katın şahsına münhasır bir mutfağı olması ve oda servisinin dakikliği de kaçınılmaz şartlardan. Aristokrasinin seyahati olmazsa olmazlarına eklediği yıllarda, asillerin her daim servisinde olan César Ritz, işe erken yaşta temelden atılıyor. Lucerne ve Monte Carlo'daki lüks otellerde genel müdürlük yapan Ritz, 1887'de kendi restoranı Baden-Baden'i açıyor ve kısa bir süre sonra Londra'daki Savoy'u işletmeye başlıyor. Öyle ki bugün Londralıların dışarıda yemek yeme alışkanlıkları Savoy ve Ritz'in yatırımları sayesinde kültüre yerleşiyor. Ve restoranın müdavimleri Ritz'i Londra'da bir otel açması için teşvik ediyor. Monsieur César talebin arzını Paris'te karşılıyor. 210 odalı Le Ritz'in tasarımı ve yapımı 2 sene sürüyor. Bu süre boyunca Roma, Frankfurt, Salsomaggiore, Palermo, Biarritz, Wiesbaden, Monte Carlo, Lucerne, Menton, Madrid, Kahire ve Johannesburg'da farklı restoran ve otellerin işletmesine devam eden Ritz, alametifarikasını en çok Londra'daki Carlton otelin yönetimine kattıklarıyla gösteriyor. Henüz isimlerin birleşmesine vakit var. Le Ritz'in yönetimini, kocasının 1902'de geçireceği bir nevroz sonucunda devralacak olan Madame Marie Ritz, César'ın kesintisiz seyahat halinde olduğundan sürekli dem vuruyor. Kuşkusuz ki bu sürekli seyahat hali, César'ı evden uzakta lüks bir konaklamanın nelere gereksinim duyduğu konusunda daha da bilgi sahibi yapıyor. 1905'te ikinci Ritz'i Londra'da açan Monsieur César, işletme hayatına bu açılışla son veriyor. Zira Ritz ismi, jet set sosyetenin seyahatlerinde gittiği yegane adres olarak namını çoktan salıyor. Günün sonunda otel kendine ait lüksünü tanımlayan bir de sıfat ediniyor: Ritzy!

Vendome 15'in lüksü Kuzey Amerika'ya ilk kez 1911'de Albert Keller'ın yatırımıyla 46. cadde ve Madison Avenue'nün kesiştiği Ritz binası ile geliyor. İkinci Ritz ise 1912'de jet set Kanadalıların evlerinde hissedebilecekleri bir alan talebiyle hala baki olduğu Montreal adresine taşınıyor. Bu kez isim haklarını satın alan, César Ritz'in yakın arkadaşı Monsieur Charles Hosmer. César'ı isim haklarının devri için 25 bin Dolar'a ikna ediyor. Bu sırada Paris'te nihayet rüştünü ispatlayan oğul Charles, Le Ritz'i devralmaya hazırlanıyor. Annesinin bıraktığı yerden lüksü Avrupa'ya yaymaya devam eden Charles'ın 1976'daki vefatı ardından kısa süreli düşüşe geçen Le Ritz, Al-Fayed ailesinin satın alımı ve tabii ailenin Diana ile skandal bağıyla yeniden hip skalasına taşınıyor. İnişli çıkışlı tarihçesinde Ritz Paris, her daim popüleritesini geri kazanmasını biliyor ve temsil ettiği lüksünü kaldığı yerden devralıp bir sonraki seviyeye taşıyor. Lüks paketin içerisine tarihten seçtiğiniz bir ana geri dönmeniz ve tarihin akışını değiştiren bir isimle aynı tecrübeyi paylaşmanız da dahil.

Solda: Ritz Paris'in lobisi.
Üstte: Coco Chanel, Ritz Paris'te terasta (1937, Roger Schall).

BORN TO DARE

#BornToDare

PELAGOS

RHODIUM

www.rhodium.com.tr

Akasya	0216 290 37 70
Akmerkez	0212 282 08 10
Suadiye	0216 463 78 01

TUDOR

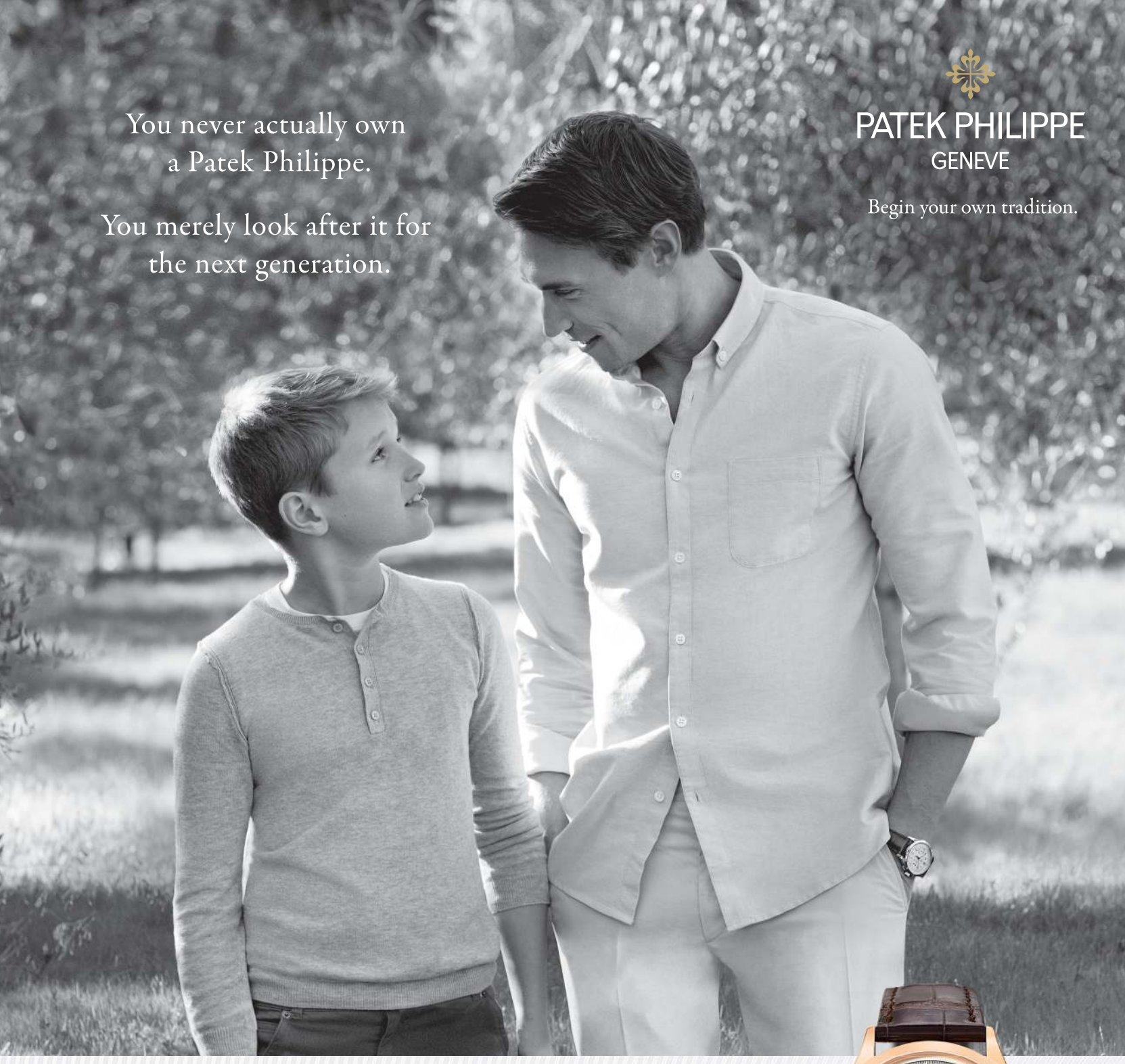

Patek Philippe Boutique
at
Tektaş
WATCHES & JEWELLERY

Mim Kemal Öke Caddesi No: 35/8 - Nişantaşı - İstanbul
Tel 0212 224 71 76 - patek.istanbul@tektas.info

Chronograph Ref. 5170R